

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2019/2092**2019 m. lapkričio 28 d.****kuriuo importuojamam Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis kompensacinis muitas**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 15 straipsnį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA**1.1. Inicijavimas**

- (1) 2018 m. gruodžio 6 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 10 straipsniu, inicijavo antisubsidijų tyrimą dėl į Europos Sąjungą (toliau – Sąjunga) importuojamo Indonezijos kilmės biodyzelino.
- (2) Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie inicijavimą ⁽²⁾ (toliau – pranešimas apie inicijavimą).
- (3) Šį tyrimą Komisija inicijavo gavusi į 2018 m. spalio 22 d. Europos biodyzelino tarybos (angl. *European Biodiesel Board*, toliau – skundo pateikėjas arba EBB) skundą, pateiktą gamintojų, pagaminančių 32 % viso biodyzelino Sąjungoje, vardu.

1.2. Laikinosios priemonės

- (4) 2019 m. rugpjūčio 14 d. Komisija Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2019/1344 ⁽³⁾ (toliau – laikinasis reglamentas) į Sąjungą importuojamam Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatė laikinuosius kompensacinius muitus.
- (5) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje, atliekant subsidijavimo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2017 m. spalio 1 d. – 2018 m. rugsėjo 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL), o tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas nagrinėtas laikotarpis nuo 2015 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamas laikotarpis).

1.3. Tolesnė procedūra

- (6) Po esminių faktų ir aplinkybių, kuriais remiantis buvo nustatyti laikinieji kompensaciniai muitai, atskleidimo (toliau – pirminis faktų atskleidimas) EBB, Indonezijos Vyriausybė ir visi keturi Indonezijos eksportuojantys gamintojai pateikė pastabų raštu ir išreiškė savo nuomonę dėl negalutinių išvadų.
- (7) Šalims, kurios prašė suteikti galimybę būti išklausytoms, tokia galimybė buvo suteikta. Surengti klausymai su EBB, Indonezijos Vyriausybe ir visais keturiais Indonezijos eksportuojančiais gamintojais.
- (8) Komisija išnagrinėjo suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas ir jas išsamiai aptarė šiame reglamente.

⁽¹⁾ OL L 176, 2016 6 30, p. 55.

⁽²⁾ OL C 439, 2018 12 6, p. 16.

⁽³⁾ OL L 212, 2019 8 13, p. 1.

- (9) Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį kompensacinį muitą į Sąjungą importuojamam Indonezijos kilmės biodyzelinui (toliau – galutinis faktų atskleidimas).
- (10) Po galutinio faktų atskleidimo EBB, Indonezijos Vyriausybė ir trys iš keturių Indonezijos eksportuojančių gamintojų pateikė pastabų raštu ir išreiškė savo nuomonę dėl galutinių išvadų. Komisija pažymėjo, kad Indonezijos Vyriausybės ir dviejų eksportuojančių gamintojų pateikta informacija visais atžvilgiais sutampa. Šiame reglamente tos pastabos dėl galutinio faktų atskleidimo bus apibendrintos kaip Indonezijos Vyriausybės pastabos.
- (11) Šalims, kurios prašė suteikti galimybę būti išklaustoms, tokia galimybė buvo suteikta. Po galutinio faktų atskleidimo surengti klausymai su EBB, Indonezijos Vyriausybe ir dviem iš keturių Indonezijos eksportuojančių gamintojų.
- (12) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė ir du eksportuojantys gamintojai nurodė, kad jų teisių į gynybą nebuvo paisoma, ypač apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą ir atskleidžiant suinteresuotosioms šalims apskaičiuojant naudotus Sąjungos pramonės produkto kontrolės numerius (toliau – PKN), kokios žaliavos naudojamos Sąjungos pramonėje gaminant degalų mišinius ir Sąjungos pramonės parduodamo produkto ribinę filtruojamumo temperatūrą (*) (toliau – RFT).
- (13) Indonezijos Vyriausybė ir du iš keturių Indonezijos eksportuojančių gamintojų pateikė prašymą surengti klausymą, kuriame dalyvautų bylas nagrinėjantis pareigūnas. Toks klausymas buvo surengtas 2019 m. spalio 14 d.
- (14) Visi šie iškelti klausimai jau buvo aptarti galutinio faktų atskleidimo dokumente ir paaiškinti Indonezijos Vyriausybei per klausymą, kuris buvo surengtas po galutinio faktų atskleidimo dokumento išsiuntimo.
- (15) Komisija išnagrinėjo ir išsamiai aptarė suinteresuotųjų šalių po galutinio faktų atskleidimo pateiktas pastabas, kaip paaiškinta šiame reglamente.

1.4. Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis

- (16) Kadangi pastabų dėl tiriamojo laikotarpio ir nagrinėjamojo laikotarpio negauta, laikinojo reglamento 13 konstatuojamoji dalis buvo patvirtinta.

2. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities

- (17) Po laikinojo reglamento paskelbimo vienas iš Indonezijos eksportuojančių gamintojų, „Wilmar Group“ (toliau – „Wilmar“), pareiškė, kad jo eksportuojami frakcionuoti metilesteriai neturėtų būti laikomi nagrinėjamojo produkto eksportu. „Wilmar“ pažymėjo, kad šis tvirtinimas pateiktas iki nustatyto termino, nes jį galima rasti jo atrankos formos I priede.
- (18) Tačiau šis tvirtinimas nebuvo pateiktas atskirai, todėl kitos suinteresuotosios šalys į jį neatkreipė dėmesio, kol negavo pastabų dėl laikinojo reglamento.
- (19) Komisija pažymėjo, kad tas pats to paties eksportuojančio gamintojo tvirtinimas remiantis ta pačia informacija buvo pateiktas per ankstesnį antidempingo tyrimą dėl biodyzelino importo iš Indonezijos ir buvo atmestas ir laikinajame reglamente ⁽⁵⁾, ir galutiniame reglamente ⁽⁶⁾ (toliau – pradinis tyrimas).
- (20) Per šį tyrimą prašymą neįtraukti produkto Komisija ir vėl atmetė dėl tų pačių trijų ankstesniame antidempingo reglamente nurodytų priežasčių.

⁽⁴⁾ RFT yra žemiausia temperatūra, kai tam tikras (bio)dyzelino kiekis gali pratekėti pro standartinį filtrą. Taip galima įvertinti žemiausią (bio)dyzelino naudojimo temperatūros ribą.

⁽⁵⁾ OL L 141, 2013 5 28, p. 6, 35 ir 36 konstatuojamosios dalys.

⁽⁶⁾ OL L 315, 2013 11 26, p. 2, 17–21 konstatuojamosios dalys.

- (21) Pirma, frakcionuoti metilesteriai yra riebalų rūgščių metilesteriai ir juos galima naudoti kaip biodyzeliną. Šiuo atžvilgiu biodyzelinai, kurio deklaruojama naudojimo paskirtis yra ne degalai, gali būti naudojamas kaip degalai, nes pasižymi tomis pačiomis fizinėmis ir techninėmis savybėmis.
- (22) Antra, importo uoste neatlikus cheminės analizės, skirtingų rūšių riebalų rūgščių metilesterius vienus nuo kitų atskirti sunku.
- (23) Trečia, nors frakcionuoti metilesteriai neatitinka Europos standarto (EN 14214), juos galima maišyti su kitu biodyzelinu taip, kad mišinys šį standartą atitiktų.
- (24) „Wilmar“ taip pat prašė Komisijos patvirtinti, kad frakcionuotiems metilesteriams iš esmės galima taikyti galutinio vartojimo muitinės procedūrą, pagal kurią nuo muito mokėjimo atleidžiama, jeigu bendrovė gali pateikti nacionalinę muitinę tenkinančius įrodymus, kad frakcionuoti metilesteriai pagal galutinę naudojimo paskirtį bus naudojami ne kaip degalai.
- (25) Komisija pažymėjo, kad muitų mokėjimas už tam tikrą frakcionuoto metilesterio importą, pritaikius galutinio vartojimo muitinės priežiūros procedūrą, Tarybos reglamente (ES) 2018/2069 ⁽⁷⁾ nustatyta tvarka buvo sustabdytas. Tačiau ši lengvata susijusi tik su autonominiais Bendrojo muitų tarifo muitais, nedarant poveikio kompensacinių muitų taikymui. Todėl Komisija atmetė prašymą taikyti galutinio vartojimo lengvatą tiek, kiek tai susiję su kompensacinių muitų taikymu.
- (26) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ vėl pateikė savo tvirtinimą dėl galutinio vartojimo lengvatos pritaikymo jo frakcionuotų metilesterių eksportui taikomų kompensacinių muitų atžvilgiu. Naujos informacijos arba priešasčių, kodėl turėtų būti taikoma galutinio vartojimo lengvata ir atleista nuo kompensacinių muitų mokėjimo, pateikta nebuvo, todėl tvirtinimas buvo atmestas. Komisija nenustatė jokios pagrįstos priežasties, dėl kurios frakcionuotų metilesterių nereiktų įtraukti į produkto apibrėžtą sritį. Vien tai, kad „Wilmar“ galbūt naudoja frakcionuotus metilesterius pagal kitą paskirtį, ne kaip degalus, nereiškia, kad šios rūšies produktai neturi būti įtraukti į šio tyrimo aprėptį.
- (27) Kadangi jokių kitų pastabų dėl produkto apibrėžtosios srities negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 31–37 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

3. SUBSIDIJAVIMAS

3.1. Vyriausybės parama biodyzelino pramonei tiesiogiai pervedant lėšas per Alyvpalmių plantacijų fondą

3.1.1. Finansinis įnašas

- (28) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad Komisija neįrodė, jog eksportuojantiems gamintojams buvo skiriamas finansinis įnašas.
- (29) Indonezijos Vyriausybė ir visi eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad Alyvpalmių plantacijų fondas (toliau – OPPF) yra finansuojamas išimtinai iš eksporto rinkliavos, renkamos už nerafinuotą alyvpalmių aliejų (toliau – NAA) ir išvestinius produktus, ir kad didelę dalį sumoka patys biodyzelino gamintojai. Indonezijos Vyriausybė taip pat tvirtino, kad eksportuojantys gamintojai sumoka eksporto rinkliavą tiesiai į OPPF prieš eksportuodami prekes. Todėl, pasak Indonezijos Vyriausybės, jokios bendrojo valstybės biudžeto lėšos nėra naudojamos, tad finansinis įnašas neskiriamas.
- (30) Šiuo atžvilgiu Komisija pakartojo, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 56–61 konstatuojamosiose dalyse, Alyvpalmių plantacijų fondo valdymo agentūra (toliau – Valdymo agentūra) vykdo valstybinės institucijos funkcijas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte kartu su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu ir pagal atitinkamą PPO teismų praktiką. Todėl Valdymo agentūros naudojamos lėšos yra valstybinės lėšos.

(7) OL L 331, 2018 12 28, p. 4.

- (31) Be to, per tikrinamąjį vizitą, kuris vyko Indonezijos Vyriausybės patalpose, Komisija stengėsi surinkti ir patikrinti įrodymus, kuriais būtų patvirtintas Indonezijos Vyriausybės tvirtinimas, kad OPPF lėšos nėra valstybės biudžeto dalis. Tačiau Indonezijos Vyriausybė tokių įrodymų pateikti negalėjo.
- (32) Vietoj to Indonezijos Vyriausybė pateikė įrodymus, kad eksportuojantys gamintojai iš tiesų sumoka eksporto rinkliavą prieš eksportuodami savo prekes. Tačiau ji negalėjo pateikti jokių faktų, kad tie mokėjimai yra sumokami į konkrečią OPPF sąskaitą, kuri yra atskirta nuo bendrojo valstybės biudžeto, todėl iš eksporto rinkliavos už NAA ir jo išvestinius produktus surinktos lėšos negali būti pervestos į bendrąjį valstybės biudžetą ir Indonezijos Vyriausybė negali tų lėšų savo nuožiūra panaudoti kitiems tikslams. Taip pat nėra jokių faktų, kad OPPF turi atskiras sąskaitas eksporto rinkliavoms už biodyzeliną ir kitus produktus (įskaitant NAA) rinkti. Vadinasi, tai, kokiomis lėšomis disponuoja Valdymo agentūra, nepriklauso nuo to, ar eksportuojantys biodyzelino gamintojai pirmiau sumoka rinkliavą, nes gali būti, kad Indonezijos Vyriausybė valstybės pajamas jau surinko iš kitiems produktams nustatytų eksporto rinkliavų. Taigi, kadangi daugiau tai paneigiančių įrodymų nėra, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje padarytas išvadas.
- (33) Komisija taip pat pažymėjo, kad išvados, jog OPPF yra valstybinė institucija, neiginčio nei Indonezijos Vyriausybė, nei kuris nors eksportuojantis gamintojas. Taigi, kadangi Indonezijos Vyriausybė nepateikė įtikinamų tai paneigiančių įrodymų, lėšos, kuriomis disponuoja OPPF, laikytinos valstybinėmis, taigi gautomis iš Vyriausybės išteklių (pvz., privalomos eksporto rinkliavos).
- (34) Indonezijos Vyriausybė ir visi eksportuojantys gamintojai taip pat tvirtino, kad Komisija suklydo, nes OPPF mokėjimus analizavo atskirai, o ne kaip Indonezijos Vyriausybės mokėjimo, kuris atliekamas perkant biodyzeliną, dalį. Indonezijos Vyriausybė ir visi eksportuojantys gamintojai taip pat tvirtino, kad Komisija klaidingai suprato, kad ši schema yra dotacija, nors ją daugiausia galima laikyti Vyriausybės vykdomu prekių pirkimu už didesnę nei tinkamas atlygį.
- (35) Komisija atmetė tvirtinimą, kad ji nagrinėjo OPPF vykdytus mokėjimus atskirai ir kad programą reikėtų laikyti Indonezijos Vyriausybės vykdomu prekių (biodyzelino) pirkimu, dėl toliau išdėstytų priežasčių.
- (36) Komisija pažymėjo, kad Indonezijos Vyriausybė neperka biodyzelino ir kad jį veikia perka atrinkti degalų mišinio gamintojai („Pertamina“ ir AKR). Indonezijos Vyriausybė per OPPF nėra užmezgusi jokių sutartinių pirkimo–pardavimo santykių su biodyzelino gamintojais ir mainais už pinigus, kuriuos išmoka biodyzelino gamintojams, nieko negauna. Per tyrimą nė viena suinteresuotoji šalis taip pat nenurodė, kad Indonezijos Vyriausybė būtų užmezgusi kokius nors sutartinius santykius su biodyzelino gamintojais.
- (37) Pagal taikytinus teisės aktus biodyzelino tiekėjai, norintys dalyvauti šioje programoje, yra įpareigoti tiekti alyvpalmių aliejaus metilesterį (toliau – PME) „Petrofuel“ subjektams (žr. laikinojo reglamento 45 ir 46 konstatuojamąsias dalis) „Pertamina“ arba AKR, o šios bendrovės jį maišo su mineraliniu dyzelinu ir gauna B20 dyzeliną. Pagal taikytinus teisės aktus programoje dalyvaujantys biodyzelino gamintojai įgyja teisę gauti a) mokėjimą už biodyzeliną iš degalų mišinio gamintojų ir b) papildomą užmokestį iš OPPF. Biodyzelino gamintojai neturi sutartinių įsipareigojimų Indonezijos Vyriausybei arba OPPF, išskyrus pareigą laikytis pagal atitinkamas teisės normas gauto įpareigojimo, o už tai jie gauna atlygį. Kadangi jokio abipusio sutartinio įsipareigojimo nėra, OPPF išmokėtos lėšos nėra užmokestis pagal sutartį (pavyzdžiui, už Vyriausybės už tam tikrą kainą perkamą biodyzeliną). Paprastai tariant, Indonezijos Vyriausybė įpareigoja kiekvieną programoje dalyvaujantį biodyzelino gamintoją už nustatytą kainą (mineralinio dyzelino referencinę kainą) parduoti tam tikrą biodyzelino kiekį „Pertamina“ ir AKR ir skiria papildomas lėšas tiesiogiai biodyzelino gamintojams. Kadangi iš programos paskirties ir aplinkybių matyti, kad ja siekiama skatinti naudoti biodyzeliną vidaus rinkoje, Indonezijos Vyriausybė biodyzelino neperka tiesiogiai, o vėliau jo nepanaudoja savo tikslams ir neperparduoda rinkoje. Indonezijos Vyriausybė veikia remia biodyzelino pardavimą skirdama papildomas lėšas biodyzelino gamintojams, taip pat ir pagal sandorius, kuriuose dalyvauja privatūs veiklos vykdytojai (kaip AKR). Nei Indonezijos Vyriausybė, nei eksportuojantys gamintojai nepateikė įrodymų, kad „Pertamina“ ir AKR šiuo atžvilgiu yra valstybinės institucijos. Tai – savanoriškai šioje programoje dalyvaujantys veiklos vykdytojai.

- (38) Todėl Komisija, nagrinėdama programą, atsižvelgė į jos aplinkybes ir nustatė, kad OPPF mokėjimų biodyzelino gamintojams negalima laikyti mokėjimais pagal Indonezijos Vyriausybės ir biodyzelino gamintojų pirkimo–pardavimo sutartį ir kad tai veikiausiai yra tiesioginis lėšų pervedimas, kaip nustatyta laikinojo reglamento 69 konstatuojamojoje dalyje.
- (39) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė, „Wilmar“, „PT Pelita Agung Agrindustri“ ir „PT Permata Hijau Palm Oleo“ (toliau kartu – „Permata Group“) ir „PT Ciliandra Perkasa“ pareiškė, kad mokėjimų iš OPPF negalima laikyti finansiniu įnašu. Pasak Indonezijos Vyriausybės, taip yra dėl to, kad OPPF yra finansuojamas iš surenkamos eksporto rinkliavos už alyvpalmių aliejų ir išvestinius produktus, todėl reikėtų laikyti, kad OPPF yra finansuojamas iš privačių šaltinių.
- (40) Komisija pažymėjo, kad šį tvirtinimą Indonezijos Vyriausybė jau pateikė po laikinųjų priemonių nustatymo ir kad Komisija jį išnagrinėjo (šio reglamento 30–33 konstatuojamosios dalys). Pakartotai pateiktiems argumentams pagrįsti šalys jokių naujų įrodymų nepateikė. Todėl Komisija patvirtino tose konstatuojamosiose dalyse padarytas išvadas ir tvirtinimą atmetė.
- (41) Indonezijos Vyriausybė, „PT Ciliandra Perkasa“ ir „Permata Group“ dar nurodė, kad Komisija suklydo patvirtinusi išvadas, kad OPPF lėšos yra valstybinės ir kad jos nėra sukaupiamos iš privačių šaltinių, dėl 32 konstatuojamojoje dalyje išdėstytų priežasčių. Pasak Indonezijos Vyriausybės, taip yra dėl to, kad pagal taikytinas Finansų ministro potvarkio Nr. 133/2015 nuostatas ir pagal 2018 m. Prezidento potvarkio Nr. 66 nuostatas 1) OPPF finansuojamas išimtinai iš surinktos eksporto rinkliavos ir 2) šios lėšos naudojamos tik specialioms išmokoms, įskaitant dotacijų išmokas biodyzelino gamintojams.
- (42) Kaip paaiškinta šio reglamento 31 konstatuojamojoje dalyje, per tikrinamąją vizitą Komisija prašė Indonezijos Vyriausybės pateikti įrodymų, kaip sumokėta eksporto rinkliava apskaitoma biudžete. Indonezijos Vyriausybė nepateikė jokių įrodymų savo tvirtinimui, kad OPPF lėšos nėra valstybės biudžeto dalis, pagrįsti.
- (43) Bet kuriuo atveju, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 63 konstatuojamojoje dalyje, išvadai, kad OPPF lėšos yra valstybinės, pirmiau išdėstyti argumentai neturi reikšmės. Lėšos yra renkamos kaip privaloma eksporto rinkliava. Taigi, šiuo atveju ne privatūs veiklos vykdytojai laisvai nusprendžia surinkti privačias lėšas konkrečiam tikslui, bet Indonezijos Vyriausybė nustato prievolę kai kuriems gamintojams (įskaitant biodyzelino gamintojus, bet ne tik juos) mokėti eksporto rinkliavą.
- (44) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė, „PT Ciliandra Perkasa“, „Permata Group“ ir „Wilmar“ nurodė, kad Komisija suklydo nusprendusi, kad mokėjimai iš OPPF yra dotacijos, nors juos reikėtų laikyti užmokesčiu už perkamą biodyzeliną. Pasak respondentų, Komisija suklydo ir tvirtindama, kad tarp biodyzelino gamintojų ir OPPF nėra užmegzta sutartinių santykių. Norėdamas pagrįsti savo tvirtinimą „Wilmar“ pateikė savo susitarimų su OPPF kopijas. Pasak Indonezijos Vyriausybės, mokėjimus iš OPPF reikėtų laikyti užmokesčiu už perkamas prekes (būtent biodyzeliną), nes „Pertamina“ yra valstybės valdoma bendrovė, todėl ji ir Indonezijos Vyriausybė (kuri yra galutinė biodyzelino pirkėja) turėtų būti laikoma vienu ekonominiu subjektu.
- (45) Komisijos nuomone, sutartis reikėjo pateikti anksčiau, kad jas būtų galima tinkamai patikrinti. Nors Komisija pripažįsta, kad tarp OPPF ir biodyzelino gamintojų yra sudarytų galiojančių sutarčių, ji pažymi, kad, remiantis Indonezijos Vyriausybės pateikta informacija, pagal šias sutartis biodyzelino gamintojų išipareigojimų OPPF neatsiranda. Kaip paaiškino Indonezijos Vyriausybė, tose sutartyse tiesiog pakartojamas OPPF teisinis išipareigojimas sumokėti skirtumą tarp degalų mišinio gamintojų mokamos kainos ir biodyzelino referencinės kainos, kai atitinkamas biodyzelino gamintojas pristato biodyzeliną įmonei „Pertamina“. Svarbu pažymėti, kad nė vienoje sutartyje nėra nurodyta, kad Indonezijos Vyriausybė perka biodyzeliną ir kad mokėjimai mokami būtent dėl tos priežasties. Kaip tik atvirkščiai – tarp OPPF ir biodyzelino gamintojų galiojančioje sutartyje nieko nerašoma apie tai, kad Indonezijos Vyriausybė perka biodyzeliną. Sutartyse veikiausiai yra išdėstytos sąlygos, pagal kurias Indonezijos Vyriausybė išmoka vadinamąsias „lėšas biodyzelinui finansuoti“ biodyzelino gamintojams. Tiksliau, sutartyse nurodyta, kad OPPF teikia finansavimą biodyzelino gamintojams, kai šie pristato biodyzeliną vienam iš degalų mišinio gamintojų ir pristatymas yra patvirtinamas.
- (46) Komisija pažymėjo, jog faktas, kad tarp OPPF ir biodyzelino gamintojų yra sudarytų sutarčių, Komisijos padarytos išvados, kad mokėjimai iš OPPF yra dotacija, nekeičia. Taip yra dėl to, kad vienintelės sutartys, kuriose nustatyti abipusiai išipareigojimai (t. y. pristatyti prekes ir sumokėti jų kainą) yra tarp „Pertamina“ ir biodyzelino tiekėjų sudarytos sutartys. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

- (47) Dėl toliau išdėstytų priežasčių Komisija taip pat nusprendė, kad tvirtinimo, jog „Pertamina“ ir Indonezijos Vyriausybę reikėtų laikyti vienu ekonominiu subjektu, priimti negalima.
- (48) Kaip minėta 53–54 konstatuojamosiose dalyse, be to, kad „Pertamina“ yra valdoma valstybės, kitų įrodymų, kad ji yra valstybinė institucija, taigi sudaro valdžios sektoriaus dalį, nėra. Be to, savo tvirtinime Indonezijos Vyriausybė nepaminėjo, kad „Pertamina“ nėra vienintelis subjektas, turintis biokuro įmaišymo įpareigojimą, nes tiriamuoju laikotarpiu tokį įgaliojimą turėjo ir AKR. Kaip paaiškinta šio reglamento 37 konstatuojamojoje dalyje, AKR yra privati bendrovė. Ir AKR, ir „Pertamina“ vykdo biokuro įmaišymo įpareigojimą pagal tuos pačius teisės aktus ir tą pačią sistemą. Todėl pagal biokuro įmaišymo įpareigojimą Indonezijos Vyriausybė neperka biodyzelino, nebent ji mano, kad ir AKR turėtų būti laikoma to paties ekonominio subjekto dalimi.
- (49) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija paliko galioti savo išvadą, kad, pirkdama biodyzeliną iš biodyzelino gamintojų, o paskui jį maišydama su mineraliniu dyzelinu ir parduodama, „Pertamina“ – nors yra valstybės valdoma bendrovė – veikia kaip rinkos dalyvė.
- (50) Todėl Komisija taip pat paliko galioti savo išvadą, kad OPPF valdymo agentūros mokami mokėjimai yra dotacija. Kaip paaiškino Indonezijos Vyriausybė, nei taikomuose teisės aktuose, nei OPPF ir degalų mišinio gamintojų sutartyse nėra abipusių įsipareigojimų. Bendrai pagal biokuro įmaišymo įpareigojimą vieninteliai abipusiai įsipareigojimai yra įsipareigojimai tarp biodyzelino gamintojų (jie privalo tiekti biodyzeliną) ir degalų mišinio gamintojų (jie privalo sumokėti tam tikrą kainą). Todėl, Komisijos nuomone, OPPF valdymo agentūra išmoka lėšas nieko nesitikėdamas mainais. Taigi, išmokos iš OPPF laikytinos dotacijomis.
- (51) „Wilmar“, „Permata Group“ ir „PT Ciliandra Perkasa“ taip pat tvirtino, kad „Pertamina“ – visiškai valstybės valdoma bendrovė – turėtų būti laikoma valstybine institucija. Nė vienas iš respondentų nepateikė jokių įrodymų šiam tvirtinimui pagrįsti.
- (52) Komisija pažymėjo, kad, jeigu per šį tyrimą „Pertamina“ reikėjo laikyti valstybine institucija (perkančia biodyzeliną kartu su OPPF valdymo agentūra), Indonezijos Vyriausybė turėjo pateikti tokį tvirtinimą tyrimo pradžioje, nurodyti „Pertamina“ bendradarbiauti ir dalyvauti tyrime.
- (53) Komisija mano, kad valstybinė nuosavybė, *per se*, nėra tas pats, kas „valstybinė institucija“. Kaip jau paaiškinta laikinojo reglamento 55 konstatuojamojoje dalyje, PPO apeliacinis komitetas ataskaitoje *US-Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)* konstatavo, kad sąvoka „valstybinė institucija“ reiškia subjektą, kuris „turi Vyriausybės institucijos įgaliojimus, jais naudojasi arba kuriam Vyriausybės institucijos įgaliojimai yra suteikti“⁽⁸⁾. Vien formalaus kontrolės požymio (valstybės nuosavybės) nepakanka padaryti išvadai, kad subjektas yra valstybinė institucija⁽⁹⁾.
- (54) Nė viena iš šalių nepagrindė savo tvirtinimų ir išsamiau nepaaiškino, kodėl laikytina, kad „Pertamina“ suteikti Vyriausybės institucijos įgaliojimai. Komisija pažymėjo, kad „Pertamina“, kaip AKR, turi vykdyti įsipareigojimus, išplaukiančius iš biokuro įmaišymo įpareigojimo. Vis dėlto, tai, kad laikomasi teisinio reikalavimo, nereiškia, kad subjektui suteikti viešosios valdžios įgaliojimai. Be to, „Pertamina“ (visai kaip AKR) tiesiog perka biodyzeliną ir neatlieka jokio vaidmens išmokant dotaciją biodyzelino gamintojams.
- (55) Galiausiai Komisija pažymėjo, kad AKR, privati bendrovė, taip pat vykdo tokį įpareigojimą ir turi tokius pačius įsipareigojimus kaip „Pertamina“. Jeigu respondentų tvirtinimai būtų priimti, Komisija neturėtų kito pasirinkimo, kaip tik pripažinti, kad AKR irgi yra valstybinė institucija, kuriai suteikti Vyriausybės institucijos įgaliojimai. Vis dėlto, prieštaraudami savo pačių logikai, nė vienas iš respondentų to netvirtino. Šalys iš esmės nieko nesako, kaip jų tvirtinimas, kad „Pertamina“ ir OPPF kartu perka biodyzeliną, dera su privačiai įmonei AKR taikytina sistema. Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą.

⁽⁸⁾ 2011 m. kovo 11 d. Apeliacinio komiteto ataskaitos *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/AB, 317 punktą. Taip pat žr. 2019 m. liepos 16 d. Apeliacinio komiteto ataskaitos *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS437/AB, 5.96 punktą.

⁽⁹⁾ 2011 m. kovo 11 d. Apeliacinio komiteto ataskaitos *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/AB, 318 punktą.

- (56) „Wilmar“ taip pat teigė, kad, net jei „Pertamina“ nebūtų laikoma valstybine institucija, degalų mišinio gamintojams Indonezijos Vyriausybė yra pavedusi ir nurodžiusi pirkti biodyzeliną Vyriausybės vardu ir (arba) biodyzelino tiekėjams yra pavedusi arba nurodžiusi parduoti biodyzeliną degalų mišinio gamintojams. „Wilmar“ nepateikė jokių įrodymų šiam tvirtinimui pagrįsti. Kaip tik iš turimų įrodymų matyti, kad tiriamuoju laikotarpiu galiojo programa, kurioje degalų mišinio gamintojai ir biodyzelino gamintojai noriai dalyvavo, o Indonezijos Vyriausybė buvo nustačiusi tam tikrus degalų maišymo reikalavimus ir ėmėsi finansinių intervencinių priemonių siekdama palengvinti iš biokuro įmaišymo įpareigojimo kylančią naštą.
- (57) Komisija pažymėjo, kad teisinė prievolė pirkti biodyzeliną atsirado vien dėl degalų maišymo prievolės, tačiau tai nereiškia, kad Indonezijos Vyriausybė perka biodyzeliną rinkoje. Indonezijos Vyriausybė tiesiog įpareigoja tam tikrą procentinę PME dalį įmaišyti į mineralinį dyzeliną. Indonezijos Vyriausybė neperka PME ir to neketina daryti.
- (58) Todėl Komisija šį tvirtinimą taip pat atmetė.

3.1.2. Nauda

- (59) Visi eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad, net jei Komisija yra teisi iš OPPF gautus mokėjimus laikydama dotacija, ji suklydo padarydama išvadą, kad buvo suteikta nauda.
- (60) Apibendrinant pažymėtina, kad, eksportuojančių gamintojų tvirtinimu, kadangi OPPF finansuojamas išimtinai iš eksporto rinkliavos, kurią, be kitų subjektų, moka biodyzelino gamintojai, pastarieji naudos negauna, nes į fondą sumoka daugiau, negu iš jo gauna. Pasak eksportuojančių gamintojų, OPPF finansuojamas iš privačių šaltinių, todėl Komisija turėjo atimti sumas, sumokėtas į OPPF grupės lygmeniu. Eksportuojantys gamintojai taip pat tvirtino, kad Komisija turėjo atimti rinkliavos sumą, sumokėtą už kiekvieno produkto, kuriam ta rinkliava taikoma, eksportą, o ne vien rinkliavos sumą, sumokėtą už biodyzelino eksportą.
- (61) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko dėl toliau nurodytų priežasčių.
- (62) Pirma, Komisija pažymėjo, kad visos NAA vertės grandinėje veikiančios bendrovės, įskaitant biodyzelino gamintojus, privalo mokėti rinkliavą, nes taip reikalaujama teisės aktuose. Kaip ir bendrųjų mokesčių atveju, NAA vertės grandinėje veikiančios įmonės negali pačios pasirinkti, ar mokėti, ar nemokėti į OPPF, todėl teigti, kad OPPF finansuojamas iš privačių šaltinių, neteisinga. OPPF veikia yra finansuojamas iš fiskalinių ir valstybės pajamų, kurias įprasta tvarka surenka Indonezijos Vyriausybė. Indonezijos Vyriausybė iš tiesų nepateikė įrodymų, kad iš eksporto rinkliavos surinktos pajamos yra apskaitomos tiesiogiai konkrečioje OPPF sąskaitoje, o ne bendrajame biudžete. Taigi, nustatant, ar suteikta nauda, atimti biodyzelino gamintojų sumokėtas eksporto rinkliavas būtų taip pat netikslinga, kaip atimti visus gavėjų sumokėtus mokesčius.
- (63) Antra, Komisija pažymėjo, kad bet kuriuo atveju tvirtinimas, kad biodyzelino gamintojai į OPPF sumokėjo daugiau, negu iš jo gavo, faktiniu požiūriu yra klaidingas. Iš esmės šis tvirtinimas pateiktas remiantis visa eksporto rinkliavos suma, sumokėta grupės lygmeniu už visus eksporto rinkliava apmokestinamus produktus. Tačiau vertinant tik rinkliavą, kurią eksportuojantys gamintojai (individualiai, ne jų grupė) sumokėjo už biodyzeliną, į OPPF sumokėtos sumos yra mažesnės už dotacijų forma gautus mokėjimus iš OPPF.
- (64) Indonezijos Vyriausybė ir eksportuojantys gamintojai „Wilmar“, „Permata Group“ ir „PT Ciliandra Perkasa“ taip pat nurodė, kad Komisija padarė klaidingą išvadą, kad pagal šią programą biodyzelino gamintojams suteikiama nauda. Taip yra dėl to, kad, jei nebūtų OPPF mokėjimų, degalų mišinio gamintojai būtų priversti pirkti biodyzeliną už biodyzelino referencinę kainą. Todėl biodyzelino gamintojai gautų tokią pačią pinigų sumą, kokią gauna dabar, taigi jie nėra geresnėje padėtyje negu būtų kitu atveju.

- (65) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija padarė išvadą, kad teisingas priešingas scenarijus būtų ne tai, kad, jei nebūtų OPPF, degalų mišinio gamintojai mokėtų biodyzelino referencinę kainą. Vienas iš OPPF politikos tikslų ir pačių biokuro įmaišymo įpareigojimų tikslų yra skatinti Indonezijoje naudoti biodyzeliną (užuot naudojus mineralinį dyzeliną). Kadangi mineralinio dyzelino kaina paprastai būna mažesnė už biodyzelino kainą, Indonezijos Vyriausybė įsikiša ir padeda biodyzelino gamintojams parduoti biodyzeliną. Tuo pačiu metu šie mokėjimai padeda įvykdyti privalomus degalų maišymo reikalavimus. Vien tai, kad OPPF programa yra, rodo, kad įprastomis rinkos sąlygomis biodyzelino referencinė kaina, kuri naudojama „Pertamina“/AKR ir biodyzelino gamintojų sandoriuose papildomoms išmokoms apskaičiuoti, nebūtų palaikoma. Taigi, jeigu nebūtų biokuro įmaišymo įpareigojimo, degalų mišinio gamintojai apskritai neturėtų paskatų pirkti biodyzeliną. Jeigu nebūtų OPPF ir jo mokėjimų, biodyzelinas vidaus rinkoje nebūtų parduodamas. Biodyzelino gamintojai turėtų konkuruoti su mineralinio dyzelino gamintojais. Jeigu nebūtų OPPF ir Indonezijos Vyriausybės sukurtos programos, biodyzelino gamintojai negautų papildomų lėšų, iš kurių padengiamas skirtumas iki Indonezijos Vyriausybės nustatytos biodyzelino referencinės kainos.
- (66) Komisijos nuomone, pagal teisingą priešingą scenarijų biodyzelino gamintojų padėtis būtų blogesnė, negu nustatyta per tiriamąjį laikotarpį ir vėliau. Biodyzelino gamintojams biokuro įmaišymo įpareigojimas faktiškai reiškia, kad jie turi nuspėjamą ir patikimą pajamų iš garantuoto pardavimo šaltinį. Bendras pardavimo vidaus rinkoje pajamas, t. y. sumą, kurią sudaro degalų mišinio gamintojų sumokama suma ir OPPF išmokama dotacija, *ex ante* nustato Indonezijos Vyriausybė, dėl to biodyzelino tiekėjai faktiškai yra apsaugoti nuo įprastų kainos svyravimų, kuriuos kitu atveju pajustų laisvojoje rinkoje, jeigu tokia rinka veiktų.
- (67) Šiuo atžvilgiu Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad referencinės biodyzelino kainos, mokamos nepriklausomiems tiekėjams, apskaičiavimas neatspindi paklausos ir pasiūlos įprastomis rinkos sąlygomis, kai valstybė į tai nesikiša. Pažymėtina, kad, nepriklausomai nuo to, ar įmonė „Pertamina“ gavo naudos, ji už biodyzeliną norėjo mokėti ne referencinę, bet tik mažesnę kainą. Šį nustatytą faktą per tikrinamąjį vizitą patvirtino ir Indonezijos Vyriausybė, paaiškinusi, kad, jeigu „Pertamina“ pirktų biodyzeliną už biodyzelino referencinę kainą, bendrovės veikla būtų nuostolinga. Iš šio teiginio akivaizdu, kad neiškreiptomis rinkos sąlygomis biodyzelino rinkos kaina būtų daug mažesnė už Indonezijos Vyriausybės šiuo metu nustatytą biodyzelino referencinę kainą.
- (68) Komisija iš Indonezijos Vyriausybės teiginio supranta, kad joks pirkėjas, išskyrus „Pertamina“, negalėtų veikti pelningai, jeigu biodyzelino kaina būtų lygi Indonezijos Vyriausybės nustatytai referencinei kainai. Taigi, Indonezijoje biodyzelinas nebūtų parduodamas ir biodyzelino gamintojai negautų pajamų arba biodyzelino kainos būtų mažesnės už Indonezijos Vyriausybės nustatytą lygį. Kadangi Indonezijos Vyriausybė Indonezijoje nustato ir įgyvendina degalų maišymo įpareigojimą (laikinojo reglamento 49 ir 50 konstatuojamosios dalys), pirmasis scenarijus vargu ar gali susiklostyti. Taigi Komisija nusprendė, kad, jeigu analizuojama schema nebūtų vykdoma, labiausiai tikėtinas priešingas scenarijus būtų tai, kad biodyzelino kainos būtų mažesnės.
- (69) Pirmiausia Komisija pažymėjo, kad referencinės kainos, pagal kurias Indonezijos Vyriausybė nustato OPPF išmokamos dotacijos sumą, neatspindi rinkos kainos, nes joms apskaičiuoti naudojama formulė nėra grindžiama neiškreiptomis rinkos sąlygomis. Taip yra dėl to, kad, viena vertus, visa rinka – ir pradinė, ir tolesnė grandis rinka – yra iškreipta, todėl negali tipiškaai atspindėti normalių, konkurencingų rinkos sąlygų. Kita vertus, Komisija mano, kad perdirbimo išlaidų suma, kurią Indonezijos Vyriausybė apskaičiavo pagal formulę, naudojamą biodyzelino referencinei kainai apskaičiuoti (vidutinė NAA vidaus rinkos kaina, prie kurios pridėtas 100 JAV dolerių už toną perdirbimo mokestis), yra pernelyg didelė. Komisija patikrino kai kurių eksportuojančių gamintojų faktines perdirbimo išlaidas ir pastebėjo, kad pagal Indonezijos Vyriausybės skaičiavimus tos išlaidos yra per didelės. Faktinės perdirbimo išlaidos tiriamuoju laikotarpiu vidutiniškai buvo 60–80 JAV dolerių už toną⁽¹⁰⁾.
- (70) Todėl net jei Komisija sutiktų su tvirtinimu, kad bendri degalų mišinio gamintojų ir OPPF mokėjimai yra biodyzelino kainos mokėjimas, *quod non*, Komisija vis tiek turėtų daryti išvadą, kad biodyzelino tiekėjams mokama „kaina“ yra per didelė.

⁽¹⁰⁾ Komisija pažymėjo, kad vienas eksportuojantis gamintojas nurodė didesnes vienos iš savo gamyklų perdirbimo išlaidas. Gamintojas paaiškino, kad taip yra dėl to, kad gamykla yra nauja ir išlaidoms didelę įtaką daro nusidėvėjimas. Tačiau jis taip pat paaiškino, kad kitų gamyklų išlaidos yra tipiškesnės. Tos išlaidos patenka į pirmiau nurodytą intervalą. Atsižvelgdama į tai, Komisija tų išlaidų neišskaičiavo, tačiau jos vis tiek yra mažesnės už Indonezijos Vyriausybės apskaičiuotas perdirbimo išlaidas.

- (71) Tad Komisija padarė išvadą, kad dėl programos biodyzelino gamintojai atsiduria geresnėje padėtyje, negu būtų kitu atveju, taigi pagal programą jiems suteikiama nauda.
- (72) Indonezijos Vyriausybė ir visi eksportuojantys gamintojai taip pat tvirtino, kad net jei nauda buvo suteikiama, visa ta nauda buvo perkelta degalų mišinio gamintojams („Pertamina“ ir AKR). Taip yra dėl to, kad biodyzelino gamintojai esą gauna už biodyzeliną rinkos kainą, o degalų mišinio gamintojai gauna naudos pirkdami ją už mažesnę kainą (būtent mineralinio dyzelino referencinę kainą).
- (73) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Kaip jau aptarta laikinojo reglamento 195–201 konstatuojamosiose dalyse ir 67 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikėsi nuomonės, kad Indonezijoje realios biodyzelino rinkos kainos nėra, nes Indonezijos Vyriausybė reguliuoja ir iškreipia visą NAA biodyzelino vertės grandinę. Bet kuriuo atveju Komisija pažymėjo, kad vienintelė rinkoje galiojanti kaina yra ta, kurią moka degalų mišinio gamintojai (būtent, mineralinio dyzelino referencinė kaina).
- (74) Atsakydama į tvirtinimą, kad naudą pagal programą gauna degalų mišinio gamintojai, nes jie galiausiai sumoka mažesnę kainą už perkamą biodyzeliną, Komisija pažymėjo, kad klausimas, ar „Pertamina“ arba AKR (irgi) gauna naudos pagal šią programą, nėra šio tyrimo dalykas, nes šie subjektai nėra nagrinėjamąjį produktą eksportuojantys gamintojai.
- (75) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė, „PT Ciliandra Perkasa“, „Permata Group“ ir „Wilmar“ tvirtino, kad Komisija suklydo padariusi išvadą, kad OPPF suteikia naudos biodyzelino gamintojams, nes:
- a) Komisijos nurodyto priešingos padėties scenarijaus aplinkybė, kad tuo atveju, jei OPPF nebūtų, biodyzelino gamintojams už jų biodyzeliną būtų mokama mažesnė kaina, yra neteisinga. Pasak Indonezijos Vyriausybės, jei OPPF nebūtų ir gamintojai nebūtų teisiškai įpareigoti parduoti biodyzeliną vidaus rinkoje, biodyzelino gamintojai tiesiog siektų kuo didesnio pelno ir parduotų jį eksporto rinkoje; taip pat
 - b) Indonezijos Vyriausybės formulėje, pagal kurią apskaičiuota biodyzelino referencinė kaina, naudojamas perdirbimo išlaidų rodiklis nėra per didelis, nes jame atsižvelgiama į pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas bei pelną.
- (76) Komisija aptarė priešingos padėties scenarijų, pateiktą galutinio faktų atskleidimo dokumente ir išsamiai išdėstyta šio reglamento 65 konstatuojamojoje dalyje. Tačiau Komisija mano, kad Indonezijos Vyriausybės pateiktas tvirtinimas dar kartą patvirtina, kad OPPF suteikia naudos biodyzelino gamintojams. Indonezijos argumento pagrindą sudaro du pagrindiniai teiginiai: 1) biodyzelino gamintojai teisiškai nėra įpareigoti parduoti biodyzeliną vidaus rinkoje ir 2) biodyzelino gamintojai yra racionalūs ekonominės veiklos vykdytojai, siekiantys gauti kuo didesnį pelną.
- (77) Komisija šių dviejų Indonezijos Vyriausybės teiginių neginčijo. Komisijos nuomone, tai, kad tokie racionalūs ekonominės veiklos vykdytojai kaip biodyzelino gamintojai nusprendžia dalyvauti OPPF schemeje, nors teisiškai to daryti nėra įpareigoti, yra empirinis neginčytinas įrodymas, kad jiems tai yra geriausia veiklos vykdymo galimybė.
- (78) Jeigu, kaip tvirtina Indonezijos Vyriausybė (Komisija neturėjo pagrindo to neigti), „privatūs biodyzelino gamintojai (daugelis jų priklauso tarptautinėms įmonių grupėms) siekia gauti kuo didesnį pelną“ ⁽¹⁾, tada tai reiškia, kad dalyvavimas OPPF schemeje jiems yra pelningiausias būdas vykdyti veiklą. Taigi, pagal bet kurią priešingos padėties scenarijų biodyzelino gamintojai atsidurtų nepalankesnėje padėtyje. Iš esmės, jeigu taip nebūtų, racionalus ekonominės veiklos vykdytojas, kuriam netaikomi jokie teisiniai apribojimai, vietoj dalyvavimo schemeje būtų pasirinkęs pelningesnę galimybę.
- (79) Todėl Komisija padarė išvadą, kad, nepriklausomai nuo priešingos padėties scenarijaus, biodyzelino gamintojai pagal šią schemą yra geresnėje padėtyje. Taigi, Komisija patvirtino savo išvadą, kad biodyzelino gamintojai gauna naudos iš OPPF.
- (80) Dėl Indonezijos Vyriausybės tvirtinimo, kad perdirbimo išlaidų rodiklis, naudojamas formulėje, pagal kurią apskaičiuojama biodyzelino referencinė kaina, nėra per didelis, Komisija pažymėjo, kad, jos nuomone, mokėjimai iš OPPF biodyzelino gamintojams yra dotacija, o ne užmokesčio už perkamą biodyzeliną dalis. Todėl, Komisijos nuomone, nustatant, ar suteikta nauda, tai, ar perdirbimo išlaidos buvo, ar nebuvo per didelės, neturi reikšmės.

⁽¹⁾ Indonezijos Respublikos Vyriausybės vardu 2019 m. spalio 14 d. pateiktų pastabų dėl galutinio bendro faktų atskleidimo dokumento 16 punktas.

- (81) Bet kuriuo atveju, net jei Komisija sutiktų su Indonezijos Vyriausybės logika, kad šiuo atveju nauda nebuvo suteikta, nes mokėjimai iš OPPF tėra užmokestis už perkamą biodyzeliną, Komisija pažymėjo, kad perdirbimo išlaidų suma nėra reguliariai keičiama ir kad nuo 2016 m. kovo 21 d. taikoma 100 JAV dolerių už toną suma. Komisija patvirtino, kad per tikrinamąjį vizitą Indonezijos Vyriausybė teigė, jog perdirbimo išlaidos yra kasmet peržiūrimos. Tačiau, Komisijos nuomone, atliekamos peržiūros rezultatas neatspindi realios padėties rinkoje, nes perdirbimo išlaidų suma yra didesnė už realias biodyzelino gamintojų patiriamas išlaidas, kaip paaiškinta 69 konstatuojamojoje dalyje.
- (82) Indonezijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad, jos nuomone, Komisijos surinkti duomenys apie perdirbimo išlaidų intervalą yra netipiški. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad, pirma, Indonezijos Vyriausybė nepateikė jokių faktinių įrodymų savo argumentui pagrįsti. Antra, Komisija pažymėjo, jog patikrino tas išlaidas per kai kurių biodyzelino gamintojų įmonėse surengtus tikrinamuosius vizitus. Kad būtų aiškiau, apskaičiuodama tas išlaidas Komisija atėmė per NAA perdirbimo į biodyzeliną procesą gaunamo glicerino vertę ⁽¹²⁾.
- (83) NET jei Komisija sutiktų su Indonezijos Vyriausybės tvirtinimu, kad mokėjimai iš OPPF yra užmokestis už perkamą biodyzeliną, *quod non*, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, biodyzelino gamintojams vis tiek būtų teikiama nauda. NET jei biokuro įmaišymo įpareigojimo nebūtų, biodyzelino gamintojai negautų viso OPPF teikiamo atlygio.
- (84) „Wilmar“ taip pat tvirtino, kad Indonezijos biodyzelino vidaus rinkos referencinė kaina atspindi ir labai atitinka neiškreiptos rinkos dinamiką. Komisija pažymėjo, kad Indonezijos biodyzelino vidaus rinka yra reguliuojama visapusiškai: nuo NAA kainos iki biodyzelino kainos ir paklausos. Biodyzelino tiekėjai turi parduoti tam tikrą kiekį už konkrečią kainą, apskaičiuotą pagal iš anksto nustatytą formulę ir remiantis realios padėties rinkoje neatitinkančiais parametrais. Todėl Komisija paliko galioti savo išvadą, kad Indonezijos Vyriausybės nustatyta referencinė kaina neatspindi kainos, kuri galiotų neiškreiptomis rinkos sąlygomis. Ypač pažymėtina, kad Komisija taip nusprendė dėl to, kad, jos nuomone, vienintelis patikimas neiškreiptos vidaus rinkos kainos pakaitinis rodiklis yra kaina, kurią moka degalų mišinio gamintojai. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.
- (85) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė ir „Wilmar“ tvirtino, kad Komisija suklydo padariusi išvadą, jog tai, kad OPPF suteikia naudą ir degalų mišinio gamintojams, neturi reikšmės. Pasak Indonezijos Vyriausybės, taip yra dėl to, kad vien tai, kad OPPF yra sukurtas, kad būtų naudingas degalų mišinio gamintojams, (taip pat) reiškia, kad mokėjimų negalima laikyti dotacija.
- (86) Kaip paaiškinta 64–74 konstatuojamosiose dalyse, Komisijos nuomone, tai, ar degalų mišinio gamintojai gavo naudos pagal nagrinėjamą programą, šiame tyrime neturi reikšmės. Neginčijama, kad OPPF teikia dotaciją biodyzelino gamintojams, o jei programos nebūtų, tokia dotacija nebūtų teikiama. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

3.1.3. Metodika, pagal kurią apskaičiuojamas visas naudos dydis

- (87) Visi eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad Komisija suklydo apskaičiuodama eksportuojančių gamintojų gaunamos naudos dydį, nes įskaičiavo OPPF sumokėtas lėšas transporto išlaidoms atlyginti. Pasak eksportuojančių gamintojų, tomis lėšomis tėra grąžinamos jų jau patirtos išlaidos, taigi tai nėra nauda. Be to, vienas eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad šias išlaidas reikia laikyti patirtomis išlaidomis, tinkamomis finansuoti pagal subsidijavimo schemą, todėl pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punktą jos neturi būti įskaičiuotos.

⁽¹²⁾ Cheminė reakcija, dėl kurios per perdirbimo procesą kaip šalutinis produktas gaunamas glicerinas. Glicerinas parduodamas rinkoje, todėl tai nėra išlaidos.

- (88) Dėl toliau išdėstytų priežasčių Komisija nesutiko su šiuo tvirtinimu, nes ji nemano, kad biodyzelino gamintojų patirtos transporto išlaidos yra „bet kurie paraiškų teikimo mokesčiai ar kitos išlaidos, būtina patirtos stengiantis patenkinti subsidijos suteikimo sąlygas arba gauti subsidiją“.
- (89) Pirma, Komisija pažymėjo, kad Gairėse dėl subsidijos dydžio apskaičiavimo atliekant kompensacinio maito tyrimus (toliau – Gairės) paaiškinta, kad „vieninteliai mokesčiai arba išlaidos, kuriuos įprasta tvarka galima atimti, yra mokesčiai arba išlaidos, kurie tiriamuoju laikotarpiu sumokami tiesiogiai Vyriausybei. Turi būti įrodyta, kad toks mokėjimas yra privalomas norint gauti subsidiją. Taigi, mokėjimai privačioms šalims, pvz., advokatams ar buhalteriams, atlikti prašant subsidijos, neturi būti atimti“⁽¹³⁾.
- (90) Priešingai tam, kas nurodyta Gairėse, aptariamoms transporto išlaidoms sumokamos ne tiesiogiai Indonezijos Vyriausybei, bet privačioms bendrovėms. Eksportuojantis gamintojas nepaaiškino, kodėl šios transporto išlaidos yra „privalomos“, norint gauti subsidiją.
- (91) Antra, Komisija laikėsi nuomonės, kad transporto išlaidos veikiausiai yra įprastos biodyzelino gamintojų pagal komercinius sandorius su degalų mišinio gamintojais patiriamos išlaidos. Transporto išlaidos paprastai turėtų būti įtraukiamos į pirkimo kainą ir (arba) sutartį, todėl, Komisijos nuomone, objektyvaus pagrindo joms atlyginti nėra. Atitinkamai, iš OPPF sumokėtos lėšos, iš kurių atlygintos transporto išlaidos, prilygsta naudai.
- (92) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija atmetė pateiktą tvirtinimą ir padarė išvadą, kad, apskaičiuojant naudos dydį, biodyzelino gamintojų patirtos ir jiems atlygintos transporto išlaidos neturi būti atimtos. Iš Valdymo agentūros biodyzelino gamintojams suteiktų lėšų ne tik padengiamas skirtumas tarp mineralinio dyzelino referencinės kainos ir biodyzelino referencinės kainos – iš tos pačios dotacijos atlyginamos transporto išlaidos.
- (93) Eksportuojantys gamintojai taip pat tvirtino, kad jie patiria kredito išlaidų, susijusių su OPPF mokėjimais. Pasak biodyzelino gamintojų, taip yra dėl to, kad OPPF išmoka dotacijos lėšas praėjus keliems mėnesiams nuo to laiko, kai gamintojai išrašo sąskaitas faktūras atitinkamiems degalų mišinio gamintojams.
- (94) Komisija nesutiko su šiuo tvirtinimu ir paliko galioti savo išvadą, kad mokėjimai iš OPPF yra dotacija, o ne užmokestis už perkamas prekes. Todėl, Komisijos nuomone, eksportuojantys gamintojai, visų pirma, tų dotacijų apskritai neturėjo gauti ir su tomis dotacijomis negalima sieti jokių jokio pobūdžio kredito išlaidų.
- (95) Atsižvelgdama į tai, Komisija atmetė pateiktą tvirtinimą ir padarė išvadą, kad, apskaičiuojant naudos dydį, biodyzelino gamintojų esą patirtos kredito išlaidos neturi būti atimtos.
- (96) Taigi, Komisija paliko galioti savo išvadą, kad Indonezijos Vyriausybės parama biodyzelino pramonei tiesiogiai pervedant lėšas per Biodyzelino subsidijų fondą prilygo kompensuotinai subsidijai, kaip nustatyta laikinojo reglamento 80–83 konstatuojamosiose dalyse.
- (97) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė, „PT Ciliandra Perkasa“, „Permata Group“ ir „Wilmar“ nurodė, kad Komisija suklydo atmetusi eksportuojančių gamintojų argumentą, kad apskaičiuodama naudos dydį Komisija turėjo atimti transporto išlaidas ir kredito išlaidas. Pasak Indonezijos Vyriausybės, taip yra dėl to, kad tos išlaidos yra neišvengiamos norint gauti dotacijos išmokas.
- (98) Komisija šį tvirtinimą jau aptarė šio reglamento 89 konstatuojamojoje dalyje. Be to, kas jau paaiškinta šio reglamento 91 konstatuojamojoje dalyje, Komisija pažymėjo, kad pagal gaires „vieninteliai mokesčiai arba išlaidos, kuriuos įprasta tvarka galima atimti, yra mokesčiai arba išlaidos, kurie tiriamuoju laikotarpiu sumokami tiesiogiai Vyriausybei“. Šiuo atveju transporto išlaidos mokamos ne Vyriausybei, bet privatiems subjektams, o Indonezijos Vyriausybė paskui jas atlygina. Todėl Komisija palieka galioti savo išvadą, kad transporto išlaidos nelaikytinos išlaidomis, kurias pagal Gaires galima atimti. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

⁽¹³⁾ OL C 394, 1998 12 17, p. 13.

- (99) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad Komisija suklydo, nes, apskaičiuodama pagal šią schemą gaunamos naudos dydį, neatėmė į OPPF sumokamų įmokų. Tačiau šios įmokos yra susijusios su Indonezijos Vyriausybės nustatytos eksporto rinkliavos už įvairius iš Indonezijos eksportuojamus NAA produktus mokėjimu. Todėl rinkliavos buvo renkamos už daug kitų produktų, ne tik už tiriamąjį produktą. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje ir papildomai paaiškinta šio reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje, rinkliavos yra valstybiniai ištekliai. Nepriklausomai nuo to, kuri Vyriausybės institucija buvo atsakinga už rinkliavos surinkimą, šis teiginys yra teisingas. Todėl buvo padaryta išvada, kad, apskaičiuojant naudos dydį, į OPPF sumokėtas įmokas atimti netikslinga. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.
- (100) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad Komisija suklydo, nes nustatydamas subsidijos dydį rėmėsi biodyzelino apyvarta. Nurodyta, kad reikėjo remtis visa biodyzelino gamintojų (ir įtraukti kitus produktus, ne tik biodyzeliną) apyvarta. Tačiau iš OPPF subsidijos suteiktos tik dėl to, kad gamintojai pardavinėjo biodyzeliną. Todėl Komisija nusprendė, kad atlikdama skaičiavimus ji rėmėsi tinkama apyvarta, ir tas tvirtinimas buvo atmestas.
- (101) Komisija pažymėjo, kad Indonezijos Vyriausybė nepateikė jokių kitų faktų savo tvirtinimams pagrįsti, todėl Komisija patvirtino 95 konstatuojamojoje dalyje išdėstytą išvadą.

3.2. Vyriausybės parama biodyzelino pramonei tiekiant NAA už mažesnę nei tinkamas atlygį

- (102) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė ir dauguma eksportuojančių gamintojų nurodė, kad Komisija klaidingai išaiškino, jog Indonezijos Vyriausybės NAA ir išvestiniams produktams taikomi eksporto apribojimai yra kompensuotina subsidija. Pasak Indonezijos Vyriausybės ir eksportuojančių gamintojų, taip yra dėl to, kad pagal PPO teismų praktiką eksporto apribojimai nėra laikomi kompensuotinomis subsidijomis.
- (103) Atsakydama į šį tvirtinimą, Komisija pažymėjo, kad laikinajame reglamente eksporto apribojimai *per se* nėra laikomi kompensuotinomis subsidijomis. Komisija mano, kad eksporto apribojimų (tokių kaip eksporto mokesčiai ir rinkliavos) nustatymas veikiausiai yra vienas iš būdų arba priemonių, kuriais Indonezijos Vyriausybė naudojami siekdama, kad NAA būtų tiekiamas už mažesnę nei tinkamas atlygį. Komisija nustatė (žr. laikinojo reglamento 172 konstatuojamąją dalį), kad, atsižvelgiant į turimus per šį tyrimą surinktus įrodymus ir ES bei PPO teismų praktiką, NAA tiekimas už mažesnę nei tinkamas atlygį prilygo kompensuotinai subsidijai.
- (104) Toliau Komisija atsako į suinteresuotųjų šalių tvirtinimus dėl Komisijos negalutinių išvadų, kad Indonezijos Vyriausybės parama biodyzelino pramonei tiekiant NAA už mažesnę nei tinkamas atlygį prilygsta finansiniam įnašui pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį ir (arba) paramai pajamoms arba kainoms palaikyti pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą. Komisija taip pat išnagrinės įtarimus dėl klaidų nustatant, kad suteikta nauda.
- (105) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė ir „Permata Group“ pareiškė, kad Vyriausybės nustatytų eksporto apribojimų jokia atveju negalima prilyginti finansiniam įnašui. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad šioje byloje šis tvirtinimas neturi reikšmės. Taip yra dėl to, kad Komisija padarė išvadą, jog Indonezijos Vyriausybės eksportuojantiems gamintojams suteiktą finansinį įnašą sudaro tai, kad NAA tiekiamas už mažesnę nei tinkamas atlygį. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

3.2.1. Negalėjimas įrodyti, kad skirtas finansinis įnašas

- (106) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė, „Permata Group“ ir „Wilmar“ tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog finansinis įnašas buvo skirtas. Respondentų nuomone, taip yra dėl to, kad:
- a) eksporto apribojimai per tiriamąjį laikotarpį nebuvo taikomi, nes eksporto mokesčio mokėjimas per tiriamąjį laikotarpį buvo sustabdytas, o eksporto rinkliavos mokėjimas buvo sustabdytas po tiriamojo laikotarpio. Be to, iš to, kad mokesčio ir rinkliavos mokėjimas buvo sustabdytas, matyti, kad Indonezijos Vyriausybė eksporto apribojimų taikyti nebetikina; taip pat

b) Komisija neįrodė, kad NAA tiekėjams buvo duotas pavedimas arba nurodymas.

- (107) Atsakydama į a punkte išdėstytą tvirtinimą, Komisija pažymėjo, kad per tiriamąjį laikotarpį eksporto rinkliava galiojo ir buvo renkama. Taigi, Indonezijos Vyriausybės tvirtinimas, kad eksporto rinkliava per tiriamąjį laikotarpį nebuvo renkama, faktiniu požiūriu yra klaidingas, nes eksporto rinkliava buvo nustatyta ir per tiriamąjį laikotarpį galiojo.
- (108) Komisija nesutiko su antrąja argumentų dalimi. Jeigu Indonezijos Vyriausybė nebetikino taikyti NAA ir išvestinių produktų eksporto apribojimų, ji turėjo panaikinti teisės aktą. Iš to, kad laikinai nustatytas nulinis eksporto rinkliavos ir eksporto mokesčio tarifas, matyti, kad Indonezijos Vyriausybė vis dar tikisi galėsianti pasinaudoti tais apribojimais ateityje. Šią išvadą galima patvirtinti ir viešais Indonezijos Vyriausybės narių pareiškimais. Pavyzdžiui, viename 2019 m. rugsėjo 25 d. spaudoje skelbtame straipsnyje nurodoma: „Siekdama palengvinti alyvpalmių aliejaus gamintojams dėl pasaulio rinkoje nukritusių NAA kainų tenkančią finansinę naštą, Vyriausybė nusprendė iki kitų metų sustabdyti eksporto mokesčio, taikomo nerafinuotam alyvpalmių aliejui (NAA) ir jo išvestiniams produktams, mokėjimą. Ekonomikos koordinavimo ministras Darminas Nasutionas antradienį Džakartoje pažymėjo, kad Vyriausybė oficialiai pradėjo įgyvendinti privalomąją B30 biodyzelino programą, todėl eksporto mokesčio mokėjimas sustabdytas iki kitų metų sausio mėnesio. D. Nasutionas išreiškė viltį, kad B30 biodyzelino politika, dėl kurios alyvpalmių aliejaus paklausa turėtų pastebimai padidėti, padės alyvpalmių aliejaus vidaus rinkoje kainas stumtelėti į viršų. Jis pažymėjo, kad eksporto mokesčio mokėjimo sustabdymui pritarė ir prezidentas Joko (Jokowi) Widodo. Remiantis 2019 m. finansų ministro potvarkiu, jeigu kainos svyruotų nuo 570 iki 619 JAV dolerių už toną, Vyriausybė nustatytų 25 JAV dolerių už toną eksporto mokestį, o jei kainos padidėtų daugiau kaip iki 619 JAV dolerių už toną, būtų nustatytas 50 JAV dolerių už toną eksporto mokestis. Rugsėjo 20 d. duomenimis, NAA kaina buvo 574,9 JAV dolerio už toną ir yra numatoma, kad iki šių metų pabaigos ji smuktelės iki 570 JAV dolerių už toną. Todėl ministras paragino peržiūrėti potvarkį, kad eksporto mokesčio mokėjimą būtų galima sustabdyti, jeigu pagal pirmiau pateiktą kainos formulę jis vis dar būtų taikomas“⁽¹⁴⁾.
- (109) Šiuo teiginiu taip pat parodoma, kad esama tiesioginio ryšio tarp eksporto apribojimo nustatymo (kartu su kitomis priemonėmis, kuriomis siekta paskatinti konkrečią NAA tiekėjų elgseną) ir vidaus rinkoje galiojančių kainų faktinio dydžio. Jis taip pat įrodo, kad Indonezijos Vyriausybė naudojami tomis priemonėmis tam, kad paveiktų kainų lygį.
- (110) Nepaisant Indonezijos Vyriausybės ir „Wilmar“ po galutinio faktų atskleidimo pateiktų prieštaravimų, Komisija padarė išvadą, kad Indonezijos Vyriausybė ateityje ketina eksporto rinkliavą ir, galbūt, eksporto mokestį rinkti toliau. Todėl tai, kad Indonezijos Vyriausybė laikinai nerinko mokesčių ir rinkliavų (juolab turint galvoje, kad tai tėra tik kelios Indonezijos Vyriausybės priemonės, kuriomis NAA tiekiamas už mažesnę nei tinkamas atlygį), negali būti pagrindas abejoti, ar finansinis įnašas buvo teikiamas.

3.2.2. *Negalėjimas įrodyti, kad buvo duotas pavedimas arba nurodymas pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį*

- (111) Pasak visų eksportuojančių gamintojų, Komisijos pastabos dėl pavedimo arba nurodymo yra pagrįstos klaidingai nustatytu faktu, kad Indonezijos Vyriausybės nustatyto NAA ir išvestinių produktų mokesčio ir eksporto rinkliavos paskirtis yra remti biodyzelino pramonę. Be to, „Wilmar“ ir „Permata“ tvirtino, kad Komisija padarė klaidingą išvadą, jog NAA vidaus rinkos kainas *de facto* nustato Indonezijos Vyriausybei visiškai priklausantis NAA gamintojas „PT Perkebunan Nusantara“ (toliau – PTPN).
- (112) Dėl pirmojo tvirtinimo eksportuojantys gamintojai paaiškino, kad per tiriamąjį laikotarpį eksporto mokesčio tarifas buvo nulinis, todėl vertinimui neturi reikšmės. Eksporto rinkliava – priešingai – buvo ne nulinio tarifo ir bet kuriuo atveju jos paskirtis buvo ne paremti biodyzelino pramonę, bet finansuoti OPPF.

⁽¹⁴⁾ <https://www.thejakartapost.com/news/2019/09/25/palm-oil-export-levies-suspended-to-help-producers-cope-with-low-prices.html>, paskutinį kartą jungtasi 2019 m. spalio 21 d.

- (113) Laikinojo reglamento 88 konstatuojamojoje dalyje Komisija pripažino, kad per tiriamąjį laikotarpį eksporto mokesčio tarifas buvo nulinis. Vis dėlto, nors, atsižvelgiant į specifines rinkos aplinkybes, per tiriamąjį laikotarpį eksporto mokestis nebuvo renkamas, eksporto mokestis yra priemonių, kurias Indonezijos Vyriausybė naudojo siekdama skatinti NAA tiekėjus tiekti NAA už mažesnę nei tinkamas atlygį, įrodymas. Komisija taip pat pažymėjo, kad Indonezijos Vyriausybė eksporto mokesčio nepanaikino (nors per tiriamąjį laikotarpį jis buvo nulinio tarifo). Komisija taip pat pažymėjo, kad, kaip aptarta laikinojo reglamento 117–121 konstatuojamosiose dalyse, nebuvo ginčyta, kad Indonezija ketina naudoti eksporto rinkliavą tam, kad išlaikytų dirbtinai mažas NAA vidaus rinkos kainas.
- (114) Dėl eksporto rinkliavos Komisija pažymėjo, kad teisės aktuose, kuriais nustatoma eksporto rinkliava, atskirai nėra nurodyta, kad eksporto rinkliavos paskirtis yra remti biodyzelino pramonę tiekiant NAA už mažas kainas, tačiau iš eksporto rinkliavų, kurios tapo OPPF dalimi, per OPPF dotacijas *de facto* remiama vien tik biodyzelino pramonė. Vykdydama tyrimą, Komisija iš tikrųjų galėjo įsitikinti, kad, nepaisant formaliai platesnės veiklos srities, iš OPPF per tiriamąjį laikotarpį buvo remiama beveik vien biodyzelino pramonė.
- (115) Be to, laikotarpis, kai Indonezijos Vyriausybė 2015 m. nustatė eksporto rinkliavą, sutapo su laikotarpiu, kai Indonezijos NAA kainos buvo beveik tokios pačios kaip pasaulinės. Šiuo atžvilgiu, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 64–68 konstatuojamosiose dalyse, eksporto rinkliavą reikia vertinti ne atskirai, bet kartu su didesniu priemonių, kurių paskirtis – paremti biodyzelino pramonę ir reguliuoti NAA vidaus rinkos kainas, rinkiniu.
- (116) Komisija taip pat pažymėjo, kad eksporto rinkliava praktiškai buvo pasiektas užsibrėžtas tikslas smukdyti NAA vidaus rinkos kainas. Šioje analizėje Komisija galėtų pirmiausia pažymėti skirtumą tarp Indonezijos NAA vidaus rinkos kainų ir eksporto kainų. Komisijos nuomone, šį kainos skirtumą galima paaiškinti tuo, kad vien nustačius eksporto rinkliavą, vidaus rinkos kainos buvo smukdomos, nes NAA buvo dirbtinai laikomas šalyje, Indonezijos Vyriausybė nustatė mažas jo kainas, o NAA tiekėjai jų *de facto* laikėsi.
- (117) Tai, kad Indonezijos Vyriausybė nepanaikino eksporto mokesčio, o tik nustatė nulinį jo tarifą, yra aiškus požymis, kad ji vis dar neatsisakė ketinimo išlaikyti mažas NAA kainas. Nustačiusi dvi priemones, kurios daro tokį patį poveikį NAA vidaus rinkos kainoms ir pasiekusi norimą poveikį, Indonezijos Vyriausybė racionaliai nusprendė palikti vieną aktyvią priemonę, kuri norimą poveikį daro plačiausiai (t. y. padeda išsaugoti mažas NAA kainas ir finansuoti OPPF), t. y. eksporto rinkliavą.
- (118) Todėl Komisija patvirtino, kad bendra Indonezijos Vyriausybės nustatytų eksporto apribojimų sistema yra skirta biodyzelino pramonei remti dirbtinai išlaikant mažas NAA vidaus rinkos kainas (tai nėra vien Vyriausybės priemonių, kuriomis siekiama surinkti valstybės pajamas, šalutinis poveikis).
- (119) Dėl tvirtinimo, kad NAA vidaus rinkos kainas *de facto* nustato ne Indonezijos Vyriausybė, „Wilmar“ tvirtino, kad Komisijos išvada yra klaidinga, nes:
- a) suinteresuotųjų pirkėjų teikiama kainos pasiūlymai paprastai būna pagrįsti tarptautinėmis rinkos kainomis;
 - b) konkurso procedūra yra labai konkurencinga, PTPN gali pateikti priešpriešinį pasiūlymą, jeigu kaina laikoma per maža;
 - c) įrodymų, kuriais būtų galima pagrįsti Komisijos tvirtinimą, kad PTPN veikia ne kaip racionalus veiklos vykdytojas, nėra;
 - d) NAA vidaus rinkos tiekėjai, remdamiesi konkursų rezultatais, nusprendžia, ar ir už kokią kainą parduoti savo NAA;
 - e) tai, kad PTPN parduoda NAA viešų konkursų būdu, reiškia, kad jis veikiau priima tam tikrą kainą, o ne ją nustato.
- (120) Atsakydama į a punkte išdėstytą tvirtinimą, Komisija priminė, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 91–99 ir 126 konstatuojamosiose dalyse, Komisija turėjo remtis turimais faktais, nes NAA tiekėjai ir PTPN nebendradarbiavo. Teikdami pastabas dėl laikinojo reglamento, nė vienas iš eksportuojančių gamintojų nepateikė jokių įrodymų, kaip jie rengia savo pasiūlymus dėl NAA, ir tik abstrakčiai tvirtino, kad apskritai remiasi „tarptautinėmis rinkos kainomis“.

- (121) Neturėdama patikrinamų ši tvirtinimą pagrindžiančių įrodymų, Komisija šį argumentą atmetė. Užuoat savarankiškai nustatę savo kainas pagal tarptautines kainas, NAA tiekėjai laikosi PTPN faktiškai nustatomų NAA kainų.
- (122) Dėl b punkte išdėstyto tvirtinimo Komisija laikinojo reglamento 133 konstatuojamojoje dalyje paaiškino, kad PTPN iš tiesų neprivalo pateikti priešpriešinio pasiūlymo dėl didesnės kainos, jeigu gauti pasiūlymai yra mažesni už tos konkrečios dienos kainos lūkestį. Komisija per tikrinamąjį vizitą tikrai įsitikino, kad PTPN reguliariai priima už tą kainą mažesnius pasiūlymus.
- (123) Komisija taip pat pažymėjo, kad, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 3.3.2 skirsnyje, ji taikė pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį, nes PTPN neužpildė prie visiems alyvpalmių aliejaus gamintojams ir platintojams siūsto antisubsidijų klausimyno (klausimyno alyvpalmių aliejaus tiekėjams) pridėto B priedo. Be to, per Indonezijos Vyriausybėje surengtą tikrinamąjį vizitą PTPN nepaaiškino, kaip nustato NAA kainos dienos lūkestį. Vietoj to PTPN abstrakčiai paaiškino, kad jis nustatomas remiantis tarptautiniais lyginamaisiais rodikliais, bet išsamios informacijos nepateikė.
- (124) Todėl Komisija negalėjo gauti jokių įrodymų, kad kainos lūkestis atspindi rinkos kainą, kuri nustatoma per konkurencingą konkurso procedūrą. Komisija kaip tik nustatė, kad NAA vidaus rinkos kaina yra mažesnė už bet kurį iš tarptautinių lyginamųjų rodiklių (įskaitant Indonezijos eksporto kainą), kurie esą yra PTPN kainų pagrindas.
- (125) Dėl c punkte išdėstyto tvirtinimo Komisija pažymėjo, kad, kalbant apie PTPN, PTPN neužpildė pirmiau minėto Komisijos siūsto klausimyno. Todėl Komisija rėmėsi turimais faktais. Per Indonezijos Vyriausybėje surengtą patikrinimą PTPN pateikė 2016 ir 2017 m. audituotų ataskaitų kopijas. Iš jų paaiškėjo, kad PTPN veikė nuostolingai. Vėliau, jau praėjus terminui, iki kurio buvo galima teikti pastabas dėl rašto, kad Komisija remsis turimais faktais, PTPN pateikė papildomą informaciją. Indonezijos Vyriausybė tvirtino, kad Komisija turėtų atsižvelgti į papildomą informaciją ir pakeisti savo vertinimą. Komisija pažymėjo, kad informacija pateikta labai vėlai, visiems terminams seniai praėjus. PTPN nepateikė audituotų 2018 m. sąskaitų. Dėl vėlesnio laikotarpio pažymėtina, kad Komisija gavo tik vieno tiriamojo laikotarpio ketvirčio (2017 m. paskutiniojo ketvirčio) audituotas ataskaitas. Iš Komisijos gautų audituotų ataskaitų matyti, kad PTPN veikė nuostolingai. Indonezijos Vyriausybės pavėluotai pateiktoje informacijoje apie laikotarpį nuo 2016 m. iki tiriamojo laikotarpio (ypač „Excel“ formato lentelėje) norima parodyti, kad PTPN veikla, susijusi su NAA (ji sudaro didžiąją dalį bendrovės veiklos), buvo pelninga ir kad bendrovė tokių patį pelną gavo ir iš veiklos vidaus rinkoje, ir iš pardavimo eksportui. Tačiau ši informacija nebuvo patvirtinta audituotomis ataskaitomis. Priešingai – iš informacijos, pateiktos remiantis audituotomis ataskaitomis, matyti, kad PTPN negavo pelno iš NAA pardavimo, taigi elgėsi ne kaip racionalus ekonominės veiklos vykdytojas. Bet kuriuo atveju, Komisija pažymėjo, kad taip vėlai pateiktos informacijos (ji pateikta jau po to, kai pateiktos pastabos dėl laikinojo reglamento) priimti negalima, nes tos informacijos negalima patikrinti. Todėl tvirtinimas buvo atmetas.
- (126) Dėl d punkte išdėstyto tvirtinimo pažymėtina, kad Indonezijos Vyriausybė ir eksportuojantys gamintojai taip pat tvirtino, jog Komisija neįrodė, kad NAA tiekėjų elgesys buvo neracionalus, nes jie veikė pelningai. Šis tvirtinimas susijęs su NAA tiekėjais, kurie atsakė į Komisijos klausimyną, ir su PTPN ⁽¹⁵⁾.
- (127) Komisijos nuomone, neracionalus elgesys suprantamas ne vien kaip nuostolinga veikla – toks elgesys taip pat reiškia, kad dėl tam tikrų veiksmų verslas atsiduria mažiau palankioje padėtyje (yra mažiau pelningas). Komisija nustatė aiškų skirtumą tarp Indonezijos NAA vidaus rinkos kainų ir NAA eksporto kainų ir padarė išvadą, kad, jeigu eksporto rinkliavos nebūtų, NAA tiekėjams būtų pelningiau parduoti NAA eksportui.

⁽¹⁵⁾ Kaip aptarta šio reglamento 142 konstatuojamojoje dalyje, Komisija iš NAA tiekėjų pateiktų atsakymų negalėjo padaryti jokios išvados dėl jų pelningumo.

- (128) Išvadą, kad Indonezijos Vyriausybės sukurtoje eksporto apribojimų sistemoje NAA gamintojams faktiškai neleidžiama vidaus rinkoje elgtis racionaliai, patvirtina tai, kad, panaikinus eksporto rinkliavą, eksportas greičiausiai padidėtų. Šia tema neseniai spaudoje skelbtame straipsnyje buvo pažymėta: „Pasak Generalinio sekretoriaus Togaro Sitanggango, Indonezijos alyvpalmių aliejaus asociacija, arba GAPKI, prognozavo, kad, eksporto rinkliavą sumažinus iki nulinio tarifo (prieš tai jis buvo 50 JAV dolerių už toną), šalies NAA eksportas gali šoktelėti 10–15 %. T. Sitanggango vertinimu, Indonezijos mėnesinis NAA eksportas jau padidėjo nuo vidutiniškai 700 000 tonų iki 800 000–900 000 tonų. „Jeigu eksporto rinkliavos tarifas išliks nulinis, nenustebsime, jei NAA mėnesinis eksportas pasieks vieną milijoną tonų“, – pridūrė jis. GAPKI vertinimu, Indonezija šiais metais jau eksportavo 6 mln. tonų NAA, o tai sudaro apie penktadalį praėjusio dvylikos mėnesių laikotarpio bendro NAA ir kitų alyvpalmių aliejaus išvestinių produktų eksporto“⁽¹⁶⁾.
- (129) Kitas spaudoje skelbtas straipsnis patvirtina išvadą, kad eksporto rinkliava skatina NAA tiekėjus parduoti NAA vidaus rinkoje, užuot pardavus jį pelningiau eksporto rinkoje. Tame straipsnyje nepriklausomas analitikas nurodė, kad „šios naujienos (t. y. tai, kad nustatytas nulinis eksporto rinkliavos tarifas) daro teigiamą poveikį pradinės gamybos grandies Indonezijos augintojams, nes eksporto rinkliavos tarifų peržiūra gali padėti išsaugoti dabartinį NAA kainų lygį. Tačiau Ng nemano, kad 2019–2020 finansiniais metais gamintojai gaus grynojo pelno, ir nuogaštuoja, kad šios naujienos yra nepalankios Indonezijos tolesnės gamybos grandies gamintojams, nes dėl peržiūrėtos eksporto rinkliavos, esant mažesnėms NAA kainoms, mažės jų marža, kuri šiuo metu yra lygi skirtumui tarp NAA ir rafinuoto alyvpalmių aliejaus produktų kainų. „Tebesilaikome nuomonės, kad dėl eksporto rinkliavos panaikinimo Indonezijos alyvpalmių aliejaus produktų eksportuotojų konkurencingumas padidės, nes tuo atveju, jei NAA kaina bus mažesnė negu 570 JAV dolerių už toną, jie sutaupys 20–50 JAV dolerių už toną eksporto mokesčio. Didžioji dalis sutaupyto lėšų dėl didesnių NAA vidaus rinkos kainų greičiausiai grįš Indonezijos ūkininkams“⁽¹⁷⁾.
- (130) Antrajame spaudos straipsnyje taip pat patvirtinama išvada, kad planuotas eksporto rinkliavos poveikis, būtent neleisti didinti NAA vidaus rinkos kainų, buvo pasiektas. Tai, kad Indonezija nedidelį NAA eksportą tebevykdo, nereiškia, kad priemonės, kurių ėmėsi Indonezijos Vyriausybė siekdama išlaikyti NAA Indonezijoje, neskatino NAA tiekėjų ekonominiu požiūriu elgtis neracionaliai. Todėl, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija pateiktus tvirtinimus atmetė.
- (131) Galiausiai dėl e punkte išdėstyto tvirtinimo Komisija pažymėjo, kad, norėdama pagrįsti savo argumentą, kad PTPN veikiau priima nustatytą kainą, „Wilmar“ cituoja tik dalį laikinojo reglamento 146 konstatuojamosios dalies. „Wilmar“ tvirtino, kad Komisijos padaryta išvada iš tiesų prieštarauja toje konstatuojamojoje dalyje padarytai išvada. Komisija nurodo: „Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad, kalbant apie derybinę galią, rinkoje yra susiklostęs didelis disbalansas NAA pirkėjų naudai.“, „Wilmar“ tai pacitavo teisingai, tačiau paskui Komisija paaiškina: „<...> Tokiomis sąlygomis bet kurio pirkėjo perkamoji galia yra gana didelė – tokia, kad pirkėjas gali atremti bet kurio savo tiekėjo bandymus nustatyti didesnę kainą, negu nustato Indonezijos Vyriausybė. Todėl Komisija padarė išvadą, kad skaidriai skelbdama NAA dienos kainas Indonezijos Vyriausybė per PTPN faktiškai nustato maksimalią Indonezijos NAA dienos kainą.“ Todėl laikinojo reglamento 146 konstatuojamojoje dalyje padaryta išvada yra priešinga tam, ką tvirtina „Wilmar“. PTPN iš tikrųjų nustato NAA kainą rinkoje, nes NAA tiekėjai *de facto* laikosi tos kainos, nepaisant rinkos struktūros (iš to iš esmės matyti, kad NAA tiekėjai turi nemažą derybinę galią, kuri nėra naudojama prieš pirkėjus).
- (132) Be pirmiau pažymėtos faktinės klaidos, Komisija taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad „Wilmar“ pastaba nėra pagrįsta jokiais faktiniais įrodymais. Kadangi naujų faktinių įrodymų nepateikta, Komisija šį tvirtinimą atmetė.
- (133) „Wilmar“ taip pat tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog Indonezijos Vyriausybė skatina NAA tiekėjus tiekti NAA už mažesnę nei tinkamas atlygį.

⁽¹⁶⁾ <https://lloydslst.maritimeintelligence.informa.com/LL1125599/Indonesia-CPO-exports-get-boost-from-levy-relief>, jungtasi 2019 m. rugsėjo 23 d.

⁽¹⁷⁾ <https://www.theedgesingapore.com/new-indonesian-export-levies-great-news-upstream-planters-threat-processors-cgs-cimb>, jungtasi 2019 m. rugsėjo 23 d.

- (134) Komisija pažymėjo, kad „Wilmar“ nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad yra ne taip. Šiuo atžvilgiu Komisija primena EBB tvirtinimą, kad atsakymų į NAA tiekėjams siųstą klausimyną gauta nedaug. Atsižvelgdama į tai, kad NAA tiekėjai nebendradarbiavo, ir į laikinajame reglamente išdėstytas aplinkybes, Komisija mano, kad yra nemažai įrodymų, jog NAA tiekėjams Indonezijos Vyriausybė pavedė arba nurodė tiekti NAA už mažesnę nei tinkamas atlygį ir taip padėti siekti Indonezijos tikslų remti biodyzelino pramonės plėtrą.
- (135) Be to, Komisija pažymėjo, kad „Wilmar“ tvirtinimas prieštarauja neginčytam nustatytam faktui, kad praktiškai visas NAA Indonezijoje nuperkamas už PTPN dienos kainą, pakoreguotą pagal transporto išlaidas, kaip aptarta laikinojo reglamento 168 konstatuojamojoje dalyje. Jeigu „Wilmar“ tvirtinimas būtų teisingas ir NAA tiekėjai veikia visiškai nepriklausomai nuo Vyriausybės nurodymų, tokio idealaus NAA kainų suderinimo suskaidytoje rinkoje nebūtų įmanoma paaiškinti.
- (136) Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą.
- (137) „Wilmar“ taip pat tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog NAA tiekėjams buvo pavesta arba nurodyta tiekti NAA už mažesnę nei tinkamas atlygį. „Wilmar“ tvirtinimas iš esmės yra grindžiamas tuo, kad 1) PTPN nenustato kainų, todėl NAA nėra tiekiamas už mažesnę nei tinkamas atlygį, ir 2) NAA tiekėjams netrukdoma parduoti produktus eksporto rinkoje.
- (138) Komisija jau aptarė ir atmetė šiuos argumentus 127–135 konstatuojamosiose dalyse. Todėl Komisija mano, kad „Wilmar“ tvirtinimas yra pagrįstas klaidingais faktais, tad jo negalima priimti. Iš per šį tyrimą surinktų įrodymų matyti, kad PTPN nustato NAA kainas rinkoje ir kad NAA tiekėjų galimybės eksportuoti NAA mažinamos Indonezijos Vyriausybės taikomomis priemonėmis.
- (139) Indonezijos Vyriausybė, „PT Intibenua Perkasatama“ ir „PT Musim Mas“ (toliau – „Musim Mas Group“) ir „Permata“ pateikė panašius tvirtinimus. Teikdama pastabas, Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad NAA kainas lemia rinkos jėgos ir kad pirkėjai lūkesčius dėl kainos paprastai formuoja pagal tarptautines rinkos kainas.
- (140) Komisija panašius argumentus jau aptarė 62–96 konstatuojamosiose dalyse ir padarė išvadą, kad jų negalima priimti. Tokia pati išvada padaryta dėl Indonezijos Vyriausybės tvirtinimų. Komisija vėl pažymėjo, kad Indonezijos Vyriausybė nepateikė jokių naujų įrodymų savo tvirtinimui pagrįsti.
- (141) Indonezijos Vyriausybė tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog NAA gamintojų elgseną ir Indonezijos Vyriausybės priemonės sieja įrodomas ryšys. Šiuo atžvilgiu Komisija dar kartą primena laikinojo reglamento 168 konstatuojamojoje dalyje išdėstytą išvadą, kuri pakartojama 137 konstatuojamojoje dalyje. Komisijos nuomone, tai, kad visi nepriklausomi NAA tiekėjai praktiškai visada laikosi PTPN kainų, yra neginčytinas to ryšio įrodymas (juolab rinkoje, kuri yra suskaidyta ir pagal NAA tiekėjų skaičių, ir geografiniu požiūriu (kelios salos). Ji yra dar akivaizdesnė, kai NAA vidaus rinkos kainos neatspindi neiškreiptos rinkos kainos, kokia galiotų, jei nebūtų Indonezijos Vyriausybės tikslinių priemonių.
- (142) Pateiktoje medžiagoje Indonezijos Vyriausybė taip pat tvirtino, kad Komisija nurodė Indonezijos Vyriausybei ir nepriklausomiems NAA tiekėjams pateikti išsamią informaciją, tačiau tos informacijos nepatikrino. Indonezijos Vyriausybė taip pat tvirtino, kad, darydama išvadą, Komisija visiškai neatsižvelgė į tą informaciją. Galiausiai šiuo atžvilgiu Indonezijos Vyriausybė pažymėjo, kad Komisija taikė pagrindinio reglamento 28 straipsnį Indonezijos Vyriausybei dėl to, kad ji neišreikalavo daugiau atsakymų ir negavo daugiau informacijos iš PTPN.

- (143) Šiuo atžvilgiu Komisija vertina, kad tvirtinimas yra faktiniu požiūriu klaidingas. Komisija analizavo visus iš NAA tiekėjų gautus atsakymus. Tačiau Komisija pažymėjo, kad, nepaisant visų išsiųstų priminimų, nė vienas NAA tiekėjas, išskyrus vieną nepriklausomą NAA tiekėją, nepateikė nekonfidencialios savo atsakymų versijos. Pagal pagrindinio reglamento 29 straipsnio 3 dalį Komisija gali neatsižvelgti į informaciją, kuri buvo pateikta, jeigu ją pateikusi šalis nepateikė tinkamos santraukos. Be to, didžioji dauguma atsakymų buvo neišsamūs, daugelyje nebuvo informacijos apie pelningumą. Todėl Komisija negalėjo padaryti jokių išvadų iš tų atsakymų. Iš tikrųjų, Indonezijos Vyriausybės ir NAA tiekėjų nebendradarbiavimas buvo dar vienas požymis, kad NAA tiekėjai veikia laikydamiesi Indonezijos Vyriausybės nurodymų remti biodyzelino gamintojus.
- (144) Indonezijos Vyriausybės tvirtinimas, kad Komisija neatsižvelgė į PTPN atsakymą, yra taip pat nepagrįstas. Kaip jau buvo paaiškinta, Komisija keletą kartų prašė PTPN bendradarbiauti, tačiau veltui. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 29 ir 30 konstatuojamosiose dalyse, Komisija pastebėjo, kad Indonezijos Vyriausybei visiškai priklausanti įmonė PTPN iki nurodyto termino neužpildė prie Indonezijos Vyriausybei pateikto klausimyno pridėto B priedo. Todėl Komisija, vadovaudamasi 28 straipsniu, nusiuntė Indonezijos Vyriausybei raštą dėl konkrečios nepateiktos informacijos. Kaip pažymėta laikinojo reglamento 98 konstatuojamojoje dalyje, Indonezijos Vyriausybė 2019 m. birželio 30 d. pateikė PTPN vardu užpildytą B priedą. Taigi, gerokai vėliau už tos informacijos pateikimo terminą (2019 m. kovo 14 d.) ir po Indonezijos Vyriausybės surengto tikrinamojo vizito. Informacija pateikta gerokai vėliau, negu reikalauta, jos nebuvo galima patikrinti, o Indonezijos Vyriausybė nedėjo visų pastangų, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 28 straipsnyje. Bet kuriuo atveju, Komisija pasinaudojo visais PTPN pateiktais įrodymais, kuriuos galėjo patikrinti. Todėl Komisija tinkamai įvertino PTPN pateiktą informaciją ir kitus surinktus faktus apie Indonezijos NAA rinką.
- (145) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė, „Permata Group“ ir „Wilmar“ tvirtino, kad Komisija suklydo padarydama išvadą, kad NAA tiekėjams duotas pavidimas arba nurodymas, nes:
- eksporto apribojimai nėra skirti paremti biodyzelino pramonę ir bet koks poveikis kainoms tėra priemonių šalutinis poveikis;
 - PTPN nustato kainas konkurencingų konkursų būdu ir veikia pelningai;
 - tai, kad NAA tiekėjai derina kainas su PTPN, nėra pavidimo arba nurodymo požymis;
 - NAA tiekėjai yra racionalūs rinkoje veikiantys veiklos vykdytojai, tačiau Komisija nepatikrino jų atsakymų, ir
 - Komisija neįrodė, kad Indonezijos veiksmus, vykdomus per PTPN, ir NAA tiekėjų veiksmus sieja įrodomas ryšys. Pasak Indonezijos Vyriausybės, dėl nedidelės užimamos rinkos dalies PTPN rinkos kainų nustatyti negalėtų.
- (146) Komisija pirmiausia pažymėjo, kad eksporto rinkliava yra specialiai skirta remti OPPF, o OPPF paskirtis – apskritai remti alyvpalmių aliejaus pramonę, tačiau, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 76 ir 77 konstatuojamosiose dalyse, *de facto* iš jo remta tik biodyzelino pramonė. Komisija dar padarė išvadą, kad Indonezijos Vyriausybės parama biodyzelino pramonei teikiama ir tuo, kad NAA yra tiekiamas už mažesnę nei tinkamas atlygį. Šis tikslas pasiekiamas dėl bendro įvairių priemonių, įskaitant eksporto rinkliavą, poveikio.
- (147) Todėl Komisija padarė išvadą, kad nustatyta eksporto rinkliava nuo pat pradžių buvo siekiama dviejų atskirų tikslų: finansuoti OPPF ir kartu su kitomis priemonėmis smukdyti vidaus rinkos kainas. Komisijos nuomone, Indonezijos Vyriausybė specialiai siekė (ir jai tai pavyko) tokio poveikio rinkai ir kad tai nėra vien Vyriausybės politikos šalutinis poveikis.

- (148) Atsakydama į tvirtinimą, kad PTPN nustato savo kainas konkurencingų konkursų būdu, todėl jų rezultatai reikėtų laikyti rinkos kaina, Komisija pakartoja, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 91–99 ir 126 konstatuojamosiose dalyse, Komisija turėjo remtis turimais faktais, nes NAA tiekėjai ir PTPN nebendradarbiavo. Teikdami pastabas dėl laikinojo reglamento, nė vienas iš eksportuojančių gamintojų nepateikė jokių įrodymų, kaip jie rengia savo pasiūlymus dėl NAA, ir tik abstrakčiai tvirtino, kad apskritai remiasi „tarptautinėmis rinkos kainomis“. Vis dėlto, tiesioginių įrodymų, kaip NAA tiekėjai nustato savo kainas nebuvo; iš surinktų faktų kaip tik matyti, kad kaina derinama su PTPN nustatyta kaina.
- (149) Šiuo atžvilgiu savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ pabrėžė, kad Komisijos tarnybos per bendrovės patalpose surengtą tikrinamąjį vizitą uždavė klausimą, kaip ji nusprendžia, kokią kainą siūlyti per kiekvieną PTPN konkursą. „Wilmar“ paaiškino, kad po vizito parengtoje ataskaitoje nenurodyta, kad kokios nors informacijos trūktų. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad „Wilmar“ neginčija, kad jos tuo atveju suteikta informacija buvo labai aptaki. Komisija taip pat pažymėjo, kad „Wilmar“ jokių paskesniu tyrimo etapu nemanė, jog tikslinga pateikti išsamesnį šio mechanizmo paaiškinimą, nors Komisija tai ne kartą paminėjo.
- (150) Neturėdama patikimų šių teiginių pagrindžiančių įrodymų, Komisija tvirtinimą atmetė. Užuoat savarankiškai nustatę savo kainas pagal tarptautines kainas, NAA tiekėjai laikosi PTPN faktiškai nustatomų NAA kainų.
- (151) Dėl tvirtinimo, kad PTPN yra pelninga, Komisija pažymėjo, kad, be to, kas jau paaiškinta 125 ir 144 konstatuojamosiose dalyse, Indonezijos Vyriausybė po galutinio faktų atskleidimo pavėluotai pateikė PTPN 2018 m. audituotas ataskaitas. Tačiau buvo gautas tik dalies šių ataskaitų vertimas. Iš 2018 m. ataskaitų matyti, kad PTPN 2018 m. buvo pelninga. Tačiau Komisija negalėjo to įvertinti, nes pagrindinės ataskaitų dalys nebuvo išverstos ir jos buvo parengtos apie visus produktus, ne tik apie NAA pardavimo pajamas. Be to, kaip paaiškinta pirmiau, ir apie NAA pardavimą, ir apie visą bendrovę duomenys buvo pateikti vėlai, todėl jų nebuvo galima patikrinti. Be to, PTPN per tyrimą nebendradarbiavo. Todėl Komisija padarė išvadą, kad tvirtinimo tikslumo negalima įvertinti, ir jis buvo atmestas. Dėl b punkte išdėstyto tvirtinimo Komisija laikinojo reglamento 133 konstatuojamojoje dalyje paaiškino, kad PTPN iš tiesų neprivalo pakartotinai siūlyti didesnės kainos, jeigu gauti pasiūlymai yra mažesni už tos konkrečios dienos kainos lūkestį. Komisija per tikrinamąjį vizitą tikrai įsitikino, kad PTPN reguliariai priima už tą kainą mažesnius pasiūlymus. Komisija taip pat pažymėjo, kad Indonezijos Vyriausybė gali paveikti PTPN sprendimus dėl kainodaros politikos ir tai daro ⁽¹⁸⁾.
- (152) Dėl tvirtinimo, jog tai, kad NAA tiekėjai derina kainą su PTPN dienos kainomis, yra požymis, kad rinka nėra iškreipta, o ne kad duodamas pavedimas arba nurodymas, Komisija pažymėjo, kad visų nepriklausomų NAA tiekėjų siūlytos kainos buvo tokios pačios kaip PTPN tos dienos kainos arba mažesnės. Komisijos nuomone, tai negali būti neiškreiptos rinkos dinamikos požymis: nesuprantama, kodėl konkurencingoje rinkoje nė vienas NAA tiekėjas neparoduoda savo produkto už didesnę kainą negu konkurentas (nebent konkurentas faktiškai nustato maksimalią tos prekės rinkos kainą, o Vyriausybė įpareigoja arba verčia kitus rinkos dalyvius tos ribos laikytis).
- (153) Dėl Indonezijos Vyriausybės tvirtinimo, kad NAA gamintojai yra racionalūs rinkoje veikiantys veiklos vykdytojai, nes 70 % NAA yra eksportuojama, Komisija pažymėjo, kad, remiantis viešais šaltiniais, vidaus rinkoje suvartojama 30 % pagaminamo NAA ⁽¹⁹⁾. Tai reiškia, kad NAA gamintojai visiškai patenkina paklausą vidaus rinkoje ir paskui produktą eksportuoja. Todėl tai, kad 70 % pagaminto NAA yra eksportuojama, neprieštarauja išvadai, kad NAA tiekėjai negali priimti racionalių sprendimų, veikiau atvirksčiai. Jeigu Indonezijos NAA tiekėjai veiktų racionaliai, jie paklauso vidaus rinkoje netenkintų ir eksportuotų visą pagaminamą produkciją arba didesniąją jos dalį ten, kur

⁽¹⁸⁾ Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 133 konstatuojamojoje dalyje, „<...> kai galimo pirkėjo pasiūlyta kaina yra mažesnė už kainos lūkestį, klausimas perduodamas direktorių valdybai, o ši gali nuspręsti priimti pasiūlymą. Komisija per tikrinamąjį vizitą patvirtino, kad tokie pasiūlymai priimami reguliariai. Bet kuriuo atveju, tai, kad sprendimus dėl kainų priima PTPN valdyba, kurioje atstovaujama tik Indonezijos Vyriausybė, rodo, kad Indonezijos Vyriausybė vykdo reikšmingą PTPN ir jos sprendimų, susijusių su kainomis, kontrolę“.

⁽¹⁹⁾ GAIN 2019 m. metinė ataskaita *Indonesia: Oilseeds and Products Annual*.

galėtų gauti didesnę pelną. Galimą papildomą pelną iš eksporto riboja Indonezijos Vyriausybės taikomi eksporto apribojimai, kuriais NAA tiekėjai yra skatinami parduoti savo produktus vidaus rinkoje ir tenkinti vietos poreikius. Taigi, tai, kad visa paklausa vidaus rinkoje yra patenkinama, veikiausiai yra požymis, kad Indonezijos Vyriausybė pasiekė savo tikslą tiekti produktus vidaus rinkoje biodyzelino gamintojams palankiomis kainomis.

- (154) Teikdamas pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo, „Wilmar“ taip pat pareiškė, jog tai, kad, nustačius nulinį eksporto rinkliavos tarifą, NAA eksporto dalis nedidėjo, yra įrodymas, kad Komisija suklydo darydama išvadą, kad eksporto rinkliavos paskirtis yra išlaikyti NAA šalyje ir smukdyti jo kainą.
- (155) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad iš „Wilmar“ pateiktų duomenų matyti, kad vidaus suvartojimas padidėjo, dėl to suvartota didesnė viso pagaminto NAA dalis. „Wilmar“ tvirtinimą tuo būtų galima patvirtinti, jeigu Indonezijos Vyriausybė būtų nurodžiusi, jog ketina nebetaikyti eksporto apribojimų sistemos. Tačiau, kaip paaiškinta 108 konstatuojamojoje dalyje, Indonezijos Vyriausybė eksporto apribojimų mechanizmo panaikinti neketina. Kaip tik yra akivaizdu, kad eksporto apribojimų sistemoje nulinis tarifas nustatytas reaguojant į išorės veiksnius, t. y. alyvpalmių aliejaus kainų sumažėjimą visame pasaulyje. Visi Indonezijos gamintojai gerai žino, kad toks lygis tėra laikinas, todėl toliau pirmenybę teikia tam, kad pirmiausia būtų patenkinta vidaus paklausa.
- (156) „Wilmar“ savo atsakyme pateikė informacijos apie kainas tvirtindamas, kad nuo to laiko, kai nustatytas nulinis eksporto rinkliavos tarifas, NAA vidaus rinkos kainos labai nepadidėjo. Komisija išanalizavo tą informaciją ir pažymėjo, kad negalėjo nustatyti duomenų šaltinio, kuriuo rėmėsi „Wilmar“, todėl negalėjo jų tikslumo nei patikrinti, nei įvertinti. Tačiau Komisija pažymėjo, kad, jeigu ji remtųsi tais duomenimis, pagal juos spręstų, kad vidaus rinkos kainos yra panašios į eksporto kainas, nepaisant to, kad eksporto rinkliavos tarifas laikinai yra nulinis. Ypač pažymėtina, kad per tiriamąjį laikotarpį vidutinis abiejų kainų skirtumas buvo apie 50 JAV dolerių už toną, tačiau iš „Wilmar“ pateiktų duomenų matyti, kad vidaus rinkos kainos padidėjo beveik iki eksporto kainų lygio ir dabar skirtumas yra mažesnis negu 20 JAV dolerių už toną. Vidaus rinkos kainos daug nepadidėjo absoliučiaisiais skaičiais paprasčiausiai dėl to, kad sumažėjo pasaulinės kainos.
- (157) Komisijos nuomone, tai patvirtina išvadą, kad eksporto apribojimų sistema yra skirta, *inter alia*, kartu su kitomis priemonėmis NAA vidaus rinkos kainoms smukdyti.
- (158) Dėl Indonezijos Vyriausybės tvirtinimo, kad Komisija netikrino nepriklausomų NAA tiekėjų atsakymų, Komisija pažymi, kad toks įtarimas faktiniu požiūriu neteisingas. Kaip jau nurodyta 143 konstatuojamojoje dalyje, Komisija deramai išnagrinėjo visus gautus atsakymus, tačiau pastebėjo, kad didžioji dauguma atsakymų buvo neišsamūs, daugumoje nebuvo informacijos apie pelningumą, daugeliu atvejų nepateiktos nekonfidencialios atsakymų versijos.
- (159) Be to, Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad Komisijos tvirtinimai galutinio faktų atskleidimo dokumente, nurodyti 143 konstatuojamojoje dalyje, yra netikslūs, nes Indonezijos Vyriausybė nekonfidencialioje bylos medžiagoje priminimų nerado. Atsakydama į šį tvirtinimą, Komisija pažymėjo, kad priminimai yra įtraukti į ribotos prieigos bylą ir kad juos galima rasti suinteresuotosioms šalims pateiktame ribotos prieigos dokumentų sąrašė. Vis dėlto per 2019 m. spalio 16 d. surengtą klausymą Komisija pateikė Indonezijos Vyriausybei atitinkamą registracijos numerių sąrašą. Komisija taip pat pažymėjo, kad nepriklausomiems NAA tiekėjams siųsti klausimynai buvo įtraukti į Indonezijos Vyriausybei siųstą klausimyną, todėl visa atsakomybė už koordinavimą, kad atsakymai būtų išsamūs, surinkti ir laiku išsiųsti, teko Indonezijos Vyriausybei.
- (160) Atsakydama į e punkte išdėstytą tvirtinimą, Komisija laikinojo reglamento 124–143 konstatuojamosiose dalyje paaiškino, kaip Indonezijos Vyriausybė per PTPN nustato kainas Indonezijos vidaus rinkoje ir kaip visi nepriklausomi NAA tiekėjai laikosi tų nustatytų kainų. Teikdama pastabas po galutinio faktų atskleidimo, Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad, atsižvelgiant į nedidelę PTPN užimamą rinkos dalį, toks rezultatas vargu ar tikėtinas. Tačiau Komisija pažymėjo, kad Indonezijos Vyriausybė nepateikė jokių faktinių įrodymų, kuriais galėtų pagrįsti savo teiginį ir paneigti Komisijos išvadą.

(161) Atsižvelgdama į tai, Komisija atmetė Indonezijos Vyriausybės ir eksportuojančių gamintojų tvirtinimus ir patvirtino savo išvadą dėl pavedimo ir nurodymo.

3.2.3. *Negalėjimas įrodyti, kad teikta parama pajamoms arba kainoms palaikyti pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą*

(162) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė ir eksportuojantys gamintojai pareiškė, jog Komisija pakankamai – tiek, kiek reikalaujama pagal PPO teismų praktiką – neįrodė, kad biodyzelino gamintojams teikiama parama pajamoms ir kainoms palaikyti.

(163) Dėl šio aspekto Komisija pažymėjo, kad nei Indonezijos Vyriausybė, nei eksportuojantys gamintojai nepateikė naujos informacijos arba įrodymų, kuriais būtų pagrindę savo tvirtinimą dėl paramos pajamoms arba kainoms palaikyti nebuvimo. Šiuo atžvilgiu pateiktuose tvirtinimuose tiesiog nesutinkama su teismų praktikos, kurios laikosi Komisija, aiškinimu. Komisija laikėsi nuomonės, kad laikinojo reglamento 3.3.3.7 skirsnyje pateikta analizė atitinka įrodinėjimo reikalavimus, nustatytus pagrindiniame reglamente, SKP susitarime ir PPO teismų praktikoje.

(164) Kadangi naujų faktų, dėl kurių atsirastų poreikis padarytas išvadas įvertinti iš naujo, nebuvo pateikta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 3.3.3.7 skirsnyje padarytą išvadą.

(165) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad Komisija suklydo padarydama išvadą dėl paramos pajamoms ir kainoms palaikyti, nes tam reikalinga priemonė, kuria būtų garantuotas tam tikras rezultatas, o ne priemonė, kuri daro atsitiktinį poveikį kainoms.

(166) Šiuo atžvilgiu Komisija 153 ir 160 konstatuojamosiose dalyse jau paaiškino, kad priemonių rinkinio paskirtis – reguliuoti ir smukdyti vidaus rinkos kainas ir kad tai nėra vien šalutinis Indonezijos politikos padarinys. Komisija taip pat pažymėjo, kad nei Indonezijos Vyriausybė, nei eksportuojantys gamintojai nepateikė naujos informacijos arba įrodymų, kuriais būtų pagrindę savo tvirtinimą dėl paramos pajamoms arba kainoms palaikyti nebuvimo.

(167) „Wilmar“ pareiškė, kad Komisija neatsižvelgė į jo argumentus, pateiktus po pirminio faktų atskleidimo, ir paragino Komisiją į juos atsižvelgti.

(168) Priešingai tam, ką teigia „Wilmar“, Komisija tuos argumentus išanalizavo ir, kaip nurodyta 163 konstatuojamojoje dalyje, jokių naujų faktinių aplinkybių nepastebėjo. „Wilmar“ veikiau paaiškina, kodėl nesutinka su tuo, kaip Komisija aiškina PPO teismų praktiką ir šios bylos faktus. Teikdama pastabas, „Wilmar“ taip pat aptaria, koks, jo nuomone, yra priešingos padėties scenarijus.

(169) Kad būtų aiškiau, Komisija pakartojo, kad nesutinka su tuo, kaip „Wilmar“ aiškina PPO teismų praktiką ir šios bylos faktus pastabų dėl laikinojo reglamento III.B.3 skirsnyje, ir visiškai patvirtino laikinojo reglamento 3.3.3.7 skirsnyje padarytą išvadą.

3.2.4. *Negalėjimas įrodyti, kad teikta nauda. Klaidingai nustatytas tinkamas lyginamasis rodiklis*

(170) Laikinajame reglamente Komisija konstatavo, kad NAA eksporto iš Indonezijos į kitas pasaulio šalis FOB kainos, remiantis Indonezijos eksporto statistika, yra tinkamas lyginamasis rodiklis, nes šios kainos nustatomos pagal laisvosios rinkos principus, jomis konkuruojama su kitų produktų kainomis užsienio rinkose, jos atspindi Indonezijoje dominuojančias rinkos sąlygas ir nėra iškreiptos dėl valstybės kišimosi. Komisija taip pat nusprendė, kad naudojamas lyginamasis rodiklis yra artimiausias rodiklis tam, kokia būtų Indonezijos vidaus rinkos kaina, jeigu nebūtų Indonezijos Vyriausybės nesikištų. Komisija taip pat konstatavo, kad FOB kainos, kuriomis remiamasi kaip lyginamuoju rodikliu, atitinka tarptautines kainas (pavyzdžiui, CIF Roterdamas).

(171) Todėl Komisija apskaičiavo kiekvieno eksportuojančio gamintojo gautą kompensuotinos subsidijos sumą pagal nustatytą per tiriamąjį laikotarpį jiems suteiktą naudą. Komisijos vertinimu, nauda yra lygi skirtumų tarp kainų, mokėtų už vidaus rinkoje pirktą NAA, ir NAA lyginamosios kainos, apskaičiuotos vienam tiriamojo laikotarpio mėnesiui, sumai.

- (172) Indonezijos Vyriausybė, „Wilmar“ ir „Permata Group“ tvirtino, kad Komisija suklydo 1) tą lyginamąjį rodiklį laikydama tinkamu ir 2) apskaičiuodama bendrą naudą. Indonezijos Vyriausybė, „Wilmar“ ir „Permata Group“ tvirtina, kad suklysta į FOB eksporto kainas įskaičiuavus eksporto rinkliavą, nes eksporto kaina dėl to buvo iškreipta. EBB irgi pateikė labai panašų tvirtinimą.
- (173) Komisija pažymėjo, jog tvirtinimu, kad eksporto kaina yra iškreipta, iš esmės yra bandoma esminius bylos teisinius motyvus pasukti kita linkme. Nors Komisija nusprendė, kad NAA vidaus rinkos kainos yra dirbtinai mažos, eksportuotojai teigia, kad būtent eksporto kainos (maždaug atitinkančios tarptautines kainas) yra pernelyg didelės. Kitaip tariant, eksportuotojai teigia, kad dėl eksporto rinkliavos eksporto kainos yra pernelyg didelės. Tačiau iškreipta – be kitų dalykų, dėl eksporto rinkliavos – būtent vidaus rinkos kaina. Galiausiai pati Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad eksporto rinkliava neįskaičiuota į eksporto kainą, kurią savo skaičiavimuose naudoja Komisija ⁽²⁰⁾. Komisija susipažino su šiuo Indonezijos Vyriausybės tvirtinimu. Tačiau Komisija mano, kad FOB kainoje į eksporto rinkliavos poveikį atsižvelgta. Komisija iš tiesų mano, kad pardavėjas, nustatydamas eksporto kainą, atsižvelgia į prievolę mokėti rinkliavą, o vėliau tą eksporto kainą praneša Indonezijos valdžios institucijoms statistikos tikslais.
- (174) Be to, kaip nurodyta laikinojo reglamento 198 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nusprendė, kad mėnesio FOB eksporto kaina, kurią skelbia Indonezijos statistikos institucija, yra tinkamiausias lyginamasis rodiklis. Komisijos nuomone, šis lyginamasis rodiklis yra tinkamas individualiems pirkimo sandoriams vertinti. Komisija nustatė, kad FOB tarptautinės komercinės sąlygos, kuriomis grindžiama lyginamoji kaina, ir tarptautinės komercinės sąlygos, kuriomis grindžiami eksportuojančių gamintojų sudaryti vidaus pirkimo sandoriai, buvo panašios. Suinteresuotosios šalys Komisijai pastabų dėl to nepateikė.
- (175) Be to, kas išdėstyta pirmiau, „Wilmar“ pareiškė, kad Komisija klaidingai apskaičiavo „Wilmar“ gautą naudą, nes apskaičiuodama naudos dydį turėjo atimti sumas, kuriomis NAA pirkimo kaina viršija lyginamąjį rodiklį. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad ji atsižvelgė tik į sandorius, kuriais suteikta nauda (kitai tariant, kai eksportuojančių gamintojų sumokėta kaina buvo mažesnė už lyginamąjį rodiklį). Tai sandoriai, kai pagal nagrinėjamą programą eksportuojantiems gamintojams buvo suteikta nauda. Taigi, atimti sandorius, kuriais jokios naudos nesuteikta, nebūtų prasmės, nes jie atitiko rinkos sąlygas. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad PPO kolegija byloje *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* ⁽²¹⁾, kurioje nagrinėta, kaip USDOC nustatė, kokio dydžio nauda suteikta skyrus nagrinėjamą subsidiją, kurią sudarė „gumos“ tiekimas už mažesnę nei tinkamas atlygį ⁽²²⁾, nurodė, jog įtariamos subsidijos „turi būti analizuojamos konkrečiu laikotarpiu ir taip apskaičiuojama bendra tiriamojo produkto subsidijavimo suma“ ⁽²³⁾ ir kad „SKP susitarimo 14 straipsnio d punkte neminima jokia užskaitos galimybė, „neigiama nauda“ arba galimybė konkrečios prekės atžvilgiu apskaičiuoti tiriamojo laikotarpio vidurkį“ ⁽²⁴⁾. Lyginami individualūs pirkimo sandoriai ir kiekvienam pirkimo sandoriui būdingas lyginamasis rodiklis. Norėdama nustatyti, ar suteikta nauda, ir apskaičiuoti naudos dydį, Komisija lygino atskirus sandorius. Visa vienam sandoriui tenkanti nauda yra subsidijos suma. Todėl šis tvirtinimas atmetas.

⁽²⁰⁾ t19.005028.

⁽²¹⁾ Žr. Kolegijos ataskaitos *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (WT/DS379/AB) 11.38–11.69 punktus.

⁽²²⁾ USDOC apskaičiavo kiekvienos rūšies gumos vieno mėnesio rinkos lyginamąsias kainas pagal tai, už kokią kainą padangų gamintojai faktiškai pirkė gumą iš privačių šaltinių ir, remdamasis mėnesio lyginamosiomis kainomis, pagal kiekvieną mėnesį vertino, ar buvo suteikta nauda. USDOC susumavo kiekvieno padangų gamintojo tokiu būdu gautos teigiamos naudos dydį ir apskaičiavo bendrą tiriamuoju laikotarpiu to padangų gamintojo, gaminančio padangas iš konkrečios rūšies gumos, gautą naudą. Nauda, gauta gaminant produktus iš tam tikrų žaliavų, buvo susumuota ir taip buvo apskaičiuota visa nauda, kurią padangų gamintojas gavo per tiriamąjį laikotarpį dėl Vyriausybės tiekto visų rūšių gumos žaliavos. Kinija tvirtino, kad jeigu kai kurie pirkimai tiriamuoju laikotarpiu buvo vykdyti už didesnę nei lyginamoji kainą arba už didesnę nei rinkos kainą, visa „neigiamos“ naudos suma, lyginant su lyginamąja kaina, pagal teisės aktus turi būti atimta iš „teigiamos“ naudos sumos per visą tiriamąjį laikotarpį.

⁽²³⁾ Žr. Kolegijos ataskaitos *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (WT/DS379/AB) 11.45 punktą. Šiuo klausimu taip pat žr. 2019 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Jindal Saw*, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, 180–182 punktus.

⁽²⁴⁾ Žr. Kolegijos ataskaitos *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (WT/DS379/AB), 11.47 punktą.

- (176) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad Komisija neįrodė naudos, nes 1) daryti išvadą, kad konkurencingoje finansų rinkoje eksporto apribojimais laikytini nauda, nėra logiška ir 2) NAA vidaus rinkos kainos atitinka konkurencingos rinkos dinamiką.
- (177) Šiuo atžvilgiu Komisija norėtų dar kartą pažymėti, kad nauda šiuo atveju suteikiama tuo, kad NAA yra tiekiamas už mažesnę nei tinkamas atlygį. Todėl Indonezijos Vyriausybės pirmasis tvirtinimas atmestas.
- (178) Atsakydama į Indonezijos Vyriausybės tvirtinimą, kad NAA vidaus rinkos kainos atitinka konkurencingos ir neiškreiptos rinkos dinamiką, Komisija atkreipia dėmesį į atliktą analizę, ypač 151 konstatuojamojoje dalyje.
- (179) Todėl Komisija paliko galioti savo išvadas, kad pagal šią schemą eksportuojantiems gamintojams yra suteikiama nauda.
- (180) Indonezijos Vyriausybė taip pat tvirtino, kad Komisija pasirinko klaidingą lyginamąjį rodiklį: klaidos esmę sudaro tai, kad į Komisijos naudotą lyginamąjį rodiklį įtraukta eksporto rinkliava, o eksporto rinkliava iš lyginamojo rodiklio turėtų būti atimta.
- (181) Šiuo atžvilgiu Komisija pastebėjo prieštaravimą tarp šio teiginio ir Indonezijos Vyriausybės atsakymo į 2019 m. kovo 14 d. raštą dėl nepateiktos informacijos. Savo atsakyme Indonezijos Vyriausybė teigia: „Indonezijos Vyriausybė patvirtina, kad eksporto į ES statistika apima tik Indonezijoje pagamintą biodyzeliną. Nurodoma FOB eksporto vertė, o eksporto mokestis (rinkliava) neįtraukiami“. Komisija taip pat pažymėjo, kad Indonezijos Vyriausybė nepateikė jokių naujų faktinių įrodymų savo argumentui pagrįsti. Kaip paaiškinta 173 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nusprendė, kad nurodytoje FOB eksporto kainoje *de facto* atsižvelgta į eksporto rinkliavos poveikį.
- (182) „Wilmar“ pareiškė, kad naudai apskaičiuoti naudotas lyginamasis rodiklis yra per didelis, nes naudotas padėties už šalies ribų lyginamasis rodiklis. Tačiau reikėtų priminti, kad, pasirinkdama naudotiną tiksliausią ir tinkamiausią lyginamąjį rodiklį, Komisija nenaudojo tokių padėties už šalies ribų lyginamųjų rodiklių kaip Malaizijos arba Europos (pavyzdžiui, CIF Roterdamas) rodikliai. Indonezijos eksporto kainos buvo naudojamos dėl to, kad galioja Indonezijoje (ir šiuo atžvilgiu yra šalies vidaus kainos) ir yra patikimas rinkos požymis, pagal kurį galima atlikti palyginimą. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.
- (183) Komisija patvirtino 172 konstatuojamojoje dalyje padarytą išvadą.

3.2.5. Konkretumas

- (184) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad Komisija neįrodė programos konkretumo. Pasak Indonezijos Vyriausybės, subsidija yra konkreti, jeigu skiriama tik vienai pramonės šakai.
- (185) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Komisija pažymėjo, kad byloje *US – Upland Cotton* Kolegija paaiškino, kad: „Remiantis SKP susitarimo 2 straipsnio formuluote, subsidija yra „konkreči“, jeigu konkrečiai skiriama įmonei, pramonės šakai, įmonių grupei arba kelioms pramonėms šakoms (kaip nurodyta SKP susitarime, „tam tikroms įmonėms“), priklausančioms dotaciją teikiančios institucijos jurisdikcijai. <...>“. Kolegija taip pat paaiškino, kad „<...> Konkretumas išlieka ir kalbant apie kelias pramonės šakas, nes žodžiai „tam tikros įmonės“ 2.1 straipsnio įvadinėje dalyje vartojami plačiąja prasme, turint galvoje bet kokią įmonę, pramonės šaką, įmonių grupę arba kelias pramonės šakas.“⁽²⁵⁾
- (186) Apeliacinis komitetas byloje *US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)* išnagrinėjo 2 straipsnyje vartojamų žodžių „tam tikros įmonės“ reikšmę: „Be to, pagal SKP susitarimo 2.1 straipsnio a punktą subsidija yra konkreti, jeigu pagal tam tikrą ribojančią sąlygą galimybė naudotis ta subsidija suteikiama „tam tikroms įmonėms“. 2.1 straipsnio įvadinėje dalyje nurodoma, kad sąvoka „tam tikros įmonės“ reiškia „bet kokią įmonę, pramonės šaką, įmonių grupę ar kelias pramonės šakas“. Pirmiausia pažymime, kad žodis „tam tikras“ pagal apibrėžtį yra „žinomas, sukonkretintas, tačiau konkrečiai neįvardytas dalykas: su vns. formos daiktavardžiu – konkretus, su dgs. formos

⁽²⁵⁾ Kolegijos ataskaitos *United States – Subsidies on Upland Cotton*, WT/DS267/R, Add.1–Add.3 ir Corr.1, priimtos 2005 m. kovo 21 d. ir pakeistos Apeliacinio komiteto ataskaita WT/DS267/AB/R, DSR 2005: II, p. 299, 7.1140 punktas.

daiktavardžiu – keletas konkrečių, keletas apibrėžtų dalykų“. Žodis „grupė“, savo ruožtu, pagal bendrą apibrėžtį yra „keletas žmonių arba daiktų, kurie pagal tam tikrus tarpusavio arba bendrus ryšius ar tikslą yra laikomi vienu vienetu arba visuma arba kurie dėl tam tikro panašumo laipsnio yra priskiriami vienai klasei“. Kalbant apie daiktavardžius, žymimus žodžiais „tam tikras“ ir „grupė“, matome, kad žodį „įmonė“ galima apibrėžti žodžiais „verslo įmonė, bendrovė“, o žodis „pramonės šaka“ reiškia „tam tikros formos produktyvų darbą, produktyvaus darbo šaką, prekybą, gamybą“. Pažymime, kad kolegija byloje *US – Upland Cotton* nusprendė, kad „pramonės šaka arba pramonės šakų grupė apskritai gali būti apibrėžiamos pagal gaminamo produkto pobūdį“, kad „pramonės šakos“ samprata yra susijusi su tam tikrų produktų gamintojais“ ir kad „sąvokos „pramonės šaka“ platumas gali priklausyti nuo keleto tam tikru atveju aktualių veiksmų“. Iš to, kas išdėstyta pirmiau, galima spręsti, kad sąvoka „tam tikros įmonės“ žymima viena įmonė, pramonės šaka, įmonių klasė arba kelios žinomos ir sukonkretintos pramonės šakos. Tačiau pritariame Kinijai, kad šiai sąvokai būdingas „tam tikras neapibrėžtumas“ ir pritariame kolegijai byloje *US – Upland Cotton*, kad bet kokią konkrečią išvadą dėl to, ar įmonės arba pramonės šakos įeina į sąvoką „tam tikros įmonės“, galima padaryti tik pagal kiekvieno atvejo aplinkybes.“⁽²⁶⁾

- (187) Todėl Komisija pažymėjo, kad PPO teismų praktikoje nėra reikalaujama, kad subsidija būtų skiriama vienai konkrečiai pramonės šakai, veikiau ji gali būti skiriama „žinomoms ir sukonkretintoms tam tikros klasės įmonėms arba pramonės šakoms“. Šiuo atveju laikinojo reglamento 202 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad priemonių rinkinys yra konkretus, nes yra skirtas alyvpalmių aliejaus vertės grandinėje veikiančioms įmonėms. Taigi Komisija, atsižvelgdama į PPO teismų praktiką, padarė išvadą, kad priemonių rinkinys yra konkretus, nes yra skirtas „žinomoms ir sukonkretintoms tam tikros klasės įmonėms arba pramonės šakoms“. Todėl Indonezijos Vyriausybės tvirtinimas atmetas.

3.3. Vyriausybės parama biodyzelino pramonei atleidžiant nuo importo muitų už į laisvasias zonas importuotas mašinas

- (188) Kaip minėta laikinojo reglamento 237 konstatuojamojoje dalyje, Komisija apskaičiavo eksportuojančių gamintojų dėl atleidimo nuo importo maito už importuotas mašinas gautą naudą apskaičiuodama visą nesumokėto maito sumą, tenkančią tiriamajam laikotarpiui pagal nagrinėjamo turto naudingo tarnavimo laikotarpį. Eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad apskaičiuodama, kokia nauda gauta dėl atleidimo nuo importo muitų už importuotas mašinas, Komisija turėjo paskirstyti gautas sumas visai atitinkamų bendrovių apyvartai, ne vien nagrinėjamojo produkto apyvartai. Eksportuojantys gamintojai paaiškino, kad be maito importuotos ne tik biodyzelinui, bet ir kitiems produktams gaminti skirtos mašinos.
- (189) Šiuo atžvilgiu dar eksportuojantiems gamintojams skirtame klausimyne Komisija prašė bendrovių pateikti mašinų sąrašą ir nurodyti jų paskirtį. Komisija pažymėjo, kad nė vienas eksportuojantis gamintojas iki tikrinamojo vizito, kai informaciją būtų buvę galima patikrinti, neiškėlė klausimo dėl tų mašinų naudojimo pagal dvejopą paskirtį. Kadangi šių tvirtinimų patikrinti nebuvo įmanoma, argumentas buvo atmetas.
- (190) Dėl mašinų importo į laisvasias zonas pažymėtina, kad po laikinojo reglamento paskelbimo Komisija gavo pastabų iš EBB, kad „Wilmar“ šiuo atžvilgiu bendradarbiavo iš dalies. EBB priminė, kad „Wilmar“ neatskleidė pagal laisvosios zonos subsidijavimo schemą gautų subsidijų sumos. EBB taip pat pažymėjo, kad „Wilmar“ nustatytas laikinasis maitas nėra didžiausias iš visų tai schemai nustatytų laikinųjų muitų.
- (191) Šiuo atžvilgiu ES Komisija patvirtino, jog dėl to, kad bendradarbiavimas teikiant duomenis apie laisvasias zonas iš dalies buvo nepakankamas, Komisija vadovavosi pagrindinio reglamento 28 straipsniu ir šiuo atžvilgiu „Wilmar“ atžvilgiu taikė turimus faktus.

⁽²⁶⁾ 2011 m. kovo 11 d. Apeliacinio komiteto ataskaitos WT/DS379/AB/R (*US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), DS 379, 373 punktas.

- (192) Po galutinio faktų atskleidimo „PT Ciliandra Perkasa“ tvirtino, kad Komisija suklydo atmetusi jo argumentą, kad Komisija turėjo paskirstyti gautas sumas visai atitinkamų bendrovių apyvartai, ne vien nagrinėjamojo produkto apyvartai. Pasak „PT Ciliandra Perkasa“, taip yra dėl to, kad Komisija iš pateikto sąrašo galėjo nuspėti, ar kiekviena mašina yra naudojama tik biodyzelinui gaminti, ar jos paskirtis yra dvejopa.
- (193) 189 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad nė vienas iš eksportuojančių gamintojų, įskaitant „PT Ciliandra Perkasa“, iki tikrinamojo vizito, kai informaciją būtų buvę galima patikrinti, neišklė klausimo dėl konkrečių mašinų naudojimo pagal dvejopą paskirtį. Kadangi šio tvirtinimo patikrinti nebuvo įmanoma, argumentas buvo atmestas.

3.4. Bendra pastaba dėl taikytos subsidijos apskaičiavimo metodikos

- (194) Po pirminio faktų atskleidimo „Wilmar“ nurodė, kad Komisija klaidingai apskaičiavo subsidijos sumas, nes tai padarė paskirstydama subsidiją apyvartai. „Wilmar“ tvirtina, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 1 dalį Komisija subsidijos sumą turėjo skaičiuoti pagal subsidijuoto produkto vienetus, o ne pagal kiekvieną programą.
- (195) Komisija pažymėjo, kad jokia subsidija nebuvo teikiama pagal perdirbtų, pagamintų, eksportuotų arba vežtų prekių kiekį. Todėl visa subsidijos suma buvo paskirstyta „Wilmar“ grupės bendrovių pardavimo apyvartai, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalyje: „Jei subsidija suteikta nesiejant jos su perdirbtų, pagamintų, eksportuotų ar transportuotų prekių kiekiais, kompensuotinos subsidijos dydis nustatomas visos subsidijos vertę atitinkamai paskirstant pagal atitinkamų prekių gamybos, pardavimo arba eksporto mastą subsidijavimo tiriamuoju laikotarpiu.“
- (196) Kadangi jokia subsidija nebuvo skirta pagal perdirbtų, pagamintų, eksportuotų arba vežtų prekių kiekį, atitinkama bendrovės pardavimo apyvarta yra tinkamiausias vardiklis. Šiuo atžvilgiu reikėtų pažymėti, kad susijusi apyvarta nustatyta remiantis informacija, kuria užtikrinama, kad iš apyvartos būtų kuo geriau matyti bendrovės gavėjos parduotų produktų pardavimo vertė. Naudojant kitą siūlomą metodiką kompensuotinos subsidijos sumai apskaičiuoti, būtų prieštaraujama susijusioms pagrindinio reglamento nuostatomis (7 ir 15 straipsniai) ir tai neatitiktų Komisijos administracinės tvarkos, kurios laikomasi per antisubsidijų tyrimus parenkant tinkamą skaitiklį ir (arba) vardiklį kompensuotinos subsidijos sumai paskirstyti. Todėl „Wilmar“ tvirtinimas atmestas.

3.5. Išvada dėl subsidijavimo

- (197) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė pateikė pastabų dėl paramos biodyzelino pramonei, kuri teikiama per OPPF tiesiogiai pervedant lėšas ir tiekiant NAA už mažesnę nei tinkamas atlygį, būklės. Indonezijos Vyriausybė ypač pažymėjo, kad OPPF sustabdė mokėjimus biodyzelino eksportuotojams 2018 m. rugsėjo mėn. ir kad nuo 2018 m. gruodžio 4 d. nustatytas nulinis eksporto rinkliavos už NAA tarifas.
- (198) Atsakydama Komisija pažymėjo, kad abi programos tebegalioja ir formaliai nebuvo panaikintos. Atsižvelgiant į tai, kaip jos veikia, eksportuojantys gamintojai pagal jas gaus naudos ir ateityje. Mokėjimai iš OPPF sustabdyti dėl skirtumo tarp mineralinio dyzelino referencinės kainos ir biodyzelino referencinės kainos, o ne dėl to, kad programa panaikinta. Be to, 2018 m. gruodžio mėn. mokėjimai iš OPPF biodyzelino gamintojams atnaujinti. Taigi, Komisija mano, kad 15 straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos yra įvykdytos, todėl tvirtinimą atmetė.
- (199) Galutinės subsidijos, teikiamos pirmiau aprašytu priemonių rinkiniu, normos, išreikštos procentais nuo CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

1 lentelė

Galutinės subsidijos normos

Bendrovė	Galutinė subsidijos norma
„PT Ciliandra Perkasa“	8,0 %
„PT Intibenua Perkasatama“ ir „PT Musim Mas“ („Musim Mas Group“)	16,3 %
„PT Pelita Agung Agrindustri“ ir „PT Permata Hijau Palm Oleo“ („Permata Group“)	18,0 %
„PT Wilmar Nabati Indonesia“ ir „PT Wilmar Bioenergi Indonesia“ („Wilmar Group“)	15,7 %
Visos kitos bendrovės	18,0 %

4. ŽALA

4.1. Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba

- (200) Po laikinojo reglamento paskelbimo Indonezijos eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ paklausė, ar atrinktas Ispanijos biodyzelino gamintojas „Masol“ yra laikomas Sąjungos pramonės bendrove, turint galvoje, kad jis yra susijęs su Indonezijos eksportuojančiu gamintoju „Musim Mas Group“ ir kad bendrovė biodyzeliną ne tik perka, bet ir pati gamina Sąjungoje.
- (201) Komisija mano, kad „Masol“ atitinka Sąjungos pramonės apibrėžtį, nes gamina biodyzeliną Sąjungoje įkurtose savo gamyklose. Be to, pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalies a punktą Komisija gali (tačiau neprivalo) įtraukti Sąjungos gamintojus į pramonės apibrėžtį ir tada, kai jie importuoja nagrinėjamą produktą. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad įmonė „Masol“ yra sutelkusi savo ekonominę veiklą ir Sąjungoje, nes Sąjungoje pagaminamas biodyzelino kiekis yra daug didesnis už iš Indonezijos ar kitų šalių perkamą kiekį.
- (202) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ vėl paklausė, ar nereikėtų „Masol“ išbraukti iš Sąjungos pramonės apibrėžties, nes tai yra Indonezijos eksportuojančiam gamintojui „Musim Mas Group“ visiškai priklausanti patronuojamoji įmonė.
- (203) Komisija apsvarstė šį klausimą ir nusprendė, kad „Masol“ yra Sąjungos pramonės dalis kaip Sąjungos biodyzelino gamintojas. Šios bendrovės nuosavybė yra tik vienas iš aspektų, į kuriuos šiuo atžvilgiu atsižvelgiama, tačiau, turint galvoje nemažą šios bendrovės Sąjungoje vykdomos gamybos mastą, šis aspektas nėra lemiamas vertinant, ar šiuo atveju pagal statusą bendrovė yra Sąjungos gamintoja.
- (204) Po pirminio faktų atskleidimo „Wilmar“ taip pat pateikė pastabų dėl Sąjungos gamybos lygio, nurodyto laikinojo reglamento 3 lentelėje, ir pažymėjo, kad tuo atveju, jeigu gamyba nuo 2015 m. iki tiriamojo laikotarpio padidėjo tokia pačia procentine dalimi, kaip suvartojimas (33 %), tada per tiriamąjį laikotarpį gamyba turėjo viršyti suvartojimą.
- (205) Komisija pažymėjo, kad šiam palyginimui įtakos turi apvalinimas, nes suvartojimas nagrinėjamoju laikotarpiu tiksliai padidėjo 32,58 %. 2015 m. gamybos apimtis buvo mažesnė už Sąjungos suvartojimą. Dėl to, jeigu abu skaičiai didėjo tokia pačia procentine dalimi, pradinis mažesnis skaičius (gamyba) matematiškai negali viršyti pradinio didesnio skaičiaus (suvartojimo), jei abu skaičiai yra matematiškai teisingai padidinami tuo pačiu koeficientu.
- (206) Komisija taip pat pažymėjo, kad laikinojo reglamento 269 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas teiginys, kuriame pažymima, kad Sąjungos pramonės gamyba nepatenkino paklausos, faktiniu požiūriu yra tikslus. Bet kuriuo atveju Komisija pažymėjo, kad per visą nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonė turėjo nepanaudotų pajėgumų, reikalingų gamybos apimčiai padidinti ir padidėjusiam suvartojimui patenkinti, ko nepavyko padaryti dėl subsidijuojamo biodyzelino importo.
- (207) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ vėl pateikė tą pačią pastabą, kad 2015 m. Sąjungos gamyba beveik 100 % atitiko Sąjungos suvartojimą. Taigi, jeigu Komisija mano, kad gamyba didės tiksliai taip, kaip suvartojimas, vadinasi, Sąjungos pramonė faktiškai monopolizuoja visą ES suvartojimą.

- (208) Tačiau laikinojo reglamento 269 konstatuojamojoje dalyje tiesiog nurodyta, kad Sąjungos gamyba nepatenkino Sąjungos paklausos ir kad skirtumas atitiko biodyzelino importą į Sąjungą. Šis teiginys faktiniu požiūriu tebėra tikslus. Faktiniu požiūriu netikslu teigti, kad Sąjungos pramonė užima monopolinę padėtį. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 264 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonę sudaro daugiau kaip 200 gamintojų, kurie Sąjungos rinkoje tarpusavyje konkuruoja. Todėl šiuo atveju negalima kalbėti apie galimą Sąjungos pramonės monopolinę padėtį.
- (209) Kadangi jokių kitų pastabų dėl Sąjungos pramonės apibrėžties ir Sąjungos gamybos negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 264–269 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.2. Sąjungos suvartojimas

- (210) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ pažymėjo, kad analizuodama Sąjungos suvartojimą Komisija neatsižvelgė į Antrąją atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvą ⁽²⁷⁾ (AIED II) arba Komisijos deleguotąjį reglamentą ⁽²⁸⁾ dėl didelę netiesioginio žemės naudojimo keitimo riziką keliančių pradinių žaliavų.
- (211) Komisija pažymėjo, kad abiejuose dokumentuose nagrinėjamas būsimas, o ne praėjusio laikotarpio suvartojimas, ir kad juose tęsiama Sąjungos politika skatinti dyzeliniuose varikliuose naudoti biodyzeliną, tad „Wilmar“ argumentas, kad šiais teisės aktais gali būti labai sumažintas PME vartojimas, niekaip nesusijęs su bendru biodyzelino suvartojimu Sąjungoje.
- (212) Be to, „Wilmar“ savo pastabose dėl pirminio faktų atskleidimo patvirtino, kad iki 2023 m. pabaigos PME vartojimas gali išlikti toks, kaip 2019 m. ⁽²⁹⁾ Tik po 2023 m. gruodžio 31 d. didelę netiesioginio žemės naudojimo keitimo riziką keliančių pradinių žaliavų suvartojimas sumažės.
- (213) Be to, didelę dalį PME šiuo metu pagamina Sąjungos pramonė. Gali būti, kad importas iš Indonezijos vidutiniu laikotarpiu toliau didės ir išstums šiuo metu Sąjungos pramonės pagaminamą PME.
- (214) Kadangi jokių pastabų dėl Sąjungos suvartojimo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 270–278 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.3. Importas iš Indonezijos ir priverstinis kainų mažinimas

- (215) Dėl importo iš Indonezijos apimties ir rinkos dalies pažymėtina, kad po laikinojo reglamento paskelbimo Komisija iš Indonezijos eksportuotojų, „Gunvor“ (nesusijusio biodyzelino pardavėjo) ir Indonezijos Vyriausybės gavo pastabų dėl importo iš Indonezijos apimties nagrinėjamoju laikotarpiu.
- (216) Jie nurodė, kad importo iš Indonezijos analizėje yra spragų, nes ji neapima 2010–2012 m. laikotarpio, t. y. laikotarpio prieš nustatant antidempingo muitus 2013 m.
- (217) Komisija susipažino su tomis pastabomis, tačiau laikinojo reglamento 279–282 konstatuojamosiose dalyse importo iš Indonezijos apimties nurodyta teisingai, o 281 ir 282 konstatuojamosiose dalyse Komisija aiškiai nurodė galiojusį antidempingo muitų poveikį.

⁽²⁷⁾ 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją (OL L 328, 2018 12 21, p. 82).

⁽²⁸⁾ 2019 m. kovo 13 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/807, kuriuo dėl didelę netiesioginio žemės naudojimo keitimo riziką keliančių pradinių žaliavų, kurių auginimo teritorija reikšmingai plečiama į žemės, kurioje yra didelių anglies sancaupų, plotus, nustatymo ir nedidelę netiesioginio žemės naudojimo keitimo riziką keliančių biodegalų, skystųjų bioproduktų ir biomasės kuro sertifikavimo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 (OL L 133, 2019 5 21, p. 1).

⁽²⁹⁾ Direktyvos (ES) 2018/2001 26 straipsnio 2 dalis.

- (218) Komisija taip pat pažymėjo, kad nagrinėjamas laikotarpis prasideda 2015 m., todėl importo iš Indonezijos apimtys negalima analizuoti 2010–2012 m., nes jis neatitinka šio tyrimo nagrinėjamojo laikotarpio. Šiuo atveju nagrinėjamas laikotarpis yra tokiems tyrimams įprastos trukmės laikotarpis. Bet kuriuo atveju, žvelgiant į importo iš Indonezijos apimtį, nustatytą per 2013 m. baigtą antidempingo tyrimą, galima pastebėti, kad importo iš Indonezijos apimtis 2010–2011 m. buvo panaši į dabartinio tiriamojo laikotarpio importo apimtį ir artimiausioje ateityje numatomą apimtį, jeigu nebus nustatytos priemonės ⁽³⁰⁾.
- (219) „Gunvor“ taip pat pateikė pastabą, kad buvo analizuotas vien importas iš Indonezijos ir nebuvo atsižvelgta į tiriamojo laikotarpio importo iš Argentinos lygį. Tačiau tokia analizė buvo atlikta laikinojo reglamento 6 skirsnyje „Priežastinis ryšys“ 368–370 konstatuojamosiose dalyse.
- (220) Dėl priverstinio kainų mažinimo pažymėtina, kad po pirminio faktų atskleidimo Komisija gavo pastabų iš Indonezijos eksportuojančių gamintojų ir iš Indonezijos Vyriausybės, kad priverstinio kainų mažinimo skaičiavimus reikėjo koreguoti arba paaiškinti išsamiau.
- (221) Laikinajame reglamente pateikti trys metodai, kuriais apskaičiuotas priverstinis kainų mažinimas, susijęs su biodyzelino importu iš Indonezijos ir biodyzelino pardavimu Sąjungos rinkoje. Komisija išsamiau paaiškins šiuo atveju taikytus tris metodus, kuriuos taikant pagal atrinktų eksportuojančių gamintojų duomenis buvo nustatyta, kad kainos buvo reikšmingai priverstinai mažinamos.
- (222) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė pateikė pastabų dėl trijų metodų, pagal kuriuos Komisija apskaičiavo priverstinį kainų mažinimą, ir pažymėjo, kad Komisija neatsižvelgė į įvairius Europos Sąjungos Teisingumo Teismo ir Pasaulio prekybos organizacijos teismų sprendimus.
- (223) Komisija su tuo nesutinka. Pagal visus tris toliau aprašytus metodus yra išsamiai analizuojamas priverstinis Sąjungos kainų mažinimas dėl Indonezijos biodyzelino importo ir pagal visus tris metodus padaryta išvada, kad kainos yra priverstinai mažinamos.
- (224) Savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė taip pat pateikė keletą bendro pobūdžio pastabų dėl priverstinio kainų mažinimo. Į šias pastabas yra atsakoma toliau.
- (225) Pirma, Indonezijos Vyriausybė palygino PME ir rapsų aliejaus metilesterį (RME) ir pažymėjo, kad jie pasižymi skirtingomis fizinėmis savybėmis (vieno RFT yra +13 °C, kito –14 °C) ir kainomis.
- (226) Komisija pritaria Indonezijos Vyriausybei ir būtent todėl tiesiogiai nelygino PME ir RME pardavimo.
- (227) Antra, Indonezijos Vyriausybė cituoja laikinojo reglamento 290 konstatuojamąją dalį, kurioje nurodoma, kad „PME paprastai naudojamas ne grynas, bet yra maišomas su kitais biodyzelinais, kad būtų gautas mišinys, kurio RFT yra žemesnė“.
- (228) Paaiškinta, jog tai, kad PME paprastai yra maišomas su kitu biodyzelinu, nereiškia, kad PME nėra tiesiogiai maišomas su mineraliniu dyzelinu. Iš atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo analizės paaiškėjo, kad nemaža dalis gryno PME yra parduodama tiesiogiai mineralinio dyzelino gamintojams, tad jis tiesiogiai konkuruoja su iš Indonezijos importuojamu grynu PME.

4.3.1. Bendrosios pastabos dėl ES biodyzelino rinkos

- (229) Biodyzelinas yra vienas produktas, turintis vieną dominuojančią paskirtį, t. y. jis yra naudojamas kaip dyzelinių variklių degalai. Biodyzelinas gaminamas iš įvairių neiškastinių žaliavų. Priklausomai nuo žaliavos, biodyzelinas pasižymi skirtingomis fizinėmis savybėmis, būtent RFT. Rinkoje biodyzelinas dažnai žymimas pagal jo RFT naudojant žymą FAMEX ⁽³¹⁾, pavyzdžiui, biodyzelinas, kurio RFT yra 0 °C, žymimas FAME0, o biodyzelinas, kurio RFT yra 5 °C, – FAME5.

⁽³⁰⁾ 2013 m. gegužės 27 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 490/2013, kuriuo importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 141, 2013 5 28, p. 6), 2 lentelė.

⁽³¹⁾ Pagal cheminę sudėtį biodyzelinas paprastai būna riebiųjų rūgščių metilesteris – FAME (angl. *fatty-acid methyl ester*).

- (230) Daugumos rūšių biodyzelinas, įskaitant PME, parduodamas arba grynas arba kaip kelių rūšių biodyzelino mišinys. Šiuo atveju „mišiniu“ vadinamas mišinys, kurį sudaro įvairių rūšių biodyzelinas, bet ne mineralinis dyzelinas. Jo nereikėtų painioti su degalinėse paprastai parduodamu „mišiniu“. Sąjungoje tokio mišinio sudėtyje paprastai būna ne daugiau kaip 10 % biodyzelino ir ne mažiau kaip 90 % mineralinio dyzelino.
- (231) Biodyzelino paklausą lemia du pagrindiniai veiksniai: dyzelinių degalų vartojimas ir biodyzelino kiekis tų degalų sudėtyje. Biodyzelino kaina nedaro didelio poveikio nė vienam iš tų veiksnių, ypač dėl nedidelio biodyzelino kainos poveikio degalinėje parduodamų dyzelinių degalų kainai.
- (232) Todėl, kitaip negu kitų produktų paklausa, biodyzelino paklausa nėra elastinga kainoms. Maža biodyzelino kaina paprastai nelemia didesnio suvartojimo biodyzelino rinkoje. Todėl biodyzelino rinkoje kainų konkurencija yra lošimas, kuriame viena šalis laimi tiek, kiek pralaimi kita, t. y. tiek, kiek vieno rinkos dalyvio rinkos dalis padidėja, kito – sumažėja.
- (233) Todėl, kai paklausa yra stabili, didėjantis subsidijuojamo biodyzelino importas mažomis kainomis turės poveikį pasiūlos ir paklausos pusiausvyrai ir visoje biodyzelino rinkoje atsiras pasiūlos perteklius. Be to, kad visoje biodyzelino rinkoje susidarys pasiūlos perteklius, atsiradusi galimybė įsigyti pigesnio produkto, koks yra subsidijuojamas importuojamas produktas, darys spaudimą mažinti kainas visoje biodyzelino rinkoje, o tai neigiamai paveiks visus biodyzelino gamintojus, nepriklausomai nuo to, kokias žaliavas jie naudoja.

4.3.2. 1 metodas. Importuoto PME ir ES pagaminto PME palyginimas

- (234) Pagal laikinojo reglamento 292–295 konstatuojamosiose dalyse išdėstytą pirmąjį metodą PME importas iš Indonezijos buvo palygintas su Europos Sąjungoje pagaminto PME pardavimu. Priverstinio kainų mažinimo skirtumai buvo 6,0–11,6 %.
- (235) Siekiant paaiškinti skaičiavimus, kaip prašė pastabas pateikę subjektai, pažymėtina, kad konkrečiai buvo lygintas iš Indonezijos importuotas PME, kurio ribinė filtruojamumo temperatūra (toliau – RFT) yra +13, ir Sąjungos pramonės sektoriuje pagamintas PME, kurio RFT yra +10⁽³²⁾. Parduodamame +10 RFT PME priedų, padedančių pasiekti tokią RFT, nebuvo, o į biodyzeliną buvo pridėdama priedo, kurio kaina sudaro mažiau negu 1 EUR už MT, t. y. tik apie 0,1 % gamybos sąnaudų. Komisija nemano, kad koregavimas dėl šio priedo yra reikalingas, nes jis neturėtų jokio poveikio skaičiavimams.
- (236) Po pirminio faktų atskleidimo „Wilmar“ pateikė pastabą, kad laikinojo reglamento 287 konstatuojamojoje dalyje Komisija turėjo išsamiau paaiškinti, kaip buvo atsižvelgta į specialią Vokietijos „dvigubo skaičiavimo“ sistemą.
- (237) Paaiškinant metodiką pažymėtina, kad Vokietija nustatė privalomus išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio tikslus, kuriuos turi pasiekti degalų gamybos bendrovės. Dėl to sandoriuose, kai išmetamo CO₂ lygis yra žemas, nustatoma didesnė kaina. Vokietijos rinkoje sudaryti pardavimo sandoriai buvo pažymėti prie PKN pridėdamu rodikliu „2“ (išmetamas kiekis mažesnis negu 9 g/MJ), kad Komisija galėtų palyginti tuos sandorius su atitinkamu importu iš Indonezijos į kitas valstybes nares, kuriose taikoma dvigubo skaičiavimo sistema.
- (238) Komisija pažymėjo, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 288 konstatuojamojoje dalyje, importas iš Indonezijos be AIED pažymėjimo buvo lyginamas su Sąjungos pramonės įmonių pardavimu su AIED pažymėjimu. Po pirminio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ ir Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad biodyzelinas be AIED pažymėjimo buvo pigesnis negu su AIED pažymėjimu, ir paprašė skaičiavimus pakoreguoti.
- (239) Komisija pažymėjo, kad šios šalys neginčijo, kad šis produktas yra identiškas PME, parduodamam su AIED pažymėjimu, ir nepateikė jokių įrodymų, kad šis produktas tiesiogiai nekonkuruoja su Sąjungos pramonės gaminamu PME. Todėl Komisija mano, kad skaičiavimo koreguoti pagal kainos skirtumą nereikia, juolab kad nebuvo pateikta jokių tvirtų įrodymų, kad tiriamuoju laikotarpiu toks kainos skirtumas buvo.

⁽³²⁾ PKN P101P ir P102P.

- (240) Todėl Komisija toliau laikėsi pozicijos, kad šiuo metodu tiksliai nustatyta, kad dėl iš Indonezijos importuojamo biodyzelino priverstinai mažintos kainos. Bet kuriuo atveju nustatyta, kad priverstinio kainų mažinimo skirtumas, susijęs su produktais be AIED pažymėjimo, buvo daug didesnis už „Wilmar“ nurodytą kainų skirtumą. Todėl, net jei „Wilmar“ prašomas koregavimas būtų atliktas, koregavimo poveikis būtų nedidelis ir dėl Indonezijos importo vis tiek būtų priverstinai labai mažinamos kainos.
- (241) Po galutinio faktų atskleidimo ir Indonezijos Vyriausybės, ir „Wilmar“ paprašė atlikti koregavimus, kad būtų atsižvelgta į RFT 10 ir RFT 13 biodyzelino kainų skirtumą.
- (242) Komisija tokio kainų skirtumo nenustatė, o Indonezijos Vyriausybė arba „Wilmar“ kainos skirtumo įrodymų nepateikė. Komisija nustatė, kad biodyzelinas rinkose buvo siūlomas kaip grynas RME, FAME0 ir grynas PME. Gryno PME įkainiuose produkto faktinė RFT nebuvo nurodoma, buvo pažymėta tik tai, kad produktas yra PME, o tai patvirtina Komisijos argumentą, kad visas PME parduodamas už panašią kainą, nepriklausomai nuo konkrečios RFT. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.
- (243) Po galutinio faktų atskleidimo Komisija vėl gavo „Wilmar“ ir Indonezijos Vyriausybės prašymą pakoreguoti kainą, atsižvelgiant į PME be AIED pažymėjimo importo ir Sąjungoje gaminamo PME su AIED pažymėjimu skirtumus.
- (244) Komisija pakartojo savo poziciją, kad toks koregavimas nereikalingas, ir atmetė prašymą. Per tiriamąjį laikotarpį į Sąjungą iš Indonezijos importuotas didelis kiekis PME be AIED pažymėjimo, šis PME yra naudojamas ir maišomas su mineraliniu dyzelinu tik tada, jei tiekiamas su AIED pažymėjimu. „Wilmar“ nepateikė jokių įrodymų, kad be AIED pažymėjimo importuojamas PME konkuruoja su Sąjungoje pagamintu PME, kuriam AIED pažymėjimas išduotas.

4.3.3. 2 metodas. PME importo palyginimas su ES pagaminto PME pardavimu ir su ES pagaminto biodyzelino, kurio RFT yra 0 (FAME0), pardavimu

- (245) Pagal laikinojo reglamento 296–297 konstatuojamosiose dalyse išdėstytą antrąjį metodą Sąjungoje pagamintas biodyzelino kiekis, lygintas su importu iš Indonezijos, buvo padidintas – į jį įtrauktas atrinktų Sąjungos gamintojų parduotas biodyzelino FAME0 kiekis.
- (246) Siekiant palyginti Sąjungos parduodamą biodyzeliną FAME0 su visu iš Indonezijos importuojamu PME, Sąjungos parduodamo biodyzelino FAME0 kaina buvo pakoreguota ir sumažinta iki Sąjungoje parduodamo PME kainos, kad būtų atsižvelgta į fizinių savybių nulemtus kainos skirtumus.
- (247) Atsakant į pastabas teikusių subjektų prašymą paaiškinti, kaip atliktas skaičiavimas, pažymėtina, kad pirmiau paminėta sumažinta kaina atitiko 100–130 EUR už metrinę toną intervalą. Taip pat siekiant paaiškinti, kaip atliktas skaičiavimas, pažymėtina, kad 55 % viso Sąjungos pramonės parduoto į šį palyginimą įtraukto kiekio sudaro ir PME, ir FAME0⁽³³⁾.
- (248) Šiuo metu apskaičiuota, kad priverstinio kainų mažinimo skirtumas visos šalies mastu buvo 7,4 %.
- (249) Komisijos nuomone, tokiu būdu gautas skaičiavimo rezultatas yra pagrįstas Indonezijos importo poveikio biodyzelino FAME0 kainai įvertis.
- (250) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ užginčijo tokį palyginimą ir pacitavo PPO sprendimą dėl ginčo byloje *European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*⁽³⁴⁾, kurioje Komisija atliko panašų koregavimą. Kolegija 7.157 dalyje pažymėjo:

„Nors ir iš Indonezijos įvežamas PME, ir degalų mišinys, kurio RFT yra 0, gali konkuruoti, kai yra parduodami bendrovėms, gaminančioms biodyzelino ir mineralinio dyzelino mišinį, šiame argumente vis dėlto nėra atsižvelgiama į tai, kad ES institucijos nepaaiškino, ar PME ir biodyzelino mišinio, kurio RFT yra 0, pardavimas buvo lyginamas tinkamu lygmeniu, turint galvoje, kad PME yra mišinio sudedamoji dalis ir į mišinį dar įmaišoma biodyzelino, kurio RFT yra 0.“

⁽³³⁾ Likusių 45 % Sąjungos pramonės parduotų produktų RFT yra kitokia negu +10 ir 0.

⁽³⁴⁾ WT/DS480/R *European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*.

- (251) Komisija pažymi, kad nuo importo iš Indonezijos pradinio tyrimo Sąjungos rinka pakito. Kolegija pažymėjo, kad tuo metu „PME buvo galima naudoti tik mišinyje ir faktiškai PME yra įvairių degalų mišinių, parduodamų galutiniams naudotojams ES rinkoje, sudedamoji dalis“⁽³⁵⁾.
- (252) Per pradinį tyrimą dėl Indonezijos Komisija nustatė, kad Sąjungos pramonė negalėjo gaminti PME iš importuoto alyvpalmių aliejaus, nes PME kaina faktiškai buvo mažesnė už alyvpalmių aliejaus kainą. Todėl Sąjungos pramonė pirkė gryną PME iš Indonezijos, maišė jį su savo pačios pagamintu biodyzelinu, po to – perpardavė⁽³⁶⁾.
- (253) Tačiau per šį tyrimą Komisija nustatė, kad Sąjungoje pagamintas PME buvo parduodamas tiesiogiai naftos bendrovėms, tad šiuo atžvilgiu rinkos dinamika pakito.
- (254) Komisija neneigia, kad PME yra importuojamas į Sąjungą ir tam, kad būtų maišomas su biodyzelinu siekiat gauti FAME0. Tačiau importuojamas PME kiekis priklauso nuo šio importo kainos ir nuo PME fizinių savybių, todėl importuojamo PME kaina daro spaudimą ir degalų mišinių kainai. PME yra viena pigiausių biodyzelino rūšių, šį biodyzeliną galima naudoti mišiniuose FAME0 ir FAME+5, kuriuos galima naudoti didelėje dalyje Sąjungos rinkos visus metus. Todėl importuojamas PME tiesiogiai konkuruoja su ES gaminamu kitų rūšių biodyzelinu, nes, jei nebūtų importo, tokiems patiems mišiniams pagaminti būtų daugiau panaudojama ES pagaminto biodyzelino.
- (255) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė atmetė šį skaičiavimo metodą tvirtindama, kad pagal jį analizuojamas tik vienas Sąjungos rinkos segmentas ir kad jis neapima visų Sąjungos pramonės parduodamų produktų rūšių. Komisija nesutiko vadovaudamasi tuo, kad skaičiavimas, kurio prašo Indonezijos Vyriausybė ir kuris apimtų visų rūšių Sąjungos pramonės parduodamus produktus, yra išsamiai aptartas toliau, aprašant 3 metodą.

4.3.4. 3 metodas. Viso biodyzelino importo iš Indonezijos ir viso Sąjungos biodyzelino pardavimo palyginimas, kainos nekoreguojant

- (256) Pagal laikinojo reglamento 298–299 konstatuojamosiose dalyse išdėstytą trečiąjį metodą visas iš Indonezijos importuotas biodyzelino kiekis buvo palygintas su visu atrinktų Sąjungos gamintojų parduotu biodyzelino kiekiu. Apskaičiuota, kad priverstinio kainų mažinimo skirtumas visos šalies mastu buvo 17,1 %⁽³⁷⁾.
- (257) Komisijos nuomone, iš šio skaičiavimo, palyginus visą nagrinėjamojo produkto importo iš Indonezijos kiekį su atrinktų Sąjungos gamintojų Sąjungos rinkoje parduotu panašaus produkto kiekiu, matyti, kad net lyginant visų rūšių produktus yra akivaizdu, kad dėl importo iš Indonezijos priverstinai labai mažinamos kainos. Tai patvirtinama ir surinktais laikinojo reglamento 284 konstatuojamojoje dalyje nurodytais duomenimis.
- (258) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ nurodė neatitikimą tarp pardavimo apimties, kuri atskleista pagal 2 ir 3 metodus, ir pagal 2 metodą nagrinėto 55 % visos Sąjungos pramonės pardavimo apimties rodiklio.
- (259) Galutinio faktų atskleidimo dokumente Komisija atkreipia dėmesį į šį skirtumą, t. y. tai, kad visa apimtis, nagrinėta pagal 2 metodą, nėra lygi 55 % visos apimties, nagrinėtos pagal 3 metodą, kaip buvo nurodyta laikinojo reglamento 296 konstatuojamojoje dalyje.
- (260) Komisija paaiškino, kad skirtumas atsirado dėl to, kad skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą pagal visus tris metodus (jie išdėstyti laikinojo reglamento 292–299 konstatuojamosiose dalyse) remtasi skirtingais šaltiniais.
- (261) Pagal 1 metodą remtasi Indonezijos eksportuojančių gamintojų pardavimo sandorių sąrašais. Pagal juos apskaičiuota kiekvieno PKN vieneto kaina už MT, paskui vieneto kaina už MT palyginta su atrinktų Sąjungos gamintojų sandorių sąrašais.

⁽³⁵⁾ Kolegijos ataskaitos *Biodiesel (Indonesia)* 7.156 dalis.

⁽³⁶⁾ OL L 141, 2013 5 28, p. 19, 133–135 konstatuojamosios dalys.

⁽³⁷⁾ Pažymėtina, kad laikinojo reglamento 298 konstatuojamojoje dalyje padaryta redakcinė klaida, paminėtas 17,5 % priverstinio kainų mažinimo skirtumas.

- (262) Pagal 2 metodą remtasi tais pačiais Indonezijos eksportuojančių gamintojų sandorių sąrašais, kaip pagal 1 metodą, o paskui pridėti atrinktų Sąjungos gamintojų biodyzelino FAME0 pardavimo sandorių sąrašai.
- (263) Tačiau pagal 3 metodą skaičiuojant buvo lyginami pagal 1 metodą naudotų Indonezijos eksportuojančių gamintojų sandorių sąrašų duomenys ir atrinktų Sąjungos pramonės gamintojų vieneto kainos, nurodytos klausimyno atsakymuose, o ne sandorių sąrašuose. Taip siekta užtikrinti, kad į apimtį, nagrinėtą pagal 3 metodą, nebūtų įskaičiuotas nupirktas ir vėliau Sąjungos gamintojų perparduotas kiekis.
- (264) Todėl bendrų sumų, gautų pagal 1 ir 2 metodus, negalima tiesiogiai lyginti su bendra suma, gauta pagal 3 metodą, nes remtasi skirtingais šaltiniais.
- (265) Nė viena suinteresuotoji šalis nepasiūlė kito metodo, kurį taikant būtų apskaičiuotas dėl importo iš Indonezijos vykdomas priverstinis Sąjungos pramonės pardavimo kainų mažinimas, ir nė viena suinteresuotoji šalis nepateikė skaičiavimų, įrodančių, kad tiriamuoju laikotarpiu priverstinio kainų mažinimo nebuvo.
- (266) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ nurodė, kad „vienintelis teisingas būdas priverstiniam kainų mažinimui apskaičiuoti yra vienos rūšies produktus lyginti su kitos rūšies produktais, atlikti koregavimus pagal fizinių savybių, turinčių įtakos kainoms, skirtumus <...> ir kartu atsižvelgti į PPO kolegijos nustatytą kainų palyginamumo sudėtingumą“.
- (267) Komisija susipažino su „Wilmar“ pasiūlymu apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą įtraukti visą Sąjungos pramonės pardavimą, kaip parodyta pirmiau. Tačiau, turint galvoje, kad „Wilmar“ nepateikė jokių pasiūlymų arba apytikrių koregavimo pagal fizinių savybių skirtumus sumų, taip pat nepasiūlė, kaip išspręsti PPO kolegijos nutartyje nurodytą kainų palyginamumo sudėtingumą, jokių papildomų veiksnių dėl šio pasiūlymo imtis nebuvo galima.
- (268) Komisija atliko keletą kainų palyginimų, siekdama palyginti visas galimas produktų rūšių alternatyvas ir užtikrinti, kad palyginimas būtų kuo išsamesnis. Komisija taip pat paaiškino, kad tiriamuoju laikotarpiu padėtis rinkoje buvo kitokia negu PPO kolegijos nagrinėtu atveju (dabar Sąjungos gamintojai parduoda PME tiesiogiai). Komisija taip pat išnagrinėjo Indonezijos PME importo ir Sąjungos pardavimo sąveiką ir konkurencinį ryšį ir padarė išvadą, kad PME, pigiausios rūšies biodyzelinas, gali daryti spaudimą Sąjungos pardavimo kainoms.
- (269) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė paaiškino, kad, atliekant šį skaičiavimą, yra lyginamos Indonezijos PME, kurio RFT yra 13, su Sąjungoje pagamintu FAME0 ir RME, kurio RFT yra -14, ir nurodė, kad be koregavimo pagal fizines savybes (t. y. RFT) šis palyginimas iš esmės beprasmis.
- (270) Komisija pažymėjo, kad, atliekant šį skaičiavimą, yra lyginamas Indonezijos PME, kurio RFT yra 13, ir visi ES parduodami Sąjungos pramonės produktai, prie kurių priskiriamas ir PME. Dėl galimų koregavimų pažymėtina, kad joks pagrįstas ir kiekybiškai išreikštas koregavimo prašymas nebuvo pateiktas.
- (271) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija pagal visus tris nagrinėtus metodus padarė išvadą, kad dėl importo iš Indonezijos tiriamuoju laikotarpiu priverstinai labai mažintos Sąjungos pramonės pardavimo kainos.

4.3.5. Išlaidos po importo

- (272) Eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ nurodė, kad Komisijos taikytas per ankstesnį antidempingo tyrimą nustatytas 8,50 EUR už metrinę toną koregavimas dėl išlaidų po importo buvo pernelyg mažas, ir pateikė dokumentus, kuriais siekė pagrįsti 14,50 EUR už metrinę toną koregavimą.
- (273) Pateikti duomenys apie vieną partiją, kuri įvežta tiriamajam laikotarpiui pasibaigus. Didžioji dauguma išlaidų buvo susijusios su sandėliavimu po importo, tačiau šios išlaidos į importo išlaidas neturėtų būti įskaičiuojamos. Komisija nemanė, kad šie skaičiai yra patikimesni už anksčiau iš nesusijusio importuotojo gautus duomenis, todėl su koregavimu nesutiko.

- (274) Biodyzelino prekyautojas „Gunvor“ paklausė, ar jo duomenys buvo naudoti apskaičiuojant importo išlaidas, pagal kurias buvo skaičiuojamas priverstinis kainų mažinimas. Klausimyno atsakymuose „Gunvor“ nurodytas išlaidas sudarė importo išlaidų (jomis remiamasi skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą) ir išlaidų po importo (jos patirtos nuo importo iki perpardavimo ir apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą į jas neatsižvelgta) sumą.
- (275) Per patikrinimą vietoje „Gunvor“ pateikė pakoreguotus skaičius, gautus pagal kitokią skaičiavimo bazę, tačiau galutiniai „Gunvor“ pateikti skaičiai buvo gauti remiantis įverčiais ir jų patikrinti nebuvo galima. Dėl to Komisija nusprendė naudoti importo išlaidų duomenis, kuriais remtasi per tyrimą, po kurio Reglamentu (ES) Nr. 1194/2013 buvo nustatyti antidempingo muitai. Šiais duomenimis remtasi ir per ankstesnį importo iš Argentinos tyrimą⁽³⁸⁾. Komisijos nuomone, šie išlaidų rodikliai yra patikimesni už „Gunvor“ pateiktus duomenis.
- (276) Kadangi nuo 2012 m. infliacija euro zonoje buvo labai maža (2012–2018 m. iš viso apie 6 %), Komisija mano, jog šiuos importo išlaidų rodiklius tikslinga naudoti jų pagal infliaciją nepakoregavus. Bet kuriuo atveju, šiuo atžvilgiu galutiniams priverstinio kainų mažinimo skirtumams joks koregavimas įtakos neturėtų.
- (277) Kadangi jokių kitų pastabų dėl importo iš Indonezijos negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 279–301 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4. Sąjungos pramonės ekonominė padėtis

4.4.1. Bendrosios pastabos

- (278) Kadangi pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 302–308 konstatuojamąsias dalis.

4.4.2. Makroekonominiai rodikliai

4.4.2.1. Gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

- (279) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė ir „Wilmar“ pateikė pastabų dėl Sąjungos pramonės gamybos pajėgumų pažymėdami, kad nagrinėjamoju laikotarpiu gamyba ir pajėgumai padidėjo, tačiau rodiklių raidos lygio arba tendencijų neginčijo. Jie tvirtino, kad padidėjimas yra požymis, kad Indonezijos biodyzelinas nedarė žalos Sąjungos pramonei.
- (280) Šie argumentai išnagrinėti laikinojo reglamento 6 skirsnio „Priežastinis ryšys“ 368–370 konstatuojamosiose dalyse.
- (281) Kadangi jokių kitų pastabų dėl gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 309–313 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

- (282) Po faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė pažymėjo, kad Sąjungos pramonės rinkos dalį 2015 m. lėmė tai, kad pramonė buvo „beveik absoliuti monopolija, joje nevyko laisva konkurencija“.
- (283) Komisija pažymėjo, kad, turint galvoje tai, kad Sąjungos pramonę sudaro daugiau kaip 100 viena su kita konkuruojančių bendrovių, jos negalima laikyti monopolija. Per visą tyrimą nebuvo pateikta jokių Sąjungos pramonės monopolistinės veiklos įrodymų.
- (284) Ir eksportuotojas „Wilmar“, ir Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad laikinojo reglamento 317 konstatuojamoji dalis yra klaidinga, nes joje neatsižvelgta į tuo pačiu metu vykdytą biodyzelino importą į ES iš Argentinos.

⁽³⁸⁾ 2019 m. vasario 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/244, kuriuo importuojamam Argentinos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis kompensacinis muftas (OL L 40, 2019 2 12, p. 1).

- (285) Šis importas išnagrinėtas laikinojo reglamento 6 skirsnio „Priežastinis ryšys“ 368–370 konstatuojamosiose dalyse.
- (286) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ nurodė, kad Sąjungos pramonės užimamos rinkos dalies sumažėjimas po 2015 m. nebuvo žalos požymis, „nes Sąjungos pramonė praktiškai užėmė monopolinę padėtį“ Sąjungos rinkoje. „Wilmar“ taip pat paminėjo ypatingą padėtį, kuri susidarė dėl antidempingo muitų, kurie buvo nustatyti po pradinio tyrimo.
- (287) Tyrimas apsiriboja nagrinėjamoju laikotarpiu, apibrėžtu pranešime apie inicijavimą. Be to, antidempingo muitų panaikinimo poveikis yra pripažintas laikinojo reglamento 317 konstatuojamojoje dalyje. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.
- (288) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė vėl pareiškė, kad Komisija neatsižvelgė į jos argumentus dėl neigiamo poveikio Sąjungos pramonės rezultatams, kurį padarė Argentinos biodyzelino importas.
- (289) Šiuo atžvilgiu Komisija atkreipė dėmesį į laikinojo reglamento 6.2.1 skirsnį ir šio reglamento 6.2.1 skirsnį, kuriuose aptariamas Argentinos importo poveikis Sąjungos pramonei.
- (290) Kadangi kitų pastabų dėl pardavimo apimties ir rinkos dalies negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 314–317 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.2.3. Augimas

- (291) Po faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ pažymėjo, kad Sąjungos pramonės veiklos rezultatus nuo 2015 m. reikėtų vertinti atsižvelgiant į tai, kad ji „praktiškai užėmė monopolinę padėtį“. Kaip paaiškina 283 konstatuojamojoje dalyje, jokių monopolinės padėties įrodymų nepateikta.
- (292) Kadangi kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 318 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

4.4.2.4. Užimtumas ir našumas

- (293) Indonezijos Vyriausybė pateikė pastabą dėl laikinojo reglamento 10 lentelėje pateiktų didėjimo tendencijų, tačiau lygio ir pačių tendencijų neginčijo. Indonezijos Vyriausybė tvirtino, kad iš tų didėjimo tendencijų nėra matyti jokių požymių, kad Sąjungos pramonei buvo daroma materialinė žala.
- (294) Kadangi byloje nagrinėjama žalos grėsmė, šios pastabos atmetos.
- (295) Kadangi kitų pastabų dėl užimtumo ir našumo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 319–320 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.2.5. Kompensuotinių subsidijų sumos dydis ir atsigavimas nuo buvusio subsidijavimo arba dempingo

- (296) Po faktų atskleidimo pateiktose pastabose eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ pažymėjo, kad Komisija šiame skirsnyje neįvertino subsidijuoto Argentinos biodyzelino importo poveikio. Komisija vėl pažymėjo, kad Argentinos importo analizė išdėstyta laikinojo reglamento skirsnio „Priežastinis ryšys“ 368–370 konstatuojamosiose dalyse.
- (297) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 321 ir 324 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.3. Mikroekonominiai rodikliai

4.4.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

- (298) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė paminėjo vieneto pardavimo kainų ir vieneto gamybos sąnaudų tendencijas, pažymėdama, kad abu rodikliai per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo beveik 10 %. Gamybos sąnaudų ir pardavimo kainos sąsają pažymėjo ir Indonezijos Vyriausybė, ir eksportuojantis gamintojas „Wilmar“. Komisija jos neginčija.

- (299) Eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ atkreipė dėmesį į laikinojo reglamento 328 konstatuojamojoje dalyje pateiktą Komisijos pastabą, kad biodyzelinas yra biržos prekė ir kad privertinis kainos mažinimas 10 % darytų didelį spaudimą mažinti kainas. „Wilmar“ nesutinka ir tvirtina, kai tai prieštarauja pačios Komisijos tvirtinimui, kad dėl RFT lygio PME naudojimas yra ribotas.
- (300) Komisija nenustatė, kad šie du teiginiai vienas kitam prieštarautų. „Wilmar“ nenurodo, ar per tiriamąjį laikotarpį buvo pasiekta PME naudojimo riba. NET jeigu tariama riba buvo pasiekta, tai, kad PME gali būti naudojamas grynas arba mišinio pavidalu, siekiant sumažinti mišinio kainą, reiškia, kad jis tikrai daro poveikį kainoms. Komisija pažymėjo šį degalų maišymo poveikį laikinojo reglamento 290 konstatuojamojoje dalyje.
- (301) „Wilmar“ taip pat pažymėjo, kad Komisija suklydo susiejusi spaudimą kainoms, kurį daro PME importas, ir Sąjungos pramonės pelningumą, kaip aprašyta laikinojo reglamento 329 konstatuojamojoje dalyje, ir tuo tikslu atkreipė dėmesį į Sąjungos pramonės padėtį 2012–2013 m. ir 2017 m. rugsėjo mėn.
- (302) Į tai atsakydama Komisija pažymėjo, kad laikinojo reglamento 329 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta išvada buvo padaryta atsižvelgiant į nagrinėjamojo laikotarpio, kuris prasideda pradedant tyrimą, duomenis ir nesiremiant jokiais pašaliniais veiksniais. Pačios sąsajos tarp gamybos sąnaudų padidėjimo ir nepatenkinamo pelno dydžio, kurių nulėmė aptariamo importo daromas spaudimas kainoms, „Wilmar“ neneigia. Todėl šis argumentas buvo atmestas.
- (303) Be to, „Wilmar“ nurodė, kad įvairių atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumas, pinigų srautas ir investicijų grąža labai skiriasi, o tai patvirtina, kad ES gamintojų pelną ir finansinę padėtį veikė ir kiti veiksniai, ne vien Indonezijos biodyzelino gamintojų daromas spaudimas kainoms.
- (304) Komisija laikėsi nuomonės, kad visų atrinktų gamintojų raida buvo individuali, tačiau išvadas darant pagal visas atrinktas bendroves, pavienių veiksmų reikšmė mažėja. Todėl šis argumentas buvo atmestas.
- (305) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ pakartojė savo pirmiau pateiktus argumentus, tačiau naujų faktų jiems patvirtinti nepateikė. Todėl jo tvirtinimai buvo vėl atmesti.
- (306) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 325–329 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.3.2. Darbo sąnaudos

- (307) Kadangi jokių pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 330 ir 331 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.3.3. Atsargos

- (308) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė paminėjo atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų tendencijas, tačiau Komisijos išvados, pateiktos laikinojo reglamento 333 konstatuojamojoje dalyje, neginčijo.
- (309) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 332 ir 333 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

- (310) Po laikinųjų priemonių nustatymo Indonezijos Vyriausybė atkreipė dėmesį į Sąjungos pramonės pelningumą nagrinėjamoju laikotarpiu, taigi ir į investicijų grąžą. Indonezijos Vyriausybė pateikė pastabų dėl Sąjungos pramonės pelningumo tendencijų ir palygino jas su importo iš Indonezijos apimtimi tvirtindama, kad 2015 m. užfiksuoto neigiamo pelningumo negalima susieti su Indonezijos biodyzelino importu, nes tais metais importas buvo labai mažas.

- (311) Šis argumentas aptartas laikinojo reglamento 6 skirsnio „Priežastinis ryšys“ 361–365 konstatuojamosiose dalyse. Iš tiesų, 2015 m. šiek tiek sumažėjęs pelningumas laikinajame reglamente nesiejamas su biodyzelino importu iš Indonezijos.
- (312) Eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ pateikė pastabų, kad laikinojo reglamento 329 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas teiginys (būtent kad Sąjungos pramonė negalėjo pagerinti nepatenkinamo pelno dydžio dėl subsidijuojamo importo daromo spaudimo kainoms) yra nepagrįstas.
- (313) „Wilmar“ pažymėjo, kad Sąjungos pramonės finansinė padėtis nebuvo gera nuo 2012–2013 m. bent iki 2017 m. rugsėjo mėn., kai ES biodyzelino pramonė buvo saugoma panaikintais biodyzelino muitais, todėl tai, kad pramonės finansinė padėtis nepagerėjo, galima paaiškinti tik pramonės sektoriuje glūdinčiais trūkumais.
- (314) Komisija pažymėjo, kad, staigiai padidėjus subsidijuojamam biodyzelino importui iš Indonezijos, kai 2018 m. kovo mėn. galioję antidempingo muitai buvo panaikinti, Sąjungos pramonė negalėjo pagerinti nepatenkinamo pelno dydžio, kuris buvo daug mažesnis už tikslinį pelną augančioje rinkoje. Todėl tai patvirtina Komisijos negalutinę išvadą.
- (315) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ pakartojė pirminiu etapu išdėstytas savo pastabas, kaip aptarta pirmiau. „Wilmar“ taip pat tvirtino, kad mažo pelno negalima sieti su importu, nes Sąjungos pramonė nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje praktiškai užėmė monopolinę padėtį.
- (316) Šis argumentas yra nepagrįstas, nes Sąjungos pramonę sudaro daugiau kaip 200 bendrovių, kurios viena su kita konkuruoja Sąjungos biodyzelino rinkoje, ir nėra jokių įrodymų, kad Sąjungos gamintojai tarpusavyje būtų sudarę slaptus susitarimus.
- (317) Kadangi jokių kitų pastabų dėl pelningumo, pinigų srauto, investicijų, investicijų grąžos ir pajėgumo padidinti kapitalą negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 334–340 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.4. Išvada dėl žalos

- (318) Po laikinųjų priemonių nustatymo Indonezijos Vyriausybė padarė išvadą, kad, remiantis laikinajame reglamente išdėstytais rodikliais, Sąjungos pramonės padėtis buvo „tvirta“.
- (319) Komisija su tuo nesutiko pažymėjusi, kad pramonė, kurios pelningumas tesudaro mažiau kaip 1 % apyvartos ir kuri praranda beveik 15 procentinių punktų rinkos dalį bei negali pasinaudoti tuo, kad rinka išaugo 33 %, nėra tvirta.
- (320) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 341–346 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas dėl žalos.

4.5. Ekonominiai rodikliai po tiriamojo laikotarpio

- (321) Siekdama išsamiau išnagrinėti Sąjungos pramonės padėtį ir padaryti išvadą dėl žalos grėsmės, Komisija nusiuntė papildomus klausimus atrinktiems Sąjungos gamintojams ir gavo jų atsakymus dėl 2018 m. spalio mėn. – 2019 m. birželio mėn. laikotarpio (toliau – laikotarpis po TL). Toliau išdėstyti laikotarpio po TL duomenys, pvz., mikroekonominiai rodikliai, pateikti kaip vidutinis svertinis trijų atrinktų Sąjungos gamintojų rodiklis.
- (322) Atsižvelgiant į ribotą tyrimo trukmę, tam tikrus makroekonominis laikotarpio po TL rodiklius – pvz., pajėgumų, pajėgumų naudojimo, gamybos ir pardavimo rodiklius – buvo galima įvertinti analizuojant tik atrinktų Sąjungos gamintojų informaciją. Todėl tiriamojo laikotarpio rodiklių su laikotarpio po TL rodikliais tiesiogiai lyginti negalima. Komisija taip pat lygina tiriamojo laikotarpio 12 mėnesių su 9 mėnesiais po tiriamojo laikotarpio, tačiau šiuo tyrimo etapu 12 mėnesių po TL duomenų dar neturima.

- (323) Nepaisant to, turimi duomenys leidžia analizuoti, kaip kito atrinktų Sąjungos gamintojų padėtis po tiriamojo laikotarpio, o skaičiai yra indeksuoti pagal metinę informaciją.
- (324) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ vėl paprašė Komisijos surinkti 12 mėnesių laikotarpio po TL duomenis (nuo 2018 m. spalio mėn. iki 2019 m. rugsėjo mėn.), taip pat paprašė Komisijos surinkti duomenis iš visų Sąjungos gamintojų. Tačiau tokios papildomos informacijos surinkti per turimą laiką nebuvo galima. Todėl prašymas buvo atmestas.
- (325) Atrinktų Sąjungos gamintojų gamybos, pardavimo, vieneto sąnaudų ir vieneto pardavimo kainų raida:

2 lentelė

Sąjungos pramonė per tiriamąjį laikotarpį ir po jo

	Tiriamasis laikotarpis	2018 m. spalio mėn. – 2019 m. birželio mėn.
Visa gamyba (tonomis)	2 510 356	1 824 599
<i>Indeksas (apskaičiuotas metams) ⁽³⁹⁾</i>	100	97
Pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje (tonomis)	2 524 646	1 871 962
<i>Indeksas (apskaičiuotas metams)</i>	100	99
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR už toną)	791	760
<i>Indeksas</i>	100	96
Vidutinė vieneto pardavimo kaina visoje Sąjungos rinkoje (EUR už toną)	794	790
<i>Indeksas</i>	100	100
Pajėgumų naudojimo koeficientas	82 %	80 %
<i>Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.</i>		

- (326) Gamyba laikotarpiu po TL šiek tiek sumažėjo, palyginti su tiriamuoju laikotarpiu, tačiau pardavimas Sąjungos rinkoje beveik nepakito.
- (327) Atrinktų bendrovių vieneto gamybos sąnaudos laikotarpiu po TL šiek tiek sumažėjo, o vieneto pardavimo kaina buvo stabili.
- (328) Atrinktų bendrovių pelnas buvo apskaičiuotas pagal klausimyno apie laikotarpį po TL duomenis ir nustatyta, kad atrinktų bendrovių devynių mėnesių po TL vidutinis pelnas buvo 3,8 %. Atrinktos bendrovės pateikė mėnesio išlaidų ir kainų duomenis, tada Komisija juos susumavo ir apskaičiavo ketvirčio vidurkį. Šis vidurkis atskleistas 3 lentelėje.
- (329) Tačiau pelną analizuojant pagal ketvirčius, išryškėja kitokia tendencija.

3 lentelė

Pelnas laikotarpiu po TL

	2018 m. IV ketv.	2019 m. I ketv.	2019 m. II ketv.	Iš viso laikotarpiu po TL
Atrinktų Sąjungos gamintojų pelnas	10,8 %	0,1 %	–5,0 %	3,8 %
<i>Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.</i>				

⁽³⁹⁾ Šioje lentelėje pateikti 9 mėnesių po tiriamojo laikotarpio (2018 m. spalio mėn. – 2019 m. birželio mėn.) gamybos ir pardavimo duomenys buvo ekstrapoliuoti metiniam laikotarpiui padauginus iš 12/9 koeficiento, kad būtų galima palyginti metinius rodiklius.

- (330) Todėl 2 ir 3 lentelėse parodyta, kad laikotarpiu po TL Komisija užfiksavo gana nedidelius pokyčius, palyginti su tiriamuoju laikotarpiu, išskyrus atrinktų gamintojų pelną, kuris nuo 0,8 % per tiriamąjį laikotarpį padidėjo iki 3,8 % laikotarpiu po TL. Laikotarpiu po TL pelnas daugiausia padidėjo 2018 m. IV ketv.
- (331) 2018–2019 m. žiemą užfiksuoti didesni pelno rodikliai buvo išimtis. Šiuos rodiklius užfiksavo viena atrinkta bendrovė, sugebėjusi pasinaudoti savo regione susiklosčiusia neužtikrina su vežimu susijusia padėtimi. Dėl to laikinai atsirado pasiūlos trūkumas ir bendrovė galėjo padidinti savo kainas. Todėl tuo laikotarpiu susidarė toks pelnas, padaręs įtakos 2018 m. IV ketv. ir dalies 2019 m. I ketv. rodikliams ⁽⁴⁰⁾.
- (332) Tačiau kitų atrinktų bendrovių pelnas išliko daug mažesnis už tikslinį pelną per visus laikotarpio po TL ketvirčius. 2019 m. II ketv., kai išsprendė klausimas dėl su vežimu susijusio neapibrėžtumo, atrinktų Sąjungos gamintojų pelnas virto 5 % nuostoliu.
- (333) Indonezijos Vyriausybė tvirtino, kad 2019 m. II ketv. užregistruotą neigiamą pelningumą lėmė per tą ketvirtį įmonėje „Saipol“ įvykę nenumatyti įvykiai. Nors šiam Sąjungos gamintojui iš tiesų laikotarpiu po TL išliko nenumatyta aplinkybė, dėl jos poveikis padarytas 2019 m. I ketv., o ne 2019 m. II ketv. Todėl daroma išvada, kad pelningumas sumažėjo dėl didelio kiekio subsidijuojamo importo į Sąjungos rinką labai mažomis kainomis.
- (334) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ pateikė pastabų, kad, jo nuomone, nekonfidencialių klausimynų apie laikotarpį po TL santraukų nepakako, kad suinteresuotosios šalys galėtų atsakyti į Komisijos išvadas.
- (335) Tačiau prie visų klausimyno atsakymų buvo pridėtos prasmingos nekonfidencialios versijos. Tais atvejais, kai duomenų nebuvo galima apibendrinti bendrovės lygmeniu, Komisija duomenis susumavo ir paskelbė galutinio faktų atskleidimo dokumente, taip pat šio reglamento 2 ir 3 lentelėse.
- (336) Siekdama užtikrinti dar didesnę skaidrumą, Komisija surinko atitinkamą nekonfidencialią informaciją, iš kurios matyti, kad dėl 2018–2019 m. žiemą nusekusio Reino vandens lygio RME kainos pasiekė rekordinį lygį, ir pridėjo šią informaciją prie nekonfidencialios bylos medžiagos.
- (337) Indonezijos Vyriausybė sureagavo į šią informaciją ir nurodė, kad išskirtinį pelną 2018–2019 m. žiemą lėmė ir dėl RME fizinių savybių Sąjungos rinkoje padidėjusi RME paklausa, ir laikotarpiu po TL sumažėjusios Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos.
- (338) Ji taip pat nurodė, kad vieneto pardavimo kainos išliko stabilios ir laikotarpiu po TL net sumažėjo ir kad iš to matyti, jog kainos padidėjimas nebuvo išskirtinis.
- (339) Indonezijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad žaliavų tiekimo problemos, kurių kilo 2018–2019 m. žiemą, 2019 m. II ketv. galėjo padaryti poveikį ES pramonės pelningumo rodikliams.
- (340) Indonezijos Vyriausybės argumentai buvo atmesti, nes jie pagrįsti spėjimais ir nėra susiję su straipsniu, kurį Komisija įtraukė į nekonfidencialią bylos medžiagą siekdama padėti šalims suprasti konkrečią padėtį, susiklosčiusią 2018–2019 m. žiemą.
- (341) Todėl Komisija padarė išvadą, kad laikotarpiu po TL Sąjungos pramonės ekonominė padėtis toliau blogėjo.

5. ŽALOS GRĖSMĖ

5.1. Aptariamų subsidijų pobūdis

- (342) Po laikinųjų priemonių nustatymo eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ pateikė pastabą, kad Komisija nenustatė sąsajos tarp nustatytų subsidijų, priverstinio kainų mažinimo ir kainų smukdymo.

⁽⁴⁰⁾ Pavyzdžiui, žr. 2018 m. lapkričio 14 d. spaudoje skelbtą straipsnį apie AGQM. <https://www.agqm-biodiesel.de/en/news/news/price-european-rme-hits-all-time-high-due-low-rhine-levels> (paskutinį kartą jungtasi 2019 m. spalio 22 d.).

- (343) Komisija su tuo nesutiko. Esama akivaizdžios sąsajos tarp NAA pasiūlos už mažą kainą ir per tiriamąjį laikotarpį nustatyto priverstinio kainų mažinimo, nes Sąjungos pramonės bendrovės, turėdamos pirkti NAA pasaulio rinkoje, moka už savo žaliavas daug daugiau, todėl negali taikyti tokių kainų, už kokias parduodamas subsidijuojamas Indonezijos biodyzelinas. Jeigu ši programa bus tęsiama ir bus vykdomos kitos dvi per šį tyrimą nustatytos subsidijų programos, biodyzelinas iš Indonezijos bus toliau eksportuojamas Sąjungos pramonei poveikį darančiomis kainomis.
- (344) Pateikdamas pastabų dėl laikinojo reglamento 350 konstatuojamosios dalies „Wilmar“ pakartotojo, kad PME importas į Sąjungą yra natūraliai apribotas, todėl Komisija negali teigti, kad importas didės.
- (345) Kadangi „Wilmar“ nepaaiškino, koks yra tas „natūralus apribojimas“, jo teiginio nebuvo galima patikrinti ir jis buvo atmestas. Komisijos nuomone, kliūčių importuoti biodyzeliną iš Indonezijos į ES nėra (išskyrus rinkos paklausą, kurią lemia sąžiningos konkurencijos taisyklės).
- (346) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ vėl pakartotojo savo teiginius, kurie buvo pateikti per pirminį etapą dėl ryšio tarp nustatytų subsidijų ir žalos grėsmės. Tačiau naujų argumentų pateikta nebuvo, tad tvirtinimai buvo vėl atmesti.
- (347) „Wilmar“ taip pat pažymėjo, kad didžiausias Sąjungos PME gamintojas „Masol“ yra susijęs su Indonezijos biodyzelino gamintoju „Musim Mas Group“, ir iškėlė klausimą, už kokią kainą „Masol“ galėtų pirkti alyvpalmių aliejų iš Indonezijos.
- (348) Komisija nevertino pavienių bendrovių Sąjungoje arba kitur vykdomų konfidencialių verslo operacijų. Tačiau Komisija nustatė, kad „Masol“ perka alyvpalmių aliejų įprastomis rinkos sąlygomis. Todėl „Musim Mas Group“ ir „Masol“ santykiai įtakos žalos analizei neturėjo.
- (349) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė dar kartą nurodė, kad OPPF nėra subsidijavimo programa ir kad eksporto rinkliava už NAA sumažinta iki nulinio tarifo.
- (350) Komisija atkreipė dėmesį į išvadas, padarytas 3 skirsnyje dėl subsidijavimo, kurios akivaizdžiai patvirtina priešingą dalyką.
- (351) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 349–350 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2. Spartus subsidijuojamo importo didėjimo tempas

- (352) Po laikinųjų priemonių nustatymo Indonezijos Vyriausybė pažymėjo, kad Komisija turėtų įvertinti biodyzelino importo iš Indonezijos raidą laikotarpiu po TL.
- (353) Komisija išanalizavo importą iš Indonezijos laikotarpiu nuo tiriamojo laikotarpio pabaigos iki 2019 m. birželio mėn. pabaigos (nuo 2018 m. IV ketv. iki 2019 m. II ketv.).

4 lentelė

Importo iš Indonezijos apimtys per TL ir po TL

	TL	2018 m. IV ketv.	2019 m. I ketv.	2019 m. II ketv.
Visas biodyzelino importas iš Indonezijos (metrinėmis tonomis)	516 068	139 091	234 677	207 310

Šaltinis: duomenų bazė „Surveillance II“.

- (354) Komisija pažymėjo, kad tiriamasis laikotarpis apima keturis ketvirčius nuo 2017 m. IV ketv. iki 2018 m. III ketv., tačiau reikšmingas importas buvo tik paskutiniuosius du ketvirčius. Visų keturių tiriamojo laikotarpio ketvirčių rodikliai pateikiami lentelėje, kaip pavyzdys.

5 lentelė

Importo iš Indonezijos apimtis tiriamuoju laikotarpiu

	2017 m. IV ketv.	2018 m. I ketv.	2018 m. II ketv.	2018 m. III ketv.
Visas biodyzelino importas iš Indonezijos (metrinėmis tonomis)	0	25 275	227 114	263 678

Šaltinis: duomenų bazė „Surveillance II“.

- (355) Iš duomenų matyti, kad, pasibaigus tiriamajam laikotarpiui, importas iš Indonezijos tikrai vykdytas toliau ir dideliais kiekiais. Tačiau didžiausio per 2018 m. trečiąjį ketvirtį importuoto 263 678 MT kiekio negalima lyginti su 2019 m. III ketv., nes šį ketvirtį importą veikė nustatyti laikinieji muitai. Pirmųjų trijų ketvirčių po tiriamojo laikotarpio taip pat negalima tiesiogiai lyginti su paskutiniais trimis tiriamojo laikotarpio ketvirčiais dėl sezoninių skirtumų, tad laikotarpio po TL duomenys tiksliai neparodo, ar ateityje reikėtų tikėtis daug didesnio importo.
- (356) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė pažymėjo, kad, lyginant 2019 m. II ketv. ir 2018 m. II ketv., matyti, kad importas iš Indonezijos sumažėjo 9 %, todėl nenumatoma, kad importas būtų daug didesnis.
- (357) Komisija atmetė šį tvirtinimą, nes 9 % skirtumas prilygsta 20 000 MT arba vienai biodyzelino partijai. Todėl skirtumą tarp dviejų ketvirčių galima paaiškinti tuo, kad ketvirčių rodikliai tesiskiria viena partija. Vieno ketvirčio duomenys neprieštarauja Komisijos išvadai, kad duomenys apie tai, ar ateityje reikėtų tikėtis daug didesnio importo, nėra galutiniai.
- (358) Indonezijos Vyriausybė ir eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ taip pat paprašė Komisijos apsvarstyti išvadą dėl „didelės“ importo apimties atsižvelgiant į Argentinos importuojamą biodyzelino kiekį, nes didžiąją dalį importo padidėjimo apskritai lėmė importas iš Argentinos. Komisija jau nagrinėjo importo iš Argentinos poveikį laikinojo reglamento 368–370 konstatuojamosiose dalyse. Nei Indonezijos Vyriausybė, nei „Wilmar“ jų neginčijo. Importo iš Argentinos poveikis analizuotas vertinant priežastinį ryšį ir abejonių dėl to, kad importas iš Indonezijos labai padidėjo, nekilo.
- (359) Eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ paprašė Komisijos apsvarstyti išvadą dėl „didelės“ importo apimties atsižvelgiant į importą iš Indonezijos iki nagrinėjamojo laikotarpio. Komisija savo praktikoje paprastai analizės neišplečia ir neanalizuoja už nagrinėjamąjį laikotarpį ilgesnio laiko tarpo, todėl šis argumentas buvo atmestas. Bet kuriuo atveju, kaip pažymėta pirmiau, matyti, kad importas iš Indonezijos pasiekė panašų lygį, koks jau buvo nustatytas atliekant 2013 m. antidempingo tyrimą.
- (360) Ir „Wilmar“, ir Indonezijos Vyriausybė atkreipė dėmesį į AIED II direktyvos nuostatas, pagal kurias ateityje bus ribojamas didelę netiesioginio žemės naudojimo keitimo riziką keliančio PME importas į ES. Komisija pažymėjo, kad šis apribojimas įsigalios nuo 2023 m. pabaigos ⁽⁴¹⁾. Kadangi šios direktyvos poveikio negalima prognozuoti ir kadangi pagal šią direktyvą PME vis tiek bus galima importuoti laikantis direktyvoje nustatytų sąlygų, šis argumentas taip pat buvo atmestas, nes analizei, kokią žalos grėsmę Indonezijos importas kels Sąjungos pramonei artimiausioje ateityje, jis neturi reikšmės.
- (361) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ pakartojė savo pirmiau išdėstytas pastabas dėl importo iš Indonezijos padidėjimo tikimybės ir vėl paprašė Komisijos į nagrinėjamąjį laikotarpį įtraukti laikotarpį iki 2013 m.
- (362) Komisija atmetė šias pastabas, ypač pašymą dirbtinai išplėsti nagrinėjamąjį laikotarpį ir atsižvelgti į laikotarpius iki antidempingo muitų nustatymo, nes tai neatitinka Komisijos praktikos. Taigi, Komisijos nuomone, šiuo atveju tikslinga nagrinėti nagrinėjamąjį laikotarpį ir pokyčius laikotarpiu po TL.

⁽⁴¹⁾ Direktyvos (ES) 2018/2001 26 straipsnio 2 dalis.

- (363) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė pažymėjo, kad kai kurios šalys riboja iš alyvpalmių aliejaus pagamintų biodegalų patekimą į rinką, ir konkrečiai paminėjo Norvegiją ir Prancūziją.
- (364) Komisija pažymi, kad Norvegija nėra Europos Sąjungos narė, todėl jos teisės aktai neturi įtakos ES biodyzelino rinkai. Vis dėlto Komisija pažymėjo, kad Norvegijos Vyriausybė, regis, nustatė panašius tvarumo kriterijus (dėl didelės netiesioginio žemės naudojimo keitimo rizikos), kaip ir galiojantys ES ⁽⁴²⁾. Komisija nenustatė ryšio tarp Norvegijoje galiojančių teisės aktų ir eksporto iš Indonezijos į ES.
- (365) Indonezijos Vyriausybė taip pat konkrečiai paminėjo Prancūzijoje priimtą reglamentą, „pagal kurį nuo 2019 m. gruodžio 31 d. alyvpalmių aliejų bus draudžiama pilti į biodegalus“ ⁽⁴³⁾.
- (366) Iš šio teisės akto analizės matyti, kad Prancūzijos Vyriausybė nuo 2020 m. sausio 1 d. alyvpalmių aliejui nebetaikys mokesčių išimčių, todėl Prancūzijoje alyvpalmių aliejus nebebus laikomas biodegalais, nebent jis bus gautas iš mažą netiesioginio žemės naudojimo keitimo riziką keliančios plantacijos ⁽⁴⁴⁾.
- (367) Komisija pažymėjo, kad šis teisės aktas įsigalios tik 2020 m. Nuo tada pagal AIED II direktyvą prasidės laikotarpis, kai didelę netiesioginio žemės naudojimo keitimo riziką keliančių biodyzelino žaliavų, tokių kaip PME, importas negalės viršyti 2019 m. lygio.
- (368) Komisija taip pat pažymėjo, kad šis teisės aktas įsigalioja tik 2020 m. sausio 1 d. ir tik Prancūzijoje, todėl jis neturi įtakos 2019 m. Sąjungoje suvartojamam PME kiekiui, juolab kad pagal 2019 m. lygį bus nustatyta didžiausia 2020 m. taikytina riba, tad Prancūzijos teisės aktas nedarys jokio poveikio į visą ES importuojamam PME kiekiui, kuris ateinančiais metais bus įskaičiuojamas į biokuro įmaišymo įpareigojimą.
- (369) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 351–352 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.3. Pajėgumai, kuriais pakankamai laisvai disponuojama, ir trečiųjų šalių absorbuojamų pajėgumai

- (370) Po laikinųjų priemonių nustatymo Indonezijos Vyriausybė pateikė pastabą, kad Komisija nepateikė jokių konkrečių duomenų, kuriais būtų įrodytas galimas Jungtinių Amerikos Valstijų (JAV) pajėgumas absorbuoti papildomą eksportą iš Indonezijos (tai aptarta laikinojo reglamento 355 ir 356 konstatuojamosiose dalyse).
- (371) Atsižvelgdama į daugybę JAV galiojančių priemonių, Komisija laikėsi nuomonės, jog nėra tikėtina, kad artimiausioje ateityje JAV absorbuos eksportą iš Indonezijos.
- (372) Komisija taip pat pažymėjo, kad naujausioje Džakartoje parengtoje JAV GAIN ataskaitoje ⁽⁴⁵⁾ analizuojama Indonezijos eksporto statistika ir paaiškinta, kad biodyzelino eksportas į JAV nutrūko 2016 m. lapkričio mėn. ir nuo tada neatnaujintas.
- (373) Pildydama pateiktą klausimyną apie laikotarpį po TL, EBB pažymėjo numatanti, kad, remiantis JAV GAIN Džakartos ataskaita, Indonezijos pajėgumai iki 2021 m. padidės nuo 11,5 mlrd. iki 13 mlrd. litrų.
- (374) Indonezijos Vyriausybė tada taip pat pažymėjo, kad Indonezija pereina nuo B20 įmaišymo įpareigojimo prie B30 įmaišymo įpareigojimo, t. y. išipareigoja į mineralinį dyzeliną įmaišyti ne 20 %, bet 30 % biodyzelino ir kad tai padidins paklausą vidaus rinkoje. Tą patį pažymėjo ir eksportuojantis gamintojas „Wilmar“.
- (375) Pastabose dėl EBB pateiktų duomenų apie laikotarpį po TL, Indonezijos Vyriausybė pažymėjo, kad įgyvendinant B30 įmaišymo įpareigojimą bus absorbuoti visi Indonezijos biodyzelino gamybos pajėgumai.

⁽⁴²⁾ Pavyzdžiui, žr. <https://www.regnskog.no/en/news/palmoil-in-biodiesel-sees-massive-drop-in-norway> (paskutinį kartą jungtasi 2019 m. spalio 21 d.).

⁽⁴³⁾ <https://www.ofimagazine.com/news/france-bans-palm-oil-from-biofuels> (paskutinį kartą jungtasi 2019 m. spalio 21 d.).

⁽⁴⁴⁾ <https://www.reuters.com/article/us-total-biofuels-palmoil/french-court-rules-against-tax-breaks-for-palm-oil-biofuel-idUSKBN1WQ0ZG> (paskutinį kartą jungtasi 2019 m. spalio 21 d.).

⁽⁴⁵⁾ JAV GAIN metinė biodegalų ataskaita, Džakarta, Indonezija, 2019 m. rugsėjo 8 d.

- (376) Komisija susipažino su plačiais Indonezijos Vyriausybės užmojais padidinti įpareigojimą nuo B20 įmaišymo iki B30 įmaišymo, tačiau kartu atkreipia dėmesį į 2019 m. balandžio 29 d. EBB pastabas, iš kurių matyti, kad Indonezijos veiklos vykdytojams įgyvendinant B20 įmaišymo įpareigojimą kyla sunkumų, susijusių su biodyzelino platinimo, saugojimo ir degalų mišinio gamybos infrastruktūra, ir kad įpareigojimo padidinimo tikslas yra sumažinti mineralinio dyzelino importą, o ne sumažinti biodyzelino eksportą į kitas rinkas, tokias kaip ES.
- (377) Komisija taip pat atkreipė dėmesį į EBB 2019 m. rugsėjo 6 d. pateiktas pastabas atsakant į B sąrašo klausimus apie laikotarpį po TL, kad, nors degalų mišinio gamybos vietų skaičius mažinamas, o jų dydis didinamas, B30 įmaišymo įpareigojimo įgyvendinimas greičiausiai užtruks. Kai kurių sektorių (pavyzdžiui, kasybos) yra prašoma atidėti B30 įmaišymo įpareigojimo įgyvendinimą, nes tam, kad transporto priemonėse būtų galima naudoti B30 degalus, jas gali tekti tam techniškai pritaikyti, o ne viešųjų paslaugų įsipareigojimo sektoriuje mašinoms, kurioms taikomas ASTM standartas, gali nutrūkti garantija, jei bus naudojami B30 degalai.
- (378) Todėl Komisija nemano, kad dėl perėjimo nuo įpareigojimo įmaišyti B20 prie įpareigojimo įmaišyti B30 biodyzelino eksportas iš Indonezijos į ES artimiausiu metu bus reikšmingai apribotas, ypač turint galvoje tai, kad Indonezijos biodyzelino pramonė turi daug nepanaudotų pajėgumų – JAV GAIN ataskaitoje įvertinta, kad 2019 m. tokie pajėgumai sudaro 30 %.
- (379) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė pateikė pastabą, kad Komisija ne iki galo išnagrinėjo jos argumentą, kad B30 įmaišymo įpareigojimo įgyvendinimas yra Indonezijos Vyriausybės įsipareigojimas ir kad jo visapusiškas bandomasis vykdymas pradedamas 2019 m. lapkričio mėn. Indonezijos Vyriausybė taip pat tvirtina, kad Komisija tiesiog pakartojo EBB argumentus.
- (380) Eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ taip pat paprašė Komisijos dar kartą įvertinti B30 įmaišymo įpareigojimo poveikį būsimiems Indonezijos biodyzelino pramonės nepanaudotiems pajėgumams.
- (381) Komisija susipažino su papildomomis Indonezijos Vyriausybės ir „Wilmar“ pastabomis ir deramai išnagrinėjo klausimą dėl B30 įmaišymo įpareigojimo.
- (382) Tačiau naujausioje Džakartoje parengtoje JAV GAIN ataskaitoje patvirtinamos EBB abejonės dėl to, ar B30 įmaišymo įpareigojimą galima įgyvendinti per Indonezijos Vyriausybės nurodytą laikotarpį. GAIN ataskaitoje pažymėta, kad B20 įmaišymo įpareigojimas, kurio buvo privaloma laikytis dar 2016 m., pirmą kartą bus įvykdytas 2019 m., t. y. praėjus trejiems metams nuo nustatyto termino.
- (383) Kadangi degalų mišinio gamybos tempas kasmet vidutiniškai padidėja 2,5⁽⁴⁶⁾–3,2⁽⁴⁷⁾ procentinio punkto, užmojis šį tempą per vienus metus padidinti nuo 19,9 iki 30 % atrodo labai didelis.
- (384) Todėl Komisija padarė išvadą, jog yra mažai tikėtina, kad artimiausioje ateityje B30 įmaišymo įpareigojimas bus įvykdytas ir kad tai artimiausioje ateityje reikšmingai paveiks Indonezijos nepanaudotus pajėgumus.
- (385) Laikinojo reglamento 357 konstatuojamojoje dalyje Komisija įvertino, kad, turint galvoje nepriimtinais didelius importo į JAV muitus, kitų svarbių rinkų, į kurias Indonezijos gamintojai galėtų skverbtis, nėra.
- (386) Atsakydamas „Wilmar“ pažymėjo eksportą į Kiniją ir nurodė kad, jo nuomone, ateityje Kinija galės absorbuoti PME eksportą iš Indonezijos.
- (387) Komisija pažymėjo, kad Kinijoje nenustatytas biokuro įmaišymo įpareigojimas, todėl pardavimas nėra ilgalaikis. Pildydama klausimyną apie laikotarpį po TL, EBB pateikė duomenis, iš kurių matyti, kad Kinija importuoja PME tik kartais – tada, kada jis yra pigesnis už mineralinį dyzeliną. To negalima laikyti perspektyvia ilgalaikė alternatyva Indonezijos eksportui, turint galvoje dėl biokuro įmaišymo įpareigojimo stabiliai augančią biodyzelino paklausą Sąjungos rinkoje.

⁽⁴⁶⁾ 2011–2019 m. vidurkis.

⁽⁴⁷⁾ 2016–2019 m. vidurkis.

- (388) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ tai pakartojo dėl PME ir alyvpalmių aliejaus eksporto iš Indonezijos į Kiniją ir pažymėjo, kad Kinija yra „patvirtinta ir stabili Indonezijos biodyzelino eksporto rinka“.
- (389) Tačiau „Wilmar“ pažymėjo, kad Kinija importuoja alyvpalmių aliejaus biodyzeliną „dėl mažos kainos“. Pirminiu etapu Komisija padarė išvadą, kad importas iš Indonezijos į Kiniją vyksta tik tada, kai PME yra pigesnis už mineralinį dyzeliną, todėl eksportas į Kiniją priklauso nuo subsidijavimo, o kad jis vykdomas jau nustatyta.
- (390) Kadangi Kinijoje nėra jokių galiojančių įpareigojimų biodyzeliną maišyti su mineraliniu dyzelinu, Komisija neturėjo įrodymų, patvirtinančių „Wilmar“ teiginį, kad Kinija yra užtikrinta ir stabili Indonezijos biodyzelino eksporto rinka.
- (391) Laikotarpiu po TL Kinijai teko tik apie 27 % Indonezijos eksporto, o Sąjungai – apie 71 %. Taigi, nepaisant to, kad Indonezijos biodyzelinas kartais yra parduodamas Kinijai, Indonezijos gamintojams Sąjunga tebėra svarbiausia eksporto rinka.
- (392) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė taip pat pažymėjo, kad Kinija importuoja iš Indonezijos didelius kiekius alyvpalmių aliejaus ir kad numatoma, jog alyvpalmių aliejaus importas didės, todėl Indonezijoje mažės alyvpalmių aliejaus, kurį galima perdirbti į biodyzeliną, pasiūla.
- (393) Komisija pažymėjo, kad dėl tos priežasties Indonezijos Vyriausybė tikisi, jog padidėjusią alyvpalmių aliejaus paklausą Kinijoje bus galima patenkinti alyvpalmių aliejų ne parduodant biodyzelinui gaminti, bet eksportuojant. Įrodymų, kad dėl alyvpalmių aliejaus eksporto Indonezijos biodyzelino gamintojai pajus alyvpalmių aliejaus pasiūlos trūkumą, nebuvo pateikta. Komisijos nuomone, reaguodama į didesnę alyvpalmių aliejaus paklausą, Indonezija padidins pasiūlą užuot esamą produktų pasiūlą nukreipusi kitur, ne į pramonės veiklą, tokią kaip biodyzelino gamyba.
- (394) Komisija taip pat analizavo alyvpalmių aliejaus eksportą į Kiniją, remdamasi 2019 m. Džakartoje parengtomis JAV GAIN ataskaitomis. Paaiškėjo, kad eksportas į Kiniją padidėjo, tačiau jis keičia eksportą į Indiją, kur alyvpalmių aliejui taikomi dideli importo muitai.
- (395) Todėl Komisija padarė išvadą, kad ilgalaikio iš Indonezijos į Kiniją eksportuojamo biodyzelino paklausos padidėjimo įrodymų nėra, taip pat nėra įrodymų, kad dėl Kinijoje padidėjusios alyvpalmių aliejaus paklausos pritrūks alyvpalmių aliejaus pasiūlos biodyzelinui, kuris yra eksportuojamas į Europos Sąjungą, gaminti.
- (396) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 353–357 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.4. Subsidijuojamo importo kainos lygis

- (397) Po laikinųjų priemonių nustatymo „Wilmar“ nurodė, kad išvada dėl priverstinio kainų mažinimo negalima grįsti išvados dėl žalos grėsmės, nes priverstinis kainų mažinimas skiriasi nuo kainų smukdymo ir negalėjimo jų didinti.
- (398) Komisija su tuo nesutiko. Išvados dėl didelio priverstinio kainų mažinimo padarytos atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos pramonės padėtis yra itin trapi, nors stebimas priverstinis kainų mažinimas materialinės žalos dar nepadarė. Jeigu kainos bus toliau priverstinai mažinamos, kyla grėsmė, kad Sąjungos pramonei bus padaryta materialinė žala.
- (399) Bet kuriuo atveju, laikinojo reglamento 328 konstatuojamojoje dalyje Komisija taip pat nustatė, kad kainos yra smukdomos, ir padarė išvadą, kad dėl subsidijuojamo importo iš Indonezijos spaudimo kainoms Sąjungos pramonė negalėjo pasinaudoti tiriamuoju laikotarpiu sumažėjusiomis išlaidomis, nes šį išlaidų sumažėjimo poveikį turėjo išnaudoti tam, kad galėtų sumažinti kainas vartotojams ir neprarastų dar didesnės rinkos dalies.
- (400) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad biodyzelino eksportas iš Indonezijos į Kiniją 2018 m. ir 2019 m. pirmąjį pusmetį vykdytas už tą pačią kainą už metrinę toną, kaip eksportas į ES.
- (401) Iš to matyti ir tai, kad Sąjungos pramonės padėtis yra sunki, ir tai, kokią grėsmę kelia aptariamasis importas.

- (402) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ vėl nurodė, kad išvada dėl priverstinio kainų mažinimo negalima grįsti išvados dėl žalos grėsmės. Komisija dar kartą atsakė, kad nustatytas priverstinis kainų mažinimas kelia grėsmę, kad Sąjungos pramonė patirs didelę materialinę žalą.
- (403) Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą ir paliko galioti laikinojo reglamento 358 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

5.5. Atsargų lygis

- (404) Kadangi kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 359 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas dėl žalos.

5.6. Išvada

- (405) Todėl Komisija padarė išvadą, kad tiriamuoju laikotarpiu importas iš Indonezijos kėlė materialinės žalos Sąjungos pramonei grėsmę, ir patvirtino savo išvadas dėl materialinės žalos grėsmės, išdėstytas laikinojo reglamento 360 konstatuojamojoje dalyje.

6. PRIEŽASTINIS RYŠYS

6.1. Subsidijuojamo importo iš Indonezijos poveikis

- (406) Laikinajame reglamente Komisija padarė pirminę išvadą, kad dėl subsidijuojamo importo iš Indonezijos Sąjungos pramonei kyla materialinės žalos grėsmė.
- (407) Komisija padarė išvadą, kad dėl importo didėjimo tiriamuoju laikotarpiu ir dėl subsidijuojamo importo priverstinai mažinamų ir smukdomų Sąjungos pramonės kainų Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį, nors gamyba ir pajėgumai augo, todėl Sąjungos pramonė negalėjo išnaudoti kitais atžvilgiais palankios padėties rinkoje.
- (408) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė ir „Wilmar“ pažymėjo, kad Sąjungos pramonės gamyba ir pajėgumai nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo, padidėjo ir pardavimo apimtis absoliučiais skaičiais. Jie taip pat pažymėjo, kad importui iš Indonezijos augant, Sąjungos pramonės pelningumas padidėjo.
- (409) Komisija nesutiko su tomis pastabomis, ypač dėl Sąjungos pramonės pelno rodiklių – per visą nagrinėjamąjį laikotarpį pelnas išliko –1–1 % intervale. Todėl nagrinėjamoju laikotarpiu užfiksuotas pelningumo pokytis yra nereikšmingas.
- (410) Dėl Sąjungos pramonės gamybos ir pajėgumų pažymėtina, kad, nors gamyba ir pajėgumai nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo absoliučiais skaičiais, Sąjungos pramonė negalėjo visapusiškai pasinaudoti padidėjusiu suvartojimu, nes dalį rinkos iš Sąjungos pramonės perėmė importas iš Indonezijos.
- (411) Indonezijos eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ pažymėjo, kad laikinojo reglamento 346 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė pirminę išvadą, kad materialinė žala galutinai nepatvirtinta. „Wilmar“ tada nurodė, kad tai prieštarauja laikinojo reglamento 363 konstatuojamajai daliai, kurioje Komisija padarė išvadą, kad subsidijuojamas importas iš Indonezijos daro neigiamą poveikį Sąjungos pramonei.
- (412) Komisijos nuomone, analizuojant žalos grėsmę, teiginys, kad Sąjungos pramonei materialinė žala nėra daroma, neprieštarauja teiginiui, kad Sąjungos pramonei vis tiek yra daromas akivaizdus neigiamas poveikis.
- (413) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ vėl pažymėjo 408 ir 411 konstatuojamosiose dalyse aptartus klausimus, o Komisija išdėstytus argumentus vėl atmetė.
- (414) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė taip pat pateikė pastabų šiuo klausimu. Indonezijos Vyriausybė vėl nurodė nemananti, kad tarp importo iš Indonezijos ir Sąjungos pramonės veiklos rezultatų esama priežastinio ryšio. Komisija atkreipė dėmesį į Indonezijos Vyriausybės pakartotą nuomonę, tačiau vis tiek mano, kad iš ankstesnės analizės matyti, jog nesiėmus jokių priemonių importas iš Indonezijos kels žalą Sąjungos pramonei grėsmę.

- (415) Kadangi kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 365 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

6.2. Kiti žinomi veiksniai

6.2.1. Importas iš Argentinos

- (416) Po pirminio faktų atskleidimo ir Indonezijos Vyriausybė, ir „Wilmar“ pateikė pastabų dėl subsidijuojamo biodyzelino importo iš Argentinos poveikio Sąjungos pramonei. Pateiktose pastabose dėstomas požiūris, kad žalos grėsmę Sąjungos pramonei kelia tik importas iš Argentinos.
- (417) Kaip Komisija jau pažymėjo laikinojo reglamento 368–370 konstatuojamosiose dalyse, šis importas tiriamuoju laikotarpiu iš dalies kėlė žalos grėsmę Sąjungos pramonei ir būtent dėl to Komisija 2019 m. vasario mėn. tam importui nustatė priemones ir priėmė išpareigojimus dėl kainų.
- (418) Tačiau tai, kad importas iš Argentinos nagrinėjamoju laikotarpiu kėlė žalos grėsmę, nereiškia, kad importas iš Indonezijos žalos grėsmės nekėlė, ypač po to, kai įsigaliojo importui iš Argentinos skirtos priemonės. Iš tiesų, nagrinėjant artimiausiu laikotarpiu galinčią kilti materialinės žalos grėsmę, biodyzelino importo iš Argentinos nebegalima laikyti viena iš grėsmių Sąjungos pramonei, nes jam jau taikomos priemonės.
- (419) Todėl, analizuodama materialinės žalos grėsmę, Komisija atskyrė ir atskirai apibrėžė poveikį, kurį Sąjungos pramonei gali daryti importas iš Argentinos, nuo importo iš Indonezijos poveikio ⁽⁴⁸⁾.
- (420) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ pakartojo savo pastabas, pateiktas pirminiu etapu dėl importo iš Argentinos, ir pavadino Komisijos atsakymą skubotu. Komisija nesutiko ir pažymėjo, kad importo iš Argentinos poveikis yra išnagrinėtas laikinojo reglamento 6.2.1 skirsnyje.

6.2.2. Importas iš kitų trečiųjų šalių

- (421) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad ateityje bet kuriomis aplinkybėmis nagrinėjant, kas daro žalą Sąjungos pramonei, svarbus veiksnys gali būti importas iš Kinijos, ir pažymėjo, kad importas iš Kinijos nuo 2017 m. iki tiriamojo laikotarpio padidėjo 25 %, o nuo 2016 m. iki tiriamojo laikotarpio importo iš Kinijos kaina buvo mažesnė už Sąjungos pramonės kainas.
- (422) Indonezijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad, net jei importo iš Kinijos kainos yra didesnės už importo iš Indonezijos kainas, tai nereiškia, kad importo iš Kinijos kainos negali daryti neigiamo poveikio Sąjungos pramonei.
- (423) Ji taip pat nurodė, kad Kinijos biodyzelinui gaminti naudojamos kitokios žaliavos (panaudotas maistinis aliejus) negu Indonezijos biodyzelinui. Biodyzelino gamyba iš panaudoto maistinio aliejaus labai padeda sumažinti išmetą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, jam taikoma AIED direktyva nustatyta dvigubo skaičiavimo tvarka. Todėl atrodo, kad tai yra pageidautina importo į ES galimybė.
- (424) Komisija pažymėjo žinanti apie tiriamuoju laikotarpiu vykdytą importą iš Kinijos, laikinojo reglamento 372 konstatuojamojoje dalyje išnagrinėjo to importo apimtį ir kainas ir pažymėjo, kad importo iš Kinijos apimtis yra mažesnė už importo iš Indonezijos apimtį, o kaina – didesnė.
- (425) Komisija pažymėjo, kad Sąjungos kaina apskaičiuota pagal įvairių rūšių biodyzelino, kuriuo prekiaujama Sąjungoje, kainas, įskaitant pardavimą su dvigubo skaičiavimo priedu ir be jo. Vienai iš Kinijos importuojamo biodyzelino rūšių (biodyzelino, pagaminto iš panaudoto maistinio aliejaus) iš tiesų taikomas dvigubo skaičiavimo priedas.

⁽⁴⁸⁾ Žr. 2018 m. sausio 22 d. Kolegijos ataskaitos *United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Certain Coated Paper from Indonesia*, WT/DS491/AB, 7.204–7.212 punktus.

- (426) Tačiau, kalbant apie apimtį, importas iš Kinijos yra mažesnis už importą iš Indonezijos (jam tenka 1,7 % rinkos dalis, Indonezijai –3,3 %) ir Kinijos importui, kitaip negu importui iš Indonezijos, taip pat taikomas 6,5 % konvencinis muitas.
- (427) Komisija negavo jokių įrodymų, kad toks importas daro arba gali daryti neigiamą poveikį Sąjungos pramonei, taip pat negavo jokių skundų dėl importo iš Kinijos padarytos žalos. Svarbu dar kartą pabrėžti, kad Kinijos biodyzelino kainos yra didesnės už Indonezijos biodyzelino kainas. Bet kuriuo atveju, net jeigu importas iš Kinijos neigiamai paveiktų Sąjungos pramonę, šis poveikis nebūtų toks didelis, kad susilpnintų nustatytą priežastinį ryšį tarp subsidijuojamo importo iš Indonezijos ir žalos grėsmės. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

6.2.3. Importas iš trečiųjų šalių po tiriamojo laikotarpio

- (428) Teikdamas informaciją po pirminio faktų atskleidimo, „Wilmar“ išanalizavo biodyzelino importą į ES iš trečiųjų šalių po tiriamojo laikotarpio ir pažymėjo, kad importas iš Kinijos padidėjo, o importas iš Malaizijos padidėjo labai daug, o jo kainos labai sparčiai mažėjo. „Wilmar“ taip pat pažymėjo, kad importo iš Kinijos ir Malaizijos kainos buvo mažesnės už Sąjungos pramonės pardavimo kainas.
- (429) „Wilmar“ požiūriu, dėl to importo laikinajame reglamente nustatytas priežastinis ryšys su žalos grėsme silpnėja ir nutrūksta.
- (430) Toliau pateikta informacija apie importą iš trečiųjų šalių 2018 m. spalio mėn. – 2019 m. birželio mėn. 9 mėnesių laikotarpiu rinkos dalies įvertis nustatytas pagal suvartojimą tiriamuoju laikotarpiu.

6 lentelė

Importas iš trečiųjų šalių 2018 m. spalio mėn. – 2019 m. birželio mėn.

	Importo apimtis (tonomis)	Įvertinta rinkos dalis (%)	Vidutinė kaina (EUR)
Argentina	667 678	5,7	673
Indonezija	581 086	5,0	655
Malaizija	405 482	3,5	727
Kinija	203 961	1,7	796

Šaltinis: duomenų bazė „Surveillance 2“.

- (431) Importui iš Argentinos paskutiniu laikotarpiu po TL taikytos kompensacinės priemonės. Nors importo iš Argentinos apimtis buvo kiek didesnė nei importo iš Indonezijos, nepaisant 6,5 % konvencinio muto Argentinos kainos taip pat buvo didesnės už Indonezijos kainas. Todėl negalima tvirtinti, kad tuo laikotarpiu kainas diktavo būtent tas importas. Be to, kaip minėta pirmiau, biodyzelino importo iš Argentinos nebegalima laikyti grėsme Sąjungos pramonei, nes jam jau taikomos priemonės.
- (432) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ vėl nurodė, kad Komisija turėtų atsižvelgti į Argentinos importą, nes Argentinos biodyzelino kaina laikotarpiu po TL buvo mažesnė už Sąjungos pramonės taikomą kainą.
- (433) Komisija pakartojo, kad importo iš Argentinos kaina nuo 2019 m. vasario mėn., kai įsigaliojo Argentinos importui taikomos priemonės, padidėjo, todėl lyginant kainas reikia atsižvelgti į tai, kad galioja išsipareigojimas dėl kainos.
- (434) Komisija pažymėjo, kad nuo tiriamojo laikotarpio iki laikotarpio po TL Kinijos kainos padidėjo. Nepaisant 6,5 % konvencinio muto laikotarpiu po TL jos irgi viršijo Sąjungos pramonės vidutinę kainą. Be to, po tiriamojo laikotarpio šio importo rinkos dalis stabilizavosi.

- (435) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ vėl atkreipė dėmesį į importą iš Kinijos ir atliko skaičiavimus palygindamas 2018 m. Kinijos biodyzelino iškrauto produkto kainą (826 EUR už MT) ir Sąjungos pramonės vidutinę pardavimo kainą, galiojusią per tiriamąjį laikotarpį (794 EUR už MT).
- (436) Kaip matyti iš atliktų skaičiavimų, Kinijos importo kaina buvo didesnė už vidutinę Sąjungos pramonės kainą ir kad būtent to reikia tikėtis, turint galvoje, kad Kinijos biodyzelinui būtų taikomas dvigubo skaičiavimo priedas, todėl Komisija pritarė, kad iš skaičiavimo matyti, jog Kinija nedaro jokio spaudimo kainoms.
- (437) Nors laikotarpiu po TL importo iš Malaizijos apimtis padidėjo, o kainos sumažėjo, apimtis tebebuvo mažesnė už importo iš Indonezijos apimtį, o kainos, nepaisant 6,5 % konvencinio muito, tebebuvo didesnės. Todėl tvirtinti, kad šiuo laikotarpiu kainas diktavo šis importas, irgi negalima.
- (438) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ vėl atkreipė dėmesį į importo iš Malaizijos kiekio padidėjimą ir kainos sumažėjimą. Komisija pakartojo, kad Malaizijos kainos yra didesnės už Indonezijos ir kad jai taikomas konvencinis muitas.
- (439) Nors iš importo statistikos matyti, kad laikotarpiu po TL daug biodyzelino importuota iš Malaizijos ir Kinijos, Komisija vis tiek laikėsi nuomonės, kad nei to importo apimtis, nei kaina nebuvo tokios, kad nustatytas priežastinis ryšys tarp materialinės žalos grėsmės ir importo iš Indonezijos susilpnėtų.
- (440) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad 6 lentelėje pateiktų importo kainų tiesiogiai lyginti negalima, nes iš Argentinos įvežamas biodyzelinas yra grynas SME, iš Indonezijos įvežamas grynas PME, o iš Kinijos įvežamas biodyzelinas yra pagamintas iš panaudoto maistinio aliejaus (UCOME).
- (441) Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad, norėdama apskaičiuoti priverstinį kainų mažinimą, Komisija pakoregavo biodyzelino FAME0 (Argentinos SME) kainą, kad galėtų ją palyginti su PME (Indonezijos biodyzelino) kaina.
- (442) Indonezijos Vyriausybė pateikė pagal tą pačią metodiką parengtus duomenis, iš kurių matyti, kad lyginama Argentinos importo kaina tiriamuoju laikotarpiu buvo mažesnė už Indonezijos importo kainą, o lyginama Kinijos importo kaina tiriamuoju laikotarpiu buvo lygi Indonezijos importo kainai.
- (443) Tačiau Indonezijos Vyriausybės skaičiavimuose koregavimo dydis išdidintas 30 % ir neatsižvelgta į konvencinį muitą, taikomą importui iš Argentinos ir Kinijos, bet netaikomą importui iš Indonezijos.
- (444) Koregavimą atlikus teisingai ir teisingai atsižvelgus į konvencinį muitą išryškėja visai kitokia padėtis. Lyginama Kinijos importo kaina labai viršija importo iš Indonezijos kainą, o kainos skirtumas tarp Argentinos importo ir Indonezijos importo labai sumažėja.
- (445) Laikinajame reglamente jau pripažinta, kad dėl importo iš Argentinos kai kurių Sąjungos pramonės žalos rodiklių raida buvo neigiama, įskaitant tai, kad vidutinė importo iš Argentinos kaina (net absoliučiaisiais skaičiais) tiriamuoju laikotarpiu buvo mažesnė už importo iš Indonezijos kainą.
- (446) Argentinos kainos po TL visapusiškai neatspindi to, kad joms taikytos priemonės, nes tas priemonės pradėta taikyti tik 2019 m. vasario mėn., t. y. laikotarpio po TL viduryje.
- (447) Todėl toks kainų palyginimas, kokį pateikė Indonezijos Vyriausybė, nesusilpnina priežastinio ryšio tarp importo iš Indonezijos ir materialinės žalos grėsmės. Tai, kad vidaus pramonė galėjo tapti labiau pažeidžiama, t. y. tai, kad ateityje žala joje gali būti labiau juntama, nėra pagrindas atmesti išvados dėl priežastinio ryšio tarp nagrinėjamo importo ir ateityje vidaus pramonei galinčios kilti žalos grėsmės ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁹⁾ Žr. 2018 m. sausio 22 d. Kolegijos ataskaitos *United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Certain Coated Paper from Indonesia*, WT/DS491/AB, 7.233 punktą.

6.2.4. Sąjungos pramonės eksportas

(448) Komisija negavo pastabų dėl Sąjungos pramonės eksporto.

6.2.5. Žaliavų kaina

- (449) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė pateikė pastabų dėl Sąjungos pramonės finansinės padėties ir susiejo ją su rapsų aliejaus kaina Sąjungoje. Indonezijos Vyriausybė pažymėjo, kad rapsų kainos visą nagrinėjamąjį laikotarpį buvo aukštos ir kad tai pagrindinė priežastis, dėl kurios Sąjungos pramonei tuo laikotarpiu nepavyko uždirbti didelio pelno.
- (450) Biodyzelino prekiautojas „Gunvor“ taip pat pažymėjo, kad rapsai yra brangi žaliava biodyzelinui gaminti ir kad greičiausiai dėl to susiklostė tokia Sąjungos pramonės finansinė padėtis.
- (451) Komisija pažymėjo, kad atrinkti Sąjungos biodyzelino gamintojai naudoja įvairias žaliavas⁽⁵⁰⁾ visos Sąjungos paklausai įvairiais sezonais patenkinti. Todėl Komisija nemano, kad rapsų kainos ir Sąjungos pramonės pelnas yra tiesiogiai susiję, nes rapsai tėra viena iš Sąjungos pramonėje naudojamų žaliavų, iš kurių gaminami Sąjungos rinkai tiekiami produktai.
- (452) Laikinojo reglamento 327 konstatuojamojoje dalyje dėstydamą savo pastabas Komisija pažymėjo, kad Sąjungos pramonės vieneto gamybos sąnaudų raida atitiko nagrinėjamojo laikotarpio kainų raidą.
- (453) Tačiau Komisija taip pat pažymėjo, kad 2018–2019 m. žiemą rapsų aliejaus biodyzelino (RME) kaina Sąjungoje staiga išaugo, nors paties rapsų aliejaus kaina buvo stabili. Todėl pastovaus ryšio tarp rapsų aliejaus kainos ir RME kainos Sąjungos rinkoje nėra.
- (454) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ užginčijo šį argumentą tvirtindama, kad tai nebuvo parodyta 2 lentelėje arba kitoje galutinio faktų atskleidimo dokumento vietoje. Ypač pažymėtina, kad RME pardavimo kainos padidėjimas turėjo padaryti poveikį Sąjungos pramonės vidutinei pardavimo kainai, nes RME esą yra Sąjungoje daugiausia gaminamas biodyzelinas, tačiau ta kaina buvo stabili.
- (455) Tačiau, kaip nurodyta laikinojo reglamento 296 konstatuojamojoje dalyje, FAME0 yra populiariausia biodyzelino, kurį parduoda atrinkti Sąjungos gamintojai, rūšis. Todėl vidutinės pardavimo kainas nulemia ne tik RME, bet ir FAME0, taip pat nemažas kiekis PME ir kiti atrinktų Sąjungos gamintojų parduodami degalų mišiniai. Iš tiesų, RME kainos padidėjimas yra visapusiškai atspindėtas pelningumo rodikliuose, ypač 2018 m. IV ketv. Jį tam tikra apimtimi taip pat atspindi vidutinė pardavimo kaina, kuri išliko stabili, nepaisant to, kad kainai spaudimą darė nemažos apimtys subsidijuojamas importas.
- (456) Po galutinio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė pakartojo savo argumentą, kad nagrinėjamoju laikotarpiu pelningumas nebuvo pakankamas dėl Sąjungoje buvusių didelių rapsų kainų. Komisija šį argumentą atmetė dėl 445 konstatuojamojoje dalyje išdėstytų priežasčių.
- (457) Taigi, Komisija padarė išvadą, kad dėl Sąjungos pramonėje naudojamų žaliavų kainų priežastinis ryšys nesilpnėja.

6.2.6. ES vidaus konkurencija ir atrinktų Sąjungos gamintojų veiklos rezultatų skirtumai

- (458) Po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ paprašė, kad Komisija atsižvelgtų į Sąjungos gamintojų vidaus konkurenciją. Tačiau šis tvirtinimas nebuvo pagrįstas. „Wilmar“ taip pat nurodė, kad konkretaus gamintojo veiklos rezultatai, kuriuos atspindi mikroekonominiai duomenys, gali pakeisti bendrus visų atrinktų bendrovių rezultatus.
- (459) Atrinktų bendrovių tipiškumas pagal Sąjungos gamybą yra paminėtas laikinojo reglamento 265 konstatuojamojoje dalyje, o pagal pardavimo apimtį jis beveik nepakitęs visą nagrinėjamąjį laikotarpį.
- (460) Todėl Komisija padarė išvadą, kad atrinkti Sąjungos gamintojai tipiskai atspindi visą Sąjungos pramonę, o jų mikroekonominiai duomenys tipiskai atspindi visos Sąjungos pramonės duomenis. Komisija taip pat pažymėjo, kad analizuojant Sąjungos pramonės padėtį visada nagrinėjama visa Sąjungos pramonė. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

⁽⁵⁰⁾ Komisija neturi tikslios informacijos apie tai, kaip konkrečiai pasiskirsto Sąjungos pramonėje naudojamos žaliavos.

6.3. Išvada dėl priežastinio ryšio

- (461) Komisija patvirtino laikinojo reglamento 377–380 konstatuojamosiose dalyse pateiktas išvadas dėl priežastinio ryšio.

7. SAJUNGOS INTERESAI

7.1. Sąjungos pramonės interesai

- (462) Kadangi pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 382–384 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

7.2. Nesusijusių importuotojų interesai

- (463) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė pažymėjo, kad priemonės labiausiai paveiks tuos importuotojus, kurie patys valdo biodyzelino mišinio gamybos įrenginius arba biodyzelino platinimo punktus.
- (464) Atsižvelgdama į (sudėjus kartu) nemažą biodyzelino importą iš Malaizijos, Kinijos ir Argentinos, kuriam netaikomos jokios priemonės arba kurio atžvilgiu galioja išpareigojimai dėl kainų, Komisija su tokia išvada nesutiko.
- (465) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 388 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

7.3. Naudotojų interesai

- (466) Po pirminio faktų atskleidimo Indonezijos Vyriausybė nurodė, kad importui iš Indonezijos nustačius priemones, Sąjungos pramonė Sąjungos rinkoje įgis monopolinę padėtį. Dėl to biodyzelino kainos naudotojams išaugs.
- (467) Komisija tuos tvirtinimus atmetė. Pirma, Sąjungos pramonę sudaro tiek daug konkuruojančių bendrovių, kad jos padėtis visiškai nepanaši į monopolinę. Antra, importui iš Argentinos, Kinijos ir Malaizijos poveikio nedaro Indonezijai nustatytos priemonės. Galiausiai pažymėtina, kad net priemonėms įsigaliojus, į Sąjungą iš Argentinos importuojama daug biodyzelino pagal išpareigojimą.
- (468) Indonezijos Vyriausybė nurodo, kad pakankamo kiekio biodyzelino importas priimtinais kainomis Sąjungai itin svarbus. Komisija to neneigia, tačiau pažymi, kad biodyzelinas paprastai sudaro ne daugiau kaip 10 % degalinėje parduodamų degalų, todėl neigiamas biodyzelino kainos padidėjimo poveikis vartotojams perduodamas tik iš dalies, tad yra nereikšmingas.
- (469) Teikdamas pastabas po galutinio faktų atskleidimo „Wilmar“ tvirtina, kad laikinajame reglamente neįvertintas priemonių poveikis dyzelinių degalų gamintojams.
- (470) Dyzelinių degalų gamintojai yra biodyzelino naudotojai, nes perka biodyzeliną prieš parduodami biodyzelino ir mineralinio dyzelino mišinį degalinėse, kaip paminėta 462 konstatuojamojoje dalyje. Kadangi per šį tyrimą jokie naudotojai nebendradarbiavo ⁽⁵¹⁾, tai taip pat reiškia, kad per tyrimą nebendradarbiavo ir jokie dyzelinių degalų gamintojai.
- (471) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 391 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

7.4. Iškraipomasis subsidijų poveikis prekybai ir veiksmingos konkurencijos atkūrimas

- (472) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 393 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

7.5. Išvada dėl Sąjungos interesų

- (473) Apibendrinant pažymėtina, kad nė vienu iš suinteresuotųjų šalių pateiktų argumentų neįrodyta, kad yra įtikinamų priežasčių, dėl kurių importuojamam nagrinėjamajam produktui priemonės neturėtų būti nustatytos.

⁽⁵¹⁾ Laikinojo reglamento 389 konstatuojamoji dalis.

- (474) Kadangi jokių kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 394–395 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

8. REGISTRAVIMAS

- (475) Po pirminio faktų atskleidimo EBB nesutiko su Komisijos išvada, kad importą registruoti nebuvo pagrindo.
- (476) EBB paprieštaravo Komisijos argumentams teigdama, kad pagrindinio reglamento 24 straipsnio 5 dalyje tėra reikalaujama, kad Sąjungos pramonė pateiktų pakankamai įrodymų importo registracijai pateisinti, todėl teisiškai sąsajos tarp 24 straipsnio 5 dalies ir 16 straipsnio 4 dalies nėra. 16 straipsnio 4 dalyje išdėstytos muitų surinkimo registracijos laikotarpiu atgaline data sąlygos.
- (477) Antra, EBB nurodė, kad, net jei pagrindinio reglamento 16 straipsnio 4 dalyje išdėstyti registracijos kriterijai būtų įvykdyti, Komisija turi teisę nuspręsti, kad „susiklostė kritinės aplinkybės, kai dėl aptariamo subsidijuoto produkto, kuriam <...> naudą teikia kompensuotinos subsidijos, didelio importo per palyginti trumpą laiką buvo padaryta sunkiai atitaisomos žalos“.
- (478) EBB nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio d punktą reglamente vartojamą sąvoką „žala“ Komisija gali aiškinti kaip sąvoką „žalos grėsmė“.
- (479) Komisija nesutiko su EBB pastabomis, nes 16 straipsnio 4 dalyje aiškiai nurodyta, kad Komisija turi nustatyti, kad padaryta „sunkiai atitaisomos žalos“. „Sunkiai atitaisoma žala“ reiškia situaciją, kai nerenkant muitų atgaline data Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala gali padidėti dėl masinio importo, kol bus galima priimti priemonės. Kai per tyrimą daromos išvados yra pagrįstos materialinės žalos grėsme, taip nėra.
- (480) Taigi, Komisija mano, kad „sunkiai atitaisomos žalos grėsmė“ nepatenka į pagrindinio reglamento 16 straipsnio 4 dalies taikymo sritį.
- (481) Todėl Komisija patvirtino laikinojo reglamento 403 ir 404 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

9. GALUTINĖS KOMPENSACINĖS PRIEMONĖS

- (482) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl subsidijavimo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų ir siekiant neleisti, kad dėl subsidijuojamo importo iš Indonezijos Sąjungos pramonei kylanti materialinės žalos grėsmė taptų reali, reikėtų nustatyti galutinę kompensacinę muitą.

9.1. Kompensacinių priemonių lygis

- (483) Pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies trečiojoje pastraipoje nustatyta, kad kompensacinio muto dydis neturi viršyti apskaičiuotos kompensuotinių subsidijų sumos.
- (484) 15 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodoma: „Jeigu remdamasi visa pateikta informacija Komisija gali padaryti aiškią išvadą, kad priemonių sumos nustatymas pagal trečią pastraipą neatitinka Sąjungos interesų, kompensuotino muto suma turi būti mažesnė, jeigu tokio mažesnio muto pakaktų atitaisyti žalą Sąjungos pramonei.“
- (485) Komisijai tokia informacija nebuvo pateikta, todėl kompensacinių priemonių lygis bus nustatytas remiantis 15 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa.
- (486) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas „Wilmar“ pažymėjo, kad neatlikta išsami žalos skirtumo analizė. „Wilmar“ konkrečiai nurodė, kad nustatant, ar priemonių dydis turėtų atitikti kompensuotinių subsidijų dydį, reikia remtis visa suinteresuotųjų šalių pateikta informacija.

- (487) Tai nustatant buvo atsižvelgta į visą suinteresuotųjų šalių pateiktą informaciją. Nors iš tiesų tik keletas Sąjungos subjektų prieštaravo tam, kad apskritai būtų taikomos kompensacinės priemonės, jie nepateikė informacijos, kodėl nustatyti kompensuotinių subsidijų dydžio kompensaciniai muitai neatitiktų Sąjungos interesų.
- (488) Ypač pažymėtina, kad 31 straipsnio 7 dalyje yra reikalaujama atlikti Sąjungos interesų analizę, o į informaciją atsižvelgti tada, jei ji yra pagrįsta faktiniais įrodymais, kurie patvirtina informacijos tikrumą. Todėl nepagrįstas teiginys, kuriuo prieštaraujama tam, kad būtų nustatytos kompensacinės priemonės, šiuo atžvilgiu turi labai mažai reikšmės.
- (489) Kadangi šiuo atveju galutinės priemonės bus nustatomos pagal apskaičiuotų kompensuotinių subsidijų sumą, žalos skirtumo dydis neturi reikšmės. Todėl 15 straipsnio 1 dalies penktoje pastraipoje išdėstyti kriterijai netaikytini.

9.2. Įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymai

- (490) Vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas (toliau – pareiškėjas) pateikė savanorišką įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymą pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnį. Komisija išnagrinėjo įsipareigojimo pasiūlymą ir nusprendė, kad jį priimti būtų nepraktiška dėl toliau išdėstytų priežasčių.
- (491) Pasiūlyta minimali importo kaina (MIK) buvo netinkama, nes jos nepakako kompensuotinių subsidijų sumai atlyginti. Pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą kainos pagal įsipareigojimą dėl kainos didinamos ne daugiau, nei būtina kompensuotiniams subsidijoms atlyginti.
- (492) Metinis lygis, t. y. metinė importo, kuriam taikomas pareiškėjo siūlomas įsipareigojimas, riba apėmė visą biodyzelino eksportą iš Indonezijos ir buvo privaloma kitiems Indonezijos eksportuotojams, kurie įsipareigojimo pasiūlymo nepateikė. Pasiūlyme nebuvo paminėta, kaip bus kontroliuojamas metinis lygis, kad būtų užtikrinama, kad jo būtų laikomasi.
- (493) Komisija konstatavo, kad metinis importo už MIK lygis yra pernelyg didelis. Tiriamauju laikotarpiu jis viršijo Indonezijos biodyzelino importui tekusią rinkos dalį. Atsižvelgiant į tai, kad importui nebuvo nustatyta ketvirčio viršutinė riba, pasiūlytas metinis lygis labai padidino riziką, kad tam tikrais mėnesiais importas į Sąjungos rinką bus didelis.
- (494) Komisija pažymėjo, kad pareiškėjo struktūra yra labai sudėtinga ir kad naudojami sudėtingi pardavimo kanalai. NET ir tada, jeigu būtų prisiimtas papildomas įsipareigojimas dėl pardavimo kanalų, tikimybė, kad priemonių bus išvengta, ir kryžminio kompensavimo tikimybė padidėtų, o veiksminga stebėseną būtų neįmanoma.
- (495) Komisija išsiuntė pareiškėjui raštą, kuriame išdėstė įsipareigojimo pasiūlymo atmetimo motyvus, ir sudarė galimybę pareiškėjui teikti pastabas. Komisija gavo iš pareiškėjo pastabų dėl MIK, metinio lygio ir kryžminės kompensacijos rizikos. Dalis šių pastabų pateiktos atsakant į papildomas EBB pastabas dėl pradinio įsipareigojimo pasiūlymo. Teikdamas pastabas pareiškėjas taip pat pakoregavo kai kuriuos įsipareigojimo pasiūlymo aspektus, tačiau tai padarė pasibaigus nustatytam terminui.
- (496) Pastabose pareiškėjas nesutiko su Komisijos išvada, kad MIK nepakanka kompensuotinių subsidijų dydžiui atlyginti. Pareiškėjas nepakeitė siūlomos MIK skaičiavimo metodikos. Komisija paliko galioti savo išvadas ir atmetė tvirtinimą.
- (497) Pareiškėjas taip pat paaiškino, kad įsipareigojimo pasiūlyme nustatytas metinis lygis apims tik pareiškėjo pagamintų produktų arba produktų, kuriais jis prekiauja, importą į Sąjungą. Jis taip pat pasiūlė sumažinti metinį lygį ir nustatyti didžiausią ketvirtinę metinio lygio naudojimo ribą.
- (498) Komisija palankiai įvertino paaiškinimą dėl metinio lygio ir pažymėjo, kad, kaip paaiškino pareiškėjas, metinis lygis yra privalomas tik pareiškėjui. Tai buvo viena iš priežasčių, dėl kurių Komisija nusprendė, kad šis lygis yra pernelyg didelis, – pasiūlytas metinis lygis viršijo visiems Indonezijos biodyzelino eksportuotojams per tiriamąjį laikotarpį tekusią importo rinkos dalį, nors jį norėta taikyti tik vienam eksportuotojui – pareiškėjui. Naujas pasiūlytas lygis buvo mažesnis už įsipareigojimo pasiūlyme nurodytą metinį lygį, tačiau vis tiek labai didelis, nes buvo beveik lygus visam tiriamojo laikotarpio biodyzelino importo iš Indonezijos lygiui. Komisija taip pat pažymi, kad pakoreguotame pasiūlyme taip pat nebuvo paminėta, kaip bus kontroliuojamas metinis lygis, kad būtų užtikrinama, kad jo būtų laikomasi. Komisija paliko galioti savo išvadas ir atmetė tvirtinimą.

- (499) Teikdamas pastabas pareiškėjas nesutiko su Komisijos išvada dėl sudėtingos pareiškėjo struktūros ir sudėtingų pardavimo kanalų. Pareiškėjas nepasiūlė jokių papildomų išsipareigojimų – pasiūlyti tik išsipareigojimo pasiūlyme išdėstyti išsipareigojimai. Komisija paliko galioti savo išvadas ir atmetė tvirtinimą.
- (500) Komisijos nuomone, dėl šio reglamento 490–499 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priešasčių išsipareigojimo vykdymo stebėseną būtų nepraktiška ir neįmanoma, todėl galutinį pasiūlymą atmetė.

9.3. Galutinės priemonės

- (501) Galutinės kompensacinės priemonės Indonezijos kilmės biodyzelino importui turėtų būti nustatytos pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies nuostatas, kuriose nurodyta, kad galutinis muitas turi atitikti bendrą nustatytą kompensuotųjų subsidijų sumą.
- (502) Remiantis tuo, kas išdėstyta, galutinio kompensacinio maito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant maitą, yra:

Bendrovė	Kompensacinis maitas
„PT Ciliandra Perkasa“	8,0 %
„PT Intibenua Perkasatama“ ir „PT Musim Mas“ („Musim Mas Group“)	16,3 %
„PT Pelita Agung Agrindustri“ ir „PT Permata Hijau Palm Oleo“ („Permata Group“)	18,0 %
„PT Wilmar Nabati Indonesia“ ir „PT Wilmar Bioenergi Indonesia“ („Wilmar Group“)	15,7 %
Visos kitos bendrovės	18,0 %

- (503) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos kompensacinio maito normos nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos atitinka per minėtą tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios maito normos (kitais atvejais nei maitas visos šalies mastu, taikomas visoms kitoms bendrovėms) yra taikomos tik importuojamam tų bendrovių pagamintam Indonezijos kilmės nagrinėjamajam produktui. Importuojamiems nagrinėjamiems produktams, pagamintiems bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, šios normos negali būti taikomos – joms taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta maito norma.
- (504) Pasikeitus bendrovės arba kurio nors iš jos subjektų pavadinimui, bendrovė gali prašyti toliau taikyti šias individualias maito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai. Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, leidžianti bendrovei įrodyti, kad pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma individualia maito norma. Jei bendrovės pavadinimo pakeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma maito norma, pranešimas apie pavadinimo pakeitimą bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
- (505) Jei dėl pokyčių po tiriamojo laikotarpio ilgam pasikeistų aplinkybės, gali būti imamasi tinkamų veiksmų pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį.
- (506) Atsižvelgiant į Reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ⁽³²⁾ 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, mokėtinų delspinigių norma yra Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikoma norma, paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusi kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinį dieną.

⁽³²⁾ 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

9.4. Atsisakymas rinkti laikinuosius muitus

- (507) Pagrindinio reglamento 16 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad Komisija turi pati nuspręsti, kokią laikinojo maito dalį galutinai surinkti.
- (508) 16 straipsnio 2 dalyje taip pat nurodyta, kad, kilus materialinės žalos grėsmei, laikinieji muitai nerenkami, nebent nustatoma, kad, netaikant laikinųjų priemonių, materialinės žalos grėsmė tapo materialine žala.
- (509) Atsižvelgiant į šiuo atveju padarytas išvadas, nuo laikinųjų sumų mokėjimo yra atleidiama ir jos nėra renkamos, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 16 straipsnio 2 dalyje.
- (510) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 ⁽³³⁾ 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Indonezijos kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriams ir (arba) parafininiams gazoliams, gaunamiems sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, tiek gryniems, tiek mišinio pavidalo, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98 (TARIC kodai 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ir 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC kodai 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ir 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARIC kodas 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARIC kodai 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ir 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARIC kodai 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 ir 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARIC kodai 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ir 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARIC kodai 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ir 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (TARIC kodai 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 ir 3824 99 92 20), 3826 00 10 ir ex 3826 00 90 (TARIC kodai 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ir 3826 00 90 30), nustatomas galutinis kompensacinis muitas.

2. Galutinio kompensacinio maito norma, taikoma 1 dalyje aprašytų produktų, kuriuos pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant maitą, yra tokia:

Bendrovė	Galutinis kompensacinis maitas	Papildomas TARIC kodas
„PT Ciliandra Perkasa“	8,0 %	B786
„PT Intibenua Perkasatama“ ir „PT Musim Mas“ („Musim Mas Group“)	16,3 %	B787
„PT Pelita Agung Agrindustri“ ir „PT Permata Hijau Palm Oleo“ („Permata Group“)	18,0 %	B788
„PT Wilmar Nabati Indonesia“ ir „PT Wilmar Bioenergi Indonesia“ („Wilmar Group“)	15,7 %	B789
Visos kitos bendrovės	18,0 %	C999

3. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios maitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Galutinai atsisakoma rinkti pagal Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2019/1344 garantijomis užtikrintų laikinųjų kompensacinių maitų sumas.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽³³⁾ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016 6 30, p. 21).

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. lapkričio 28 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER
